ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي أحسن (الآیه)

دعوت

د توحید او جهاد مجله

۲۴ - ګڼه

دافغانستان د جماعة الدعوة الى القرآن والسنة د افکارو خپرونکی

د شهید شیخ (رحمه الله) ژوند په ملک کښې د حق
دین او د توحید او سنت په نشر و اشاعت او د
باطلو قوتونو په مقابله کښې تیر شوی دی .

"الشیخ عبدالسلام"

علماء کرام خو د الله تعالیٰ فضل دی ډیر دی او د
ټولو قدر پکار دی لیکن شهید شیخ (رحمه الله)
یو صحیح العقیده عالم و .

مولانا ګوهر رحمٰن صاحب

مظلوم شهید (رحمه الله) عالم، فاضل، محدث، مجاهد
او امام شخصیت و چه د دین د پاره ئی بالید، بالقلب
والبدن، بالمال واللسان جهاد سرته رسولی دی .

محمد عنایت الرحمٰن

امام شهید رفتار حکیمانه و کردار عالمانه داشت و دارای
عقیدهٔ سلف صالحین بود، اعتراضات و شکایات مردم را
با جبین کشاده می پذیرفت و با هر که بقدر توانش مساعدت
می نمود .

مولوی حمید الله "بدخشانی"

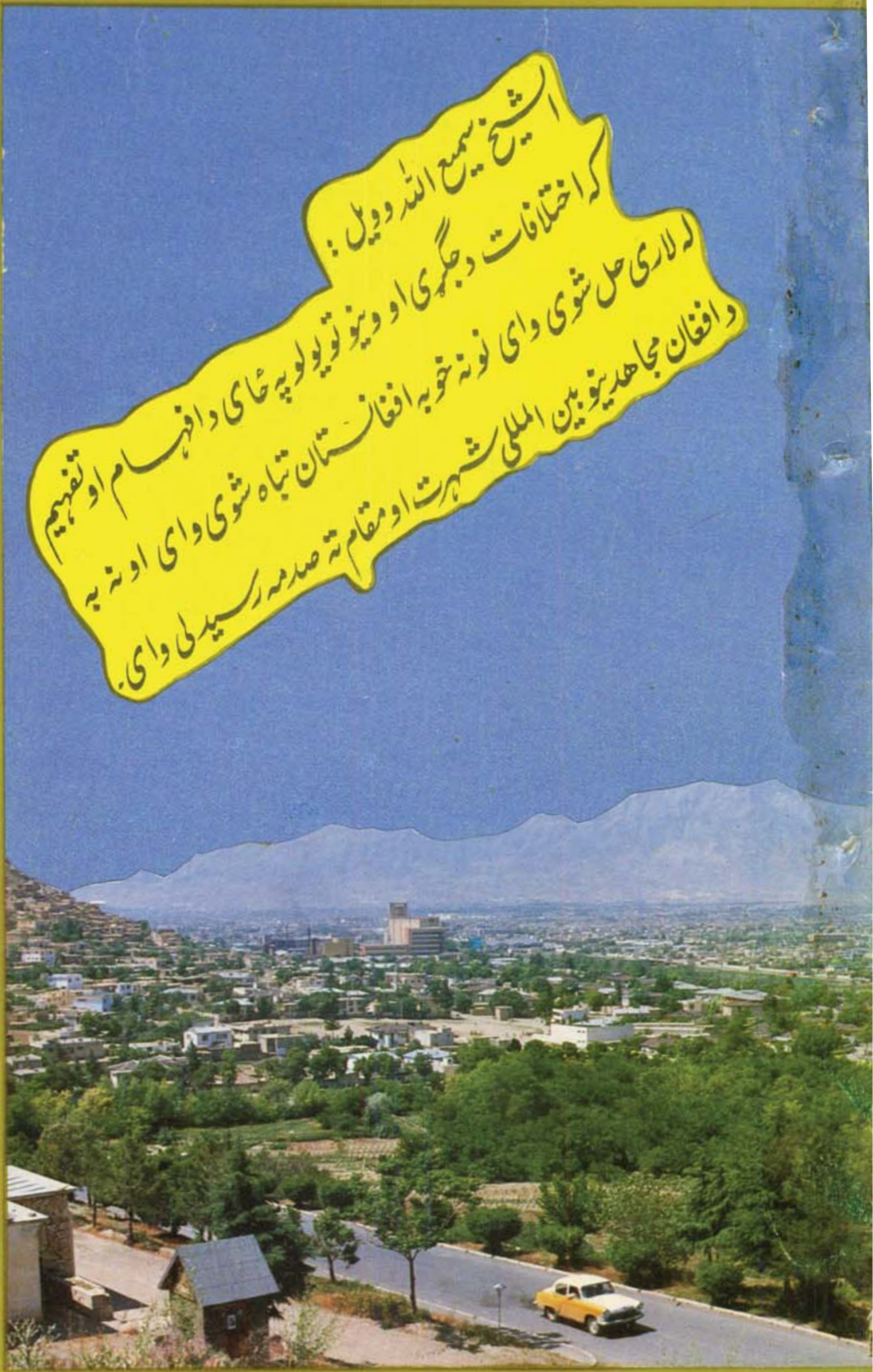

الهی فرمان

بسم الله الرحمن الرحیم

«انما المؤمنون الذین امنوا بالله ورسوله ثم لم یرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم فی سبیل الله ط اولئک هم الصادقون ۝ قل اتعلمون الله بدینکم ط والله یعلم ما في السموات ومافي الارض ط والله بکل شئ علیم ۝ یمنون علیک ان اسلموا ط قل لاتمنوا علی اسلامکم ج بل الله یمن علیکم ان هدیکم للایمان ان کنتم صادقین ۝»

(الحجرات- ۱۵-۱۷)

ترجمه: په حقیقت کی خو مؤمنان هغه دی چه پر الله او د هغه په پیغمبر ئې ایمان راوړ، بیا هغوی څه شك ونکړ او په خپلو مالونو او سرونو سره یې د الله په لاره کی جهاد وکړ، همغوی ریښتینی خلك دی.

ای پیغمبره! (د ایمان دعو مدعیانو ته) ووایه، آیا تاسی الله ته د خپل دین خبر ورکوی؟ پداسی حال کی چه الله د ځمکی او آسمانونو په هر څه باندی پوهیږی او هغه د هر شی علم لری. دوی پر تا احسان باروی چه دوی اسلام راوړ. دوی ته ووایه د خپل اسلام احسان پر ما مه اچوئ بلکه الله پر تاسی احسان باروی چه هغه تاسی ته د ایمان لارښوونه وکړه که تاسی په رښتیا سره دخپل ایمان دعوه کی ریښتونی یی.

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هذه سبيلي ادعو إلى الله على بصيرة أنا ومن اتبعني وسبحان الله وما أنا من المشركين
سورة يوسف (۱۰۸)

دعوت

د توحيد او جهاد مجله

دامتياز خاوند: دافغانستان جماعة الدعوة الى القرآن والسنة
مؤسس: امام الجهاد شهيدشيخ جميل الرحمن (رحمه الله)
سرپرست: الشيخ سميع الله
خپرونكى اداره: ددعوت او ارشاد رياست

پنځم كال- پرله پسې (۲٤) گڼه -۱٤۱۳هـ ق كال دربيع الاول او ربيع الثاني مياشتي د ۱۳۷۱هـ ش د سنبلي او ميزان مياشتي

دهيئت تحرير تر نظارت لاندې

پاکستان کی د
گډون بيه:
مياشتنى: ۱۰كلدارى
كلنى: ۱۰۰كلدارى

په نورو بهرنيو هيوادونوكى د
گډون بيه:
مياشتنى: ۲ امريكائى ډالر
كلنى: ۱۰ امريكائى ډالر

احمد شاه (وحدت)
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O.

ددى گڼى مطالب

(عنوان) مخ

* سرمقاله ۲
* مؤمن پيژندنه د قرآن او سنت په رڼا كى ٦
* تعليمات اسلامى ۱۱
* د افغانستان راتلونكى حالات د ۱٤
* د جماعة الدعوة الي القرآن والسنة له اميرسره مركه. ۱٦
* د محاربو او مسالمو كفارو سره ۱۸
* د ميلاد النبي محافلو ته يوه كتنه........................ ۲۱
* دكنړونو د اسلامي امارت له نائيب امير سره مركه.. ۲٤
* د جهاد مرحلي........................ ۲۹
* دښمن مو و پيژنئ........................ ۳۲
* غوره ويناوې ۳٥
* شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) د ۳٦
* ستاسو پوښتنى د قرآن او سنت په رڼا كى........ ٥۲
* د ليكونو بهير........................ ٥٤

په داخل او په پاكستان كى زمونږ نمايندگان
په داخل كى: لعل محمد «افسوس»
اسلام آباد: عفيف احمد
پيښور: غنى الله «مسلم»
لاهور: حماد شاكر
كراچي: چوهدرى ظهور احمد
كوئته: عرفان منگل
مظفر آباد: بشير قريشي

په نورو بهرنيو هيوادونوكى زمونږ نمايندگان
سعودى عرب: فيضان الله
امريكا: عبدالرحمن احمد
بريطانيا: منور على
جرمنى: وائى - ايم حميم
هالينډ: عماد الدين بكرى اسماعيل

كمپوزر او ديزاين: ع-ب- «گلاب»

مكاتباتى پته: «دعوت مجله» - پوست بكس نمبر ٦۱٤ پشاور پاكستان

بانكى حساب: جماعة الدعوة الى القرآن والسنة - اكاونټ نمبر ۱۹٤٦٥ - حبيب بينك كينټ - صدر روډ - پشاور.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سرمقاله

د اهل حل و عقد شوریٰ یا لویه جرگه

په داسې حال کې چه په هیواد کې د مؤقت حکومت د راتلونکې مشر د ټاکلو لپاره د یوې عمومي شورا د رابللو کار پیل شوی، د شورا د نوم په سر بحثونه هم ورسره تاوده شوي دي.د مجاهدینو اوسنی حکومت او یو شمیر جهادي تنظیمونه د دغې غونډې لپاره د «اهل حل وعقدشورا» نوم غوره ګڼي او اسلامي دلایل ورسره مطرح کوي خو بل خوا د ځینو قومي مشرانو له خولې دا هم اوریدل کیږي چه دغه نوم زمونږ لپاره نااشنا دی او باید دغه ملي غونډه د لویې جرګې په نوم وبلل شي.

څنګه چه نن سبا دغو بحثونو د هیواد د سرنوشت ټاکلو دغه ستر مجلس ته د یوې متنازع مسألې رنګ ورکړی او داسې فکر کیږي چه شاید دغه دواړه غونډې له یو بل سره په تضاد کې واقع دي نو مونږ د خپلې دې ګڼې سرمقاله همدې موضوع ته وقف کړه او زیار به وباسو تر څو دا حقیقت د خپلو هیواد والو په اذهانو کې پیاوړې کړو چه د جرګې د نوم په ځای د هغې ماهیت د پاملرنې وړ دی.

شوریٰ د اسلامي حکومت د نظام او اسلامي سیاست یومهم اصل دی.د اسلامي هیواد د ټولو مهمو او ارزښتناکو پریکړو نه علاوه د هیواد دمشر ټاکل هم ددغې شوریٰ دنده تشکیلوي او د هیواد ټول قوانین د شوریٰ له تائید او تصویب نه وروسته د تنفیذ وړ دي.

د اسلام مقدس دین د آمریت او دیکتاتورۍ په ځای د شورائیت د سیستم پلوي کوي او خپلو پیروانو ته په دولتي، ملي او فردي چارو کې د شورې او مشورې توصیه کوي.

د الله تعالی له لورې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته له خلکو څخه د مشورې اخستو حکم ځکه ورکړی شو چه امت ته د شورائیت سلسله سنت پاتې شي تر څو راتلونکې امتونه د آمریت او دیکتاتورۍ په لار روان نه شي او د شورائیت په شرعي قاعده پاندې ټینګ پاتې شي.

دا هغه لاره ده چه د بشریت لاربنود محمدصلی الله علیه وسلم ورباندې په خپل ژوند کې عمل کړی او د هرې غیرمنصوص او مهمې معاملې په هکله به یې له اصحاب کرامو سره مشوره کوله او ډیر ځله داسې هم شوي چه پیغمبر علیه السلام د اصحابو د رای او نظر په مقابل کې له خپل تجویز څخه منصرف شویدی.

د بشریت لاربنود ، خپل امت ته له یو بل څخه د مشورې اخستو هدایت ورکړی او توصیه یې کړې چه خپلې

هغه مهمي چاري چه د قرآن او حديث نص پکي موجود نه وي د باهمي مشورو په وسيله حل کړي.

عن علي رضي الله عنه قال قلت يا رسول الله صلى الله عليه وسلم ان نزل بنا امرليس فيه بيان امر و لانهى فما تامرونى؟ **قال شاوروا فيه الفقهاء العابدين ولاتمضوا فيه راى خاصة**. (رواه الطبراني).

ترجمه: حضرت علي رضي الله عنه فرمائي: پوښتنه مي وکړه يا رسول الله صلى الله عليه وسلم که چيري زمونږ تر منځ کومه داسي موضوع راپيداشي چه د هغه په هکله نه امر وي نه نهي. نو د داسي پيښي په هکله څه حکم کوئ؟ پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل په دغسي چارو کي د عابدينو او ديانت لرونکو شريعت پوهانو سره مشوره وکړئ خو ځانګړي رايه مه اختياروئ.

دغه شان په بل حديث مبارك کي لولو چه:

عن سهيل بن سعدالساعدي رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم ما شقى عبد قط بمشورة و ماسعد باستغنا راى. (ابن قيمه ص ١٥٥)

يعني مشوره کوونکي سړی هيڅکله له حق څخه نه بې برخي کيږي او خپله راى خوښوونکي او په خپله رايه فخر کوونکي هيڅکله نيك مرغه کيدی نشي.

يعني ملوکيت او ديکتاتوري د شقاوت او بدبختۍ لاره ده او شورائيت د سعادت او نيکمرغۍ.

مشوره يو امانت دی چه بايد په ښه ډول اداً شي په همدی اساس مشاور بايد داسي شخصيت وي چه په ديانت او امانت کي ورباندی اعتماد او باور وشي او په مشوره کوونکي فرض دي چه د امانت په سپارلو کي خيانت ونه کړي او د پوره غور او تعمق نه وروسته د ايمان او صداقت په رڼا کي سالمه فيصله وکړي.

پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمائي: المستشارموتمن.

يعني مشاور معتمد او باوري وي.

څرګنده خبره ده چه د هيواد د ټولو مسلمانانو څخه چه شمير يي مليونونو تنو ته رسيږي يوی غونډی ته رابلل او مشوره ورڅخه اخستل ناشوني کار دی نو پوښتنه دا پيدا کيږي چه له څه ډول کسانو څخه بايد رايه او مشوره واخستل شي. ځواب ښکاره دی او هغه دا چه د مسلمانانو د باوري او معتمدو نمايندګانو څخه بايد مشوره واخستل شي، د ملت دغه نمايندګان په مبارکو احاديثو کي د عرفاو په نوم ياد شويدی.

د بشريت لارښود محمد صلى الله عليه وسلم فرمائي: **ان العرافة حق ولا بد للناس من العرفا ولكن العرفا في النار. (ابوداود).**

يعني د سيمي نمايندګي ضروري خبره ده او خلکو ته د نمايندګانو ټاکل هم لازمي دي خو خراب او بد استازی به په دوزخ کي وي.

عرفأ د عريف جمع ده چه د مدبر، منتظم، سردار او د قوم په سياسي چارو د پوه په معنى راځي.

عرفأو ته نقباهم ويل کيږي، موسى عليه السلام د بني اسرائيلو لپاره دولس نقبأ ټاکلي وو. کله د ملأالقوم په

نوم یاد شوی لکه چه امام ابن جریر فرمائی:دملأ القوم دپریکړی پابندی په مسلمانانو لازمه ده. (ابن جریرجلد۲)

ابن منتظور لیکی چه: **الملأ الروساء وقیل اشرف القوم ووجوههم و روساء هم ومقدموهم الذین یرجع الی اقوالهم.** (لسان العرب ج ۱).

یعنی د الملأ څخه مقصد د قوم مشر او شریف نماینده وی چه قوم تاکلی وی او د هغه د خبری په لور رجوع کیږی.

او کله د ملت دغه استازی د اولوالامر په نوم یاد شوی چه هدف تری فقها، حکام او ټول سیاسی مشران دی. د امر د خاوندانو اطلاق په ټولو ملی او قومی نمایندگانو هم کیدی شی لکه چه ابن کیسان رحمه الله فرمائی: **هم اولوا لعقل والرای الذین یدبرون امر الناس.** (قرطبی ج ۵).

یعنی اولوالامر د ملت عاقل او پوه خلك دی چه د ملت په معاملاتو کی له تدبر څخه کار اخلی.

ابن زجاج فرمائی چه: د اولوالامر څخه مقصد هغه خلك دی چه د مسلمانانو د دینی امورو، گټو او ټولو نیکو کارونو لپاره ملا تړلی ولاړ وی.

د اسلام پوهان د ملت نمایندگانو ته په عمومی ډول اهل الحل والعقد وائی یعنی د قوم مسؤلین او نمایندگان چه د خلکو د اعتماد وړ وی. شیخ محمد عبده رحمه الله فرمائی: «له هغو اولوالامر څخه چه ذکر یی په قرآن شریف کی راغلی مقصد د رای او بصیرت خاوندان دی چه د اسلام په اصطلاح کی ورته اهل شورا یا اهل حل وعقد وائی. دا د هیواد هغه مسؤلین دی چه نور قومونه ورته د ملت نمایندگان وائی او ضروری ده چه ټول انتظامی او سیاسی امور دی همدوی ته په غاړه واچول شی.»

همدغو عرفاؤ، نقباؤ، ملأالقوم، اولوالامر او اهل الحل والعقد ته په اوسنی عصر کی د ملت نمایندگان، د قوم نمایندگان یا د پارلمان غړی وایی او په اسلامی اصطلاح کی ورته د شورا د غونډی ارکان وائی. دغه اداره د هیواد د مسایلو په باب د قرآن او سنت او د سلفو صالحینو د سنتو په رڼا کی فیصله صادروی.

خو لکه څنگه مو چه وړاندی د بشریت د لاربنود د مبارك حدیث په استناد وویل مشوره امانت دی چه باید اهل خلکو ته وسپارل شی د اسلامی شورا غړیتوب هر چاته نه شی سپارل کیدی او نه ورته هرسړی د کاندید کیدو حق لری.

که د شورا نوم، شورای حل وعقد وی، که لویه جرگه، که پارلمان او که ملی شورا خو ضرور دا ده چه د ارکانو لپاره یی د اهلیت معیار وټاکل شی.

د اسلامی هیواد د شورا ارکان باید د اهلیت په لاندینو معیارونو کره وخیژی:

۱- **ایمان:** څنگه چه د اسلامی قوانینو تشریح او تعبیر، په غیر منصوص چارو کی اجتهاد، داسلامی نظام د انفاذ لپاره د غوره تدبیرونو نیول او د دولت د رئیس او صدراعظم ټاکل د شورا د غړو له سترو دندو څخه

شمیرل کیږي نو که یو سړی په اسلامی احکامو باندی ایمان او عقیده ونه لري څنګه به دغه ستره وظیفه سرته ورسوی؟

د مسلمان امت د نمایندګانو لپاره تر ټولو ضروری خبره دا ده چه هغه به په توحید، رسالت، ختم نبوت او د قرآن او سنت په قاطعو احکامو ټینګ او غیر متزلزل ایمان او اعتماد ولري.

البته د غیر مسلمو اقلیتونو نمایندګان دځانګړو انتخاباتو له لاری د شورا د غړیتوب وياړ تر لاسه کولی شی.

۲- **فقاهت**: د اسلامی هیواد د شورا غړی باید د دولت د اساسی قانون په باب پوره معلومات ولری نو څنګه چه د اسلامی حکومت اساسی قانون قرآن او سنت دی، د شورا غړی ته پکار دی چه په کتاب او سنت او اسلامی احکامو کی ژوره پوهه ولری. دا ضرور نه ده چه د کوم دارالعلوم سند دی ورسره وی خو د ضرورت په اندازه په دینی علومو کی باید لاس ولری.

۳- **عدالت او دیانت**: الله تعالی په قرآن عظیم الشان کی د مسرفینو، مترفینو، فاسقانو او فاجرانو اطاعت منع کړی دی او رسول الله صلی الله علیه وسلم مشاورینو ته د امین، موتمن او خیرالناس القاب ورکړی او مسلمانانو ته یی هدایت کړی چه له عابدینو او ربنتینو پوهانو څخه په خپلو چارو کی مشوره تر لاسه کړی نو ضروری خبره دا ده چه د اسلامی هیواد د شورا د غونډی غړی به د اسلامی فرایضو پابند او د فوا حشو او کبایرو مرتکب به نه وی. په دغه برخه کی یوازی دومره غوږ پکار دی چه کاندید باید په خپله سیمه کی په عدالت او دیانت شهرت ولری او د نیك نوم څښتن وی او خلك یی په رښتینی توب او پاکئ ګواهی وکړی.

٤- د مسلمانانو د اکثریت له ملاتړ څخه برخمن وی ځکه کیدی شی چه د پورتنیو صفاتو د لرونکو کسانو شمیر زیات وی نو ضرور ده چه د ترجیح د اصولو په رڼا کی داسی شخصیت د اسلامی شورا غړی ومنل شی چه د اهلیت او لیاقت سره سره د مسلمانانو کامل اعتماد هم ورسره ملګری وی، یوازی په اهلیت او لیاقت د خلکو وکالت نه شی کیدی بلکه د خلکو باور او ملاتړ هم تر لاسه شی.دغه اعتماد که د رای ګیرئ په شکل وی او که د رواج او سیمه ایز عرف له مخی د جرګی په واسطه لاسته راوړل شی.د شورا غړی په حقیقت کی اولوالامر دی او اولوالامر هغه دی چه خلکو پخپله خوښه ټاکلی وی نه دا چه کاندید شی.

له الله تعالی څخه هیله کوو زمونږ مؤمن او مجاهد ملت ته دا توفیق ور په برخه کړی تر څو په هیواد کی د اسلامی حکومت د جوړښت، د اسلامی نظام د انفاذ او د هیواد د بیا آبادئ او سوکالئ د سترو فرایضو د سرته رسولو لپاره مجوزه شورا ته داسی کسان د خپلو استازو په حیث معرفی کړی چه په ایمان، دیانت او لیاقت ئی ټینګ باور او اعتماد موجود وی او د شخصی او تنظیمی ګټو څخه ورته د اسلام او افغانستان مصالح محترم وی. (آمین)

مؤمن پېژندنه د قرآن او سنت په رڼا کې

د شیخ سمیع الله لیکنه

مسلمان، چه په زړه کې یې په الله تعالی،آخرت،پیغمبرانو علیهم الصلوة والسلام او ملایکو اومقدسو کتابونو باندی د ایمان ابدی رڼاموجوده وی، وظیفه او مسؤلیت یی دا دی چه تل تر تله به د الله تعالی د احکامو پیروی کوی او هیڅکله به داسی کار ته لاس نه اچوی چه د ایمان د تقاضاء خلاف وی او دهغه په وجه د الله تعالی له طرفه دعتاب مستحق او دالهی رضاء په ځای د هغه د قهراو غضب مستحق کیږی، همدغه ده د ایمان تقاضاء او همدغه ده دمؤمن فریضه.

په بنه شان د دغی فریضی د سرته رسولو لپاره ضروری ده چه مؤمن باید تر ټولو لومړی د قرآن او حدیث علم زده کړی او ددغه علم په رڼا کی دخپل ژوند ټول مسایل حل وفصل کړی او د قرآن او حدیث په مقابل کی د هیچا حکم ته ارزښت او اولیت ورنکړی.

دصحابه کرامو رضوان الله علیهم، تابعینو، تبع تابعینو، سلف صالحینو، د دین د امامانو او د امت دمجتهدینو ټولی خبری او اقوال باید د قرآن او سنت په تله و تلل شی که د هغوی اقوال دقرآن او سنت سره مطابق وی باید ومنل شی او کنه نو باید قرآن او سنت نبوی ته ترجیح ورکړی شی.

خو دا خبره په هیڅ ډول داسلامی شریعت سره مطابقت نلری چه د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم نه علاوه بل چا ته هم دامقام او مرتبه حاصله ده چه دهغه شخصی اقوال او اجتهادی فیصلی بیله دی چه د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم له احکامو سره مقایسه شی، په دین کی د کتاب او سنت په شان حجت او په هر حالت کی د امت لپاره واجب الاطاعت وګرځول شی او بی له کومی خبری په پټو سترګو د هغو داقوالو اطاعت وشی. دغه مقام او دغه مرتبه د الله تعالی او دهغه د منل شوی پیغمبر رسول الله صلی الله

علیه وسلم نه پرته بل چاته حاصل نه ده ځکه چه د اطاعت مستحق یوازی دالله تعالی ذات دی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم صریح احکام دمسلمانانو لپاره واجب الاطاعت دی.

الله تعالی فرمائی:

من یطع الرسول فقداطاع الله.

ځوك چه د رسول اطاعت وکړی په حقیقت کی یی د الله اطاعت کړی دی.

خو نور بشری قوتونه د مطلق اطاعت مستحق نه دی غیرله دی چه د هغوی په اطاعت کی د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت مضمروی، یعنی الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغوی د اطاعت حکم کړی وی.

دغه ده دایمان اصلی تقاضاء چه په پوره صراحت سره په قرآن او سنت کی موجود دی. زمونږ د پورتنی ادعا د ثبوت لپاره راځی چه قرآن او آحادیث متبرکه ته مراجعه وکړو:

واطیعوالله واطیعو الرسول فان تولیتم فانما علی رسولنا البلاغ المبین

(التغابن۱۲)

یعنی د الله تعالی اطاعت وکړی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت وکړی او که له اطاعت ځخه مخ واړوی نو زمونږ په پیغمبر باندی یوازی د احکامو رسول فرض دی او بس.

قل اطیعوالله والرسول فان تولیتم فان الله لایحب الکافرین.

(آل عمران۳۲)

ترجمه: ورته ووایه چه دالله او د پیغمبراطاعت وکړی، که یی له اطاعت ځخه مخ واړاوه نو بیشکه چه الله تعالی کافران نه خوښوی.

د الله تعالی او پیغمبر صلی الله علیه وسلم اطاعت د ایمان ملاك او نخښه ګڼل شوی ده اودا خبره هیڅکله هم د ایمان سره مطابقت نه لری چه الله تعالی او دهغه رسول صلی الله علیه وسلم کوم حکم صادر کړی او ایمان لرونکو ته دا آزادی حاصله وی چه په دغو احکامو باندی عمل کوی او که ورسره مخالفت کوی. دغه کار هیڅکله هم د ایمان سره برابر نه دی بلکه په حقیقت کی د ایمان ضد او منافی کار دی.

قرآن مبارك اعلان کوی چه:

فلا وربك لایؤمنون حتی یحکموك فیما شجربینهم ثم لایجدوا فی انفسهم حرجاً مما قضیت ویسلموا تسلیما. (النساء- ۶۵)

یعنی ستا په رب دی قسم وی چه دا خلك تر هغه مؤمنان کیدای نشی تر ځو په خپلو ټولو اختلافی مسایلو کی ستا حکم ته غاړه کیږدی بیاستا دفیصلی په مقابل کی په خپلو زړونو کی د حرج او تنګئ احساس و نه کړی او دغه فرمان ته کاملاً تسلیم شی.

د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم په مقابل کی دبل چا د احکامو اطاعت د قرآن له مخی

بنکاره بغاوت او د منافقانو د روش او سلوك په نوم يادشوى دى:

واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك صدودا.

(النساء)

يعنى كله چه ورته وويل شى راشى د الله له لورى د نازل شويو احكامو اود رسول الله صلى الله عليه وسلم د احكامو (پيروى وكړى) نو منافقانو ته به وګورى چه ستانه څنډه كوى.

يهودو چه دشرعى احكامو په مقابل كى د خپلو علماؤ او مشايخو احكام قابل اطاعت ويلل او عملاً يى د هغوى اطاعت هم وكړ نو قرآن حكيم ورته په دغه وجه د مشركينو خطاب وركړ.

اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله والمسيح ابن مريم.

(سوره توبه- ۳۱)

يعنى يهودو خپل علماء او مشايخ له الله تعالى نه علاوه دخپلو خدايانو په حيث و منل او مسيح ابن مريم يى هم د خپل رب په حيث ومانه.

له حضرت عدى بن حاتم رضى الله عنه نه روايت دى چه ماله رسول الله صلى الله عليه وسلم نه واوريدل چه دغه پورتنى مبارك آيت يى تلاوت كاوه.

فقلت يا رسول الله انهم ماكانوا يعبدونهم فقال صلى الله عليه وسلم انهم اذا احلوالهم شيئا استحلوه واذاحرموا عليهم شيئا حرموه فذالك عبادتهم.

يعنى عرض مى وكړ چه يا رسول الله يهودو او نصاراؤ خو دخپلو علماؤ عبادت نه كاوه.

پيغمبر عليه السلام وفرمايل چه دغو علماؤ به كوم شيان حلال وګڼل يهودو به حلال ګڼل او چه كومو ته به د يهودو علماؤ حرام وويل خلكو به هم حرام ګڼل چه همدغه د علماؤ عبادت دى. (ترمذى شريف)

د الله تعالى كتاب او د رسول الله صلى الله عليه وسلم سنت هغه دوه لارښوونكى مراجع دى چه په هر عصركى د الحاد او لادينيت په سيلابونو او د ګمراهئ په خطرناكو طغيانونو كى د اسلامى امت د نجات وسيله كيدى شى او مسلمانان د دغو لارښوونكو مراجعو په تمسك سره د هلاكت او تباهئ څخه ژغورل كيږى، نجات د قرآن او سنت په اطاعت كى منحصر دى او هدايت هم له هغوى سره تړلى دى نو نه پوهيږو چه د قرآن او سنت نه په مخ ګرځولو او د نورو خلكو په اطاعت كى د نجات لاره څنګه ميندل كيږى؟

او هدايت له كوم ځاى څخه اخستل كيږى.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم تركت فيكم امرين لن تضلوا ما تمسكتم بهما كتاب الله وسنة رسوله.

(موطاإمام مالك)

رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: دوه شیان می تاسوته پری ښودل که یی اطاعت وکړئ گمراه به نشئ: یو د الله کتاب او دوهم د هغه د پیغمبر سنت.

د دین د امامانو د فقهی کتابونو خبره خو پریږده چه د الله تعالی هغه کتابونه چه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه وړاندی نازل شوی دی لکه تورات، زبور، انجیل، صحف ابراهیم او نورو حیثیت هم ختم شویدی او د دغوآسمانی کتابونو لرونکو پیغمبرانو اطاعت هم په مونږ واجب نه دی لکه څنګه چه نبوی ارشاد څخه ثابته ده:

عن عمر ابن الخطاب اتی رسول الله صلی الله علیه وسلم بنسخة من التوراة فقال یا رسول الله هذه نسخة من التوراة فقال له رسول الله صلی الله علیه وسلم والذی نفسی بیده لو ید الکم موسی فاتبعتموه و ترکتمونی لضللتم عن سواء السبیل ولو کان موسی حیا وادرك نبوتی لا تبعنی. (دارمی)

ترجمه: یو ځل عمر ابن خطاب رضی الله عنه د توراة له یوی نسخی سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم حضور ته راغی او عرض یی وکړ حضور، دا د توراة یوه نسخه ده پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل په هغه ذات دی زما قسم وی چه زما نفس د هغه په واك کی دی که موسی علیه السلام پخپله موجود وی او تاسو د هغه پیروی وکړئ او زما له اطاعت نه لاس واخلئ گمراه به شئ. که موسی ژوندی وی او زما د نبوت اعلان ورته رسیدلی وی زما اطاعت او متابعت به یی کړی وی.

په دی ډول د آحادیثو په کتابونو کی زیات روایات موجود دی چه له هغو څخه په ښکاره ډول ثابتیږی چه د یو مؤمن لپاره په هر وخت او هر حالت کی ضروری او لازمی خبره دا ده چه هغه به د قرآن او سنت د احکامو اطاعت کوی او د قرآن او سنت د صریحو احکامو په مقابل کی نه د هغه لپاره د بل چا اطاعت جایز دی او نه هغه په هیڅ کوم حالت کی د قرآن او سنت له لاربنوونو څخه مستغنی کیدلی شی.

هغه کسان چه دقرآن او سنت په مقابل کی د دین د امامانو اطاعت ضروری گڼی په حقیقت کی د دی خبری ثبوت وړاندی کوی چه دوی په دینی علومو پوره پوه نه دی یا دا چه په زړونو کی یی د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مینی په نسبت د نورو مینه زیاته پیاوړی ده.

اوس به راشو دی خبری ته چه آیا د دین امامانو خلکو ته د خپل تقلید اجازت ورکړی کنه؟

امام احمدبن حنبل وائی:

لیس لاحد مع الله ورسوله کلام.

یعنی د الله او رسول د کلام په موجودیت کی د هیچا کلام ارزښت نه لری.

(عقدالجید)

امام شافعی فرمائی: **اذاصح الحدیث فهومذهبی واذا رأیتم کلامی یخالف الحدیث فاعملوا بالحدیث واضربوا بکلامی الحایط.**

(عقدالجید).

یعنی صحیح حدیث زما مذهب دی که تاسو زما کلام د حدیث په خلاف ووینئ نو د حدیث اطاعت وکړئ او زما کلام په دیوال ووليئ.

امام مالك فرمائی: **انما انابشر أخطی واصیب فانظروا فی رای فکل ما وافق الکتاب والسنة فخذوه و کل مالم یوافق فاترکوه لیس لاحد مع الله ورسوله کلام.**

(عقد الجید).

یعنی زه یو انسان یم چه کله به می خبره صحیح وی او کله غلطه نو تاسو زماهغه خبره ومنئ چه د قرآن او سنت سره مطابق وی او زما هغه خبره چه د قرآن او سنت سره مطابقت ونه لری مه یی منئ. د الله او رسول د کلام په موجودیت کی د هیچا کلام د منلو وړ نه دی.

امام ابوحنیفه رحمه الله فرمائی: **اذا قلت قولاوکتاب الله یخالفه فاترکوا قولی بکتاب الله فقیل اذاکان خبرالرسول صلی الله علیه وسلم یخالفه قال اترکوا قولی بخبرالرسول فقیل اذا کان قول الصحابة یخالفه قال اترکوا قولی بقول الصحابة.**

(روضة العلماء)

یعنی کله چه زه خبره کوم او هغه د کتاب الله سره مخالفه وی نو د الله د کتاب په مقابل کی زما خبره پریږدئ. خلکو پوښتنه وکړه که ستا خبره د رسول الله صلی الله علیه وسلم له حدیث سره مخالفه وی؟ امام وویل د حدیث رسول الله په مقابل کی زما قول شاته وغورزوئ، بیا خلکو پوښتنه وکړه که ستا قول د صحابه له قول سره مخالف وی؟ امام وویل د صحابه ؤ د قول په مقابل کی زما قول پریږدئ.

لنډه دا چه ټول ائمه په اتفاق سره وائی هر چا ته چه په کومه مسأله کی د الله تعالی او رسول الله صلی الله علیه وسلم حکم څرګندوی بیا ورته د لوئی نه د لوئی مرتبی لرونکی شخصیت قول منل حرام دی او په هر ډول اختلافی مسأله کی یوازی د الله تعالی او د بشریت د لارښود محمد صلی الله علیه وسلم د سنتو پیروی او د ژوند په ټولو اړخونو کی د قرآن او سنت انفاذ د حقیقی ایمان نخښه او معیار دی.

زمونږ له پورتنیو مثالونو څخه څرګنده شوه چه د دین ټول امامان په حقیقت کی د قرآن او سنت رښتونی پیروان وو. او څوك چه د امامانو حقیقی پیروی کوی باید تر ټولو لومړی د قرآن او سنت پیروان شی او که د قرآن او سنت پیروی ونه کړی نو دوی په حقیقت کی د امامانو پیروان هم نه دی.

اطاعت رسول الله صلی الله علیه وسلم

قسمت دوم

معنی ایمان بر پیامبر خداوند اینست که فرامین واحکام پیامبر بر حق است اوامرش اصح ومبنی بر حقیقت است وعمل و کردارش قابل اتباع میباشد. پذیرش کلیه اوامر پیامبر و اتباع عملکرد او اعم از عبادات، معاملات واخلاق بر مؤمنین فرض است. کسانیکه زندگی شان را بازندگی عملی پیامبر بزرگوار اسلام تطابق دهد درحقیقت رسالت پیامبر را پذیرفته و ایمانش کامل وسالم است. رهبر بشریت می فرماید:

لایؤمن احدکم حتی یکون هواه تبعاً لما جئت به.

(شرح السنة)

ترجمه: احدی ازشما مؤمن کامل شده نمیتواند مگر اینکه خواهشاتش را تابع شریعت من قرار دهد.

یعنی درصورتیکه فکرو تصمیمش را با اوامر و هدایای رسول الله صلی الله علیه وسلم تطابق دهد، در حقیقت بر اکمال ایمانش صحه گذاشته است و کسانیکه تابع او امر پیامبر نبوده مؤمن نمیباشد.

کل امتی یدخلون الجنة الامن ابی قیل ومن ابی قال من اطاعنی دخل الجنة ومن عصانی فقد ابی.

(بخاری شریف)

تمام امت من داخل بهشت میشود جزآنکه از ورود به بهشت انکار ورزد. عرض شدچه کسی انکار میکند، فرمود: آنکه از اوامر من اطاعت کند وارد بهشت میگردد وآنکه از اوامر من سرباز زند انکارمی ورزد.

محبت رسول الله صلی الله علیه وسلم:

اکنون که حیثیت و ارزش پیامبر هویدا گردید لازم می افتد تا عشق با رسول خدا درقلوب مؤمنین باید نسبت به محبت با دیگران افزون تر باشد و عشق با رسول معنیٔ اش اینست تا اوامرش تعمیل گردد و از اعمال و افعالش اتباع بعمل آید.

آنچه برای تان امر کند باید تعمیل گردد و ازآنچه باز تان دارد باید اجتناب ورزید، پس ایمان به رسول، محبت با رسول واطاعت ازرسول معنی واحد را افاده میکند ازین جهت پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید:

لایؤمن احدکم حتی اکون احب الیه من والده وولده والناس اجمعین

(بخاری شریف).

ایمان احدی از شما تا زمانی به مرحله اکمال نمیرسد که مرا بیشتر از والدین واولاد تان وهمه مردم دوست بدارید.

همچنان می فرماید:

من احبنی کان معی فی الجنة

(ترمذی)

آنکه مرا دوست دارد بامن یکجا وارد بهشت میگردد.

عشق با رسول الله صلی الله علیه وسلم جزء ایمان است و بر شخص مؤمن لازم است تا پیامبر خدا را بیشتر از والدینش و اقارب و اولاد خود دوست بدارد و اگر ضرورت دیده شود اقارب و والدینش را در مقابل فرموده پیامبر اسلامی ترك گوید وحتی با ایثارجان ومالش از پیامبر بزرگوارشان دفاع نماید و هنگامیکه یك چنین کیفیت برشخص مؤمن طاری گردد، ایمانش کامل است، رویداد حضرت عمررضی الله عنه دال بر مدعای فوق است، حضرت عبدالله بن هشام می فرماید که ما در محضر پیامبراسلام قرار داشتیم، آنحضرت دست حضرت عمر را در دست مبارك شان گرفته بود، حضرت عمررضی الله عرض کرد:

لانت یا رسول الله احب الی من کل شیءالامن نفسی. (بخاری)

ای رسول الله، ترا جز جانم بیشتر از همه کس دوست دارم.

آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمود: قسم بخدا تازمانیکه مرا نسبت به جانت بیشتر دوست نپنداری ایمانت به اکمال نمیرسد. حضرت عمر رضی الله عنه عرض نمود: اکنون ترا بیشتر ازجان خودم دوست دارم. آنحضرت صلی الله علیه وسلم فرمود: اکنون ایمانت به اکمال رسید.

هکذا قرآن عظیم الشان می فرماید:

یایها الذین آمنوا لاتتخذو اباءکم واخوانکم اولیاء ان استحبوا الکفر علی الایمان ومن یتولهم منکم فاولئك هم الظلمون. قل ان کان اباءکم وابناءکم واخوانکم وازواجکم وعشیرتکم واموال ن اقترفتموها وتجارة تخشون کسادها ومساکن ترضونها احب الیکم من الله ورسوله وجهاد فی سبیله فتربصوا حتی یأتی الله بامره والله لا یهدی القوم الفاسقین.

(توبه- ع -۹)

. ترجمه: ای مؤمنان! اگر پدران و برادران تان در مقابل ایمان کفر را برگزینند از قرابت شان دست بر دارید وآنکه از حکم خدا سرباز زند در زمره ستمگران قرار میگیرند. (ای پیامبر) برای شان اعلام کن: اگرپدران تان، اولادها، برادران همسران و فامیل تان و بازرگانی تان که از کساد آن می اندیشید و منزل رهایش تان را که خیلی دوست داریدش اگر این همه را بیشتر از الله و پیامبرش و جهاد فی سبیل الله می پسندید پس منتظر عقوبت خدا باشید که بر سر تان آمدنیست و خداوند، فاسقان را راه نمی نماید.

ازاین آیه کریمه برمی آیدکه محبت با خدا و رسولش باید بیشتر ازعشق بادیگران باشد و اوامر خدا و پیامبرش را بر همه اوامر وخواهشات ترجیح باید داد.

در جریان غزوه احد یکی از زنان انصار از شهادت پدر، برادر و شوهرش اطلاع یافت. اما این بانوی مؤمن قبل از همه از سرنوشت پیامبر بزرگوار اسلام پرسید و هنگامیکه دریافت رسول خدا بعافیت است گفت نخست باید بحضور اقدس پیامبر بروم

هنگامیکه پیامبر را بسلامت دید شکر خدا را بجا آورد وگفت اینکه پیامبر اقدس بسلامت اند غم و اندوهی برایم نیست.

از قاضی عیاض مرویست که شخصی بحضور اقدس پیامبر اسلام حاضر شده عرض نمود که پیامبر خدا برایم بیشتر از اهل ومالم عزیز است. اگر چند روزی بحضور مبارك مشرف نشوم محزون و متالم میشوم تا اینکه بیایم و روی اقدس را زیارت کنم.

اکنون تشویش ازآن دارم که پیامبر بزرگوار پس از وفات شان نزد انبیاء علیهم السلام خواهند بود من چگونه آنحضرت را دیده بتوانم. مقابلتاً این آیة کریمه نازل گردید:

ومن یطع الله والرسول فاولئك مع الذین انعم الله علیهم من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین وحسن اولئك رفیقا.

(النساء)

یعنی کسانیکه از اوامر خداوند وپیامبرش اطاعت میکنند باذواتیکه مورد انعام خداوند قرار دارند خواهند زیست یعنی با انبیاء، صدیقین، شهداء ونیکان وصحبت این بزرگواران موهبتیست بزرگ.

محبت خدا در اطاعت پیامبرش مضمر است وکسیکه از امر پیامبر اطاعت میکند در حقیقت دوست خدا است. الله تعالی در قرآن عظیم الشان می فرماید:

قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله ویغفرلکم ذنوبکم والله غفور رحیم. قل اطیعوا الله والرسول فان تولو فان الله لا یحب الکافرین.

(آل عمران)

(یعنی ای پیامبر به همه مردم) بگو اگر میخواهید رضای خدانصیب تان گردداز من اطاعت کنید خداوند

شما را دوست خواهدداشت، و گناهان تان را عفو میکند و خداوند امر زنده مهربان است.

بگو از خدا و پیامبرش اطاعت نمائید اگر آنها از اطاعت خدا و پیامبرش سر باز زنند در حقیقت کافر و نافرمانند و الله تعالی کافران را دوست نمی دارد.

خداوند لایزال طی سی پاره قرآن مبارك چهل مرتبه بر اطاعت و اتباع رسول اکرم صلی الله علیه وسلم تاکید ورزیده و فرمانبرداری پیامبر را بدون قید وشرط بر مسلمانان لازم قرار داده که ازمتن آن بوضوح آشکار میگردد که زندگی اسلامی بدون اطاعت رسول الله صلی الله علیه وسلم امکان پذیر نمیباشد.

آفر یدگار کاینات می فرماید:

وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله. (النساء)

یعنی پیامبررا ازین جهت فرستادیم تا مطابق احکام خداوند از وی اطاعت بعمل آید.

ازین آیه متبرکه آشکار گردید که هدف از بعثت انبیاء علیهم الصلوة والسلام اینست تامردم از طریق اطاعت پیامبران به اطاعت الله تعالی رسیدگی نمایند.در آیه متبرکه فوق موقف پیامبران کاملاً روشن گردیده و اطاعت پیامبران بر کلیه افراد بشر حتمی و لازمی قرار داده شده است زیرا بجز از آن اطاعت خدا بی معنی و به هدر است.

خداوندمتعال در قرآن عظیم الشان می فرماید:

فلاوربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا فى انفسهم حرجا ً مما قضيت و يسلموا تسليما.

ترجمه:(ای محمد صلی الله علیه وسلم)بر پروردگارت قسم این مردم مؤمن شده نمیتوانند مگر اینکه در مسایل اختلافی شان ترا بحیث حکم بشناسند و در مقابل فیصله تو در قلوب خویش احساس حرج و رقت نکنندو فیصله ات را کاملاً بپذیرند.

شیخ الاسلام علامه ابن قیم رحمه الله ضمن تفسیر آیه مبارکه فوق می نویسد:

ترجمه: «خداوندمتعال بر ذات اقدس خودسوگند یاد میکند کسانیکه مسایل اختلافی فی مابین شان اعم از مسایل عادی و بغرنج را طبق فیصله رسول اکرم صلی الله علیه وسلم نمی پذیرند از نعمت ایمان مستفیض نمی شوند، و خداوند متعال به تعمیل حکم رسول الله از طرف مردم اکتفا نمی کند بلکه می فرماید که افزوده بر تعمیل حکم عدالت نبوی، مسلمانان بایددر مقابله اصدار حکم رسول الله صلی الله علیه وسلم احساس رنج و رقت نکنند وقلباً حکم پیامبر شان را بپذیرند و به آن تسلیم شوند.»

برخی از مفسرین، شان نزول این آیه مبارکه را چنین تشریح می نمایند: درعهد فرخنده حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم، نزاعی بین یهودی ئی و مسلمانی بوقوع پیوست، هر دوی شان جهت تا مین انصاف و به عدالت پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم حاضرشدند، پیامبر اسلام ادعای هردو را شنیده فیصله را در حق شخص یهودی صادرفرمودند.شخص مسلمان برفیصله پیامبر بزرگوار مطمئین نشده یهودی را باخود گرفته نزدحضرت عمرفاروق رضی الله عنه رفت، زیرا چنین می انگاشت که حضرت عمر مسلمان سخت گیر و متعصب است و شاید بنابر داشتن وجه مشترکه مسلمانی ازوی دفاع کند، حضرت عمر رضی الله عنه ادعا را شنید اما یهودی عرض کرد که درین مساله حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم اصدار حکم نموده اند، حضرت عمر از شخص مسلمان پرسید آیا حقیقتاً پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم درین مساله حکم شان را صادر نموده اند؟ مسلمان مجبوراً پاسخ مثبت داد. حضرت عمر رضی الله عنه تا حدی بر افر وخته شدکه گردن مسلمان (منافق) را بر شمشیر زد.

وفرمود: **هذا قضاء من لم يرض بقضاء رسول الله صلى الله عليه وسلم.**

یعنی این است فیصله در باره شخصیکه برفیصله پیامبر اسلام خوشنود نمی گردد.

د افغانستان راتلونکي حالات د شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) په ارزيابئ کي

(افسوس)

دا يو نه پټيدونکى حقيقت دى چه دشهيد شيخ په خلاء د افغانستان جماعة الدعوة الى القرآن والسنة تنظيم او دده دملګرو په شمول ټول اسلامى امت دردمن او خواشينى دى او دافغانستان دحق پرستو مجاهدينو په صفونو کى يوه لويه نيمګړتيا رامنځ ته شوى ده، ليکن دشهادت افتخار يى هم جماعة الدعوة الى القرآن والسنة او د توحيد د شمعى د رښتينو پتنګانو او ټول اسلامى امت ته هغه شان حاصل دى لکه څنګه چى شهيد او دشهيد خپلى کورنئ ته حاصل دى.

د شهيد شيخ جميل الرحمن(رحمه الله) په شهادت نه يوازى داچى دهغه کورنى او دهغه ماشومان بچى د مهاجرت په شپو ورځو کى يتيمان شول، بلکى دافغانستان دسوونو زرو شهيدانو ماشومان بچى اوبى سرپرسته کونډى د نوموړى شهيد شيخ له همدردئ او سرپرستئ څخه بى برخى او همدارنګه دافغانستان په سنګر کى د پرتو مجاهدينو په صف کى يوه لويه خلاءاو نيمګړتيا رامنځ ته شوه.

شهيد شيخ جميل الرحمن(رحمه الله) د يو مدبرانه او د قرآن او سنت په تله کى دتلل شوى پاليسئ او سياست خاوندؤ، دهرکار د تدبر صلاح مشوره يى يوازى او يوازى د قرآن او سنت څخه اخستله او د افغانستان دمجاهد ملت هرى ستونزى ته يى دقرآن اوسنت په رڼا کى دحل لار لټوله.

شهيد شيخ جميل الرحمن(رحمه الله) سربيره پردى چه ديو مدبر او سالم فکر خاوند ؤ، يوداسى شفيق او همدرد انسان هم ؤ چه هيڅکله يى هم دخپل اولاد او دبل شهيد ديتيم او کونډى فرق نه دى کړى.د نوموړى کښيناستل، پاڅيدل، خوراك، څښاك او همدارنګه دژوند هره لحظه ډيره ساده او بلاامتيازه وه.

شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) په نننى عصرکى هغه لمړنى شخصيت ؤ چى دلمړى ځل لپاره يى دټول افغانستان په سطحه دکنړونو د ولايت له غرونو او درو څخه په افغانستان کى دملحد رژيم دړاتګ په مقابل کى دمقدس جهاد چغه پورته کړه او په عملى جهاد يى لاس پورى کړ کله چه دالله تعالى په نصرت او مهربانئ سره دا ولايت دننګياليو او مسلمانو مجاهدينو په لاس دکمونست رژيم له ناپاکه قدم څخه پاك او دمسلمانو مجاهدينو په لاس پرى دآزادى بيرغ په يوه اسلامى فضاء کى ورپيد، همدا شخصيت ؤ چى ټول مجاهدين يى سره منسجم کړل او د يوى واحدى اسلامى ادارى جوړولو ته

یی وهځول چه په نتیجه کی د اسلامی امارت په نوم یوه واحده اسلامی اداره جوړه اوسم له واره یی دیو حکومت په څیر شرع الله نافذ کړه. دسیمی مختلفو مجاهدینوته‌ئ دسیمی د بی دفاع خلکو دامنیت، عزت او آبرو او دسرو مال دحفاظت او ساتنی ذمه واریٔ او مسئولیتونه د یوی اسلامی وجیبی له مخی په غاړه واچول، دخلکو هو ساینی ته د ژوند په مختلفو ساحو لکه تعلیم، بیاودانولو، زراعت او داسی نورو ته خاصه پاملرنه کیده.دافغانستان آزادیٔ ته دهغه د ژوند د منزل ایله(۸) میاشتی پاتی وی چه هغه له دی نیمګړی دنیا څخه رخصت شو او د افغانستان د آزادی او په دی خاوره دیو کامل اسلامی نظام د راتګ آرمان یی له ځانه سره ګورته ویوړ.

هغه به همیشه ټولو مجاهدینو ته په دی ټکی اصرارکاؤ اوویل به ئی: « ګله چی مجاهدین له ملحد رژیم څخه دکومی سیمی او منطقی فتحه حاصله کړی،په سیمه کی د یو منظم اسلامی نظام او قانون د پیاده کولو ضرورت دی، ترڅو په مفتوحه سیمه کی دټولو خلکو دامنیت،آبرو او سرومال ساتنه او حفاظت وشی.»

دشهید شیخ ددغه ټکی اصرار دکنړونو په ولایت کی دټول افغانستان لپاره یوه غوره نمونه وه، څکه په دغه وخت کی ډیرو خلکو داسی فکر کاؤه چی دکنړ په خلکو چی ټول په ډول ډول وسلو مسلح دی،څنګه څوك کولی شی چی پرته د یومرکزی حکومت له منځ ته راتګ څخه یوازی په یو ولایت کی امن راولی او یو مجرم محاکمه کړی، مګر ددغه فکر کوونکو دغه خیال بالکل معکوس او غلط وخوت. او په کنړ کی د یو کامل امن زمینه مساعده شوه .

ددی امنیت دمنځته راتلو او ټینګیدو کوم بل سیاسی فورمول وجود نه درلود، بلکی د قرآن اوسنت د حاکمیت سبب ؤ چی دټولو خلکو دامنیت، عزت او سرومال د ساتلو ضامن شو. شهید شیخ (رحمه الله) همیشه د قبایلی ډوله نظامونو په ډاګه مخالفت کاؤه او ټولو مسلمانانو ته یی په یو موټی توب او د یو واقعی او اسلامی اتحاد ترغیب کاؤ، نوموړی همیشه تنظیم پرستیٔ ته د شرك په نظر کتل او دا جدا جدا تنظیمونه یي د افغانستان دمسلمان ملت د راتلونکی لپاره یو ناسور ګانه.

نن چه د کابل خواشینوونکی او دردوونکی وضعی ته ګورو، د شهید شیخ(رحمه الله) ددغه نصیحت عدم موجودیت احساسوو، چی دانن په کابل کی دبی ګناه خلکو قتل عام کیږی اودسرو وینو رودونه بهیری، دهغوی سرومال هر وخت په خطر کی پروت دی او نتیجه دا چه دکابل دا نازولی او تاریخی ښار په کنډوالو بدل شو، د مظلوم چغی اوفریادونه هیڅوك هم نه اوری، دظلم مخنیوی نه کیږی، ملی اوشخصی شتمنیٔ دواړه لوټ او افغانستان د ډول ډول بدبختیو په جال کی نښتی دی. د شهید شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله) هغه ارزیابی ګانی چی دقرآن اوسنت دعدم حاکمیت په صورت کی یی کړی وی، نن ټول مسلمان هیواد وال وینی او الله تعالی خبردی چي تر څو به ددغه بدبختیو لړیٔ روانه وی.روح دی یی ښاد او یاد دی همدغه شان دافغانستان او ټولی اسلامی نړیٔ دنیکمرغیٔ لپاره باقی وی!

د جماعة الدعوة الی القرآن والسنة امیر محترم شیخ سمیع الله د دعوت له مجلی سره په مرکه کی:

د مجاهدینو د بی اتفاقی او اختلاف په وجه په کمونیستانو او ملیشه قواوکی د نوی ژوند ساوچلیده.

د سید عبدالودود په قلم

پوښتنه: جناب شیخ صاحب مهربانی وکړئ دافغانستان د اوسنیو حالاتو په باب رڼا واچوئ او څه فکر کوی چه په هیواد کی د اوسنیو لانجو د حل لپاره څه ده؟

ځواب: د لمر په شان ښکاره او روښانه حقیقت دا دی چه څوارلس کاله وراندی په افغانستان کی د لادینیت او الحاد په خلاف مسلحانه جهاد پیل شو چه د افغانستان د ولس قاطع اکثریت پکی برخه واخسته او د الله تعالی د کلمی د لوړتیا لپاره یی خپل مسؤلیت په ښه شان سر ته ورساوه. د اسلام او کفر په دغه جګړه کی پنځلس لکه مسلمانان شهیدان شول او پنځوس لکه نور د کمونستانو د ظلم او وحشت په وجه د خپلو کورونو او کلیو پریښودلو ته اړ شول. دوی د سنت نبوی په پیروی د هجرت لپاره ونیوله او د الله تعالی په لارکی یی کړاوونه او تکلیفونه وګالل، د هجرت له پاتوبی څخه یی د مقدس جهاد لپاره امادګی وکړه او دالله تعالی په کامل نصرت او د خپلو سرونو او مالونو په قربانئ سره یی نه یوازی داچه په هیواد کی د کمونیزم د کفری نظام جرړی وویستی بلکه د کمونیزم اصلی مرکز یی داسی دړی وړی کړ چه مظلوم ملتونه یی د ابد لپاره له شر څخه خلاص شول او دالحاد نظریه چه دالله تعالی څخه په بغاوت ولاړه وه کاملاً له منځه لاړه او حکومتی او دولتی اقتدار یی په ځمکه راپریووت.

خو له بده مرغه په افغانستان کی د تنظیمونو تعدد او دهغو خپل منځی بی اتفاقی، زمونږ د مجاهدینو هغه بین المللی افتخار چه روس ته د شکست او رسوائی او له خپل هیواد څخه د کمونیزم او دهریت د ورکولو په مناسبت یی په برخه شوی ؤ ونه ساته. په افغانستان کی د کمونیزم د سقوط نه وروسته د جهادی تنظیمونو ترمنځ په پیښور کی یوه معاهده وشوه تر څو په کابل کی د احتمالی جګړو مخه ونیول شی او د حکومت چاری په منظم ډول مخ په وړاندی لاړی شی او داقتدار د رسه کشی زمینه برابره نشی خو په تأسف سره وایو چه په دغه معاهدو هم عمل ونه شو او اوس تاسو وینئ او نړیوال ئی هم وینی چه هره ورځ نوی نوی جګړی نښتلی او د نویو مسایلواواختلافاتو سرراښکاره کیږی.

پوښتنه: مولوی صاحب د اختلافاتو اصلی وجه څه ده؟

ځواب: دهیواد د آزادئ نه وروسته د ټولو جهادی تنظیمونو تر منځ د اتفاق او اتحاد د ټینګښت خبری روانی وی چه په دی ترڅ کی څو تنظیمونو په خپل منځ کی معاهده وکړه او نور جهادی تنظیمونه یی شاته وغورزول خو وروسته یی خپل دغه اتحاد هم ټینګ نه کړی شو ځکه هر یو تنظیم د ځان لپاره د اقتدار غوښتونکی ؤ او د اسلام د اعتلاء او د افغانستان د نوی جوړښت اوعمران غم له هیچا سره نه ؤ.

اوس ګورو چه د تنظیمی بی اتفاقئ او شخصی خود غرضیو په وجه ټولو مجاهدینو ته دومره ستونزی پیدا شوی چه په تیرو څوارلسو کالو کی یی ساری نه موندل کیږی. که اختلافات د جګړی او وینو تویولو په ځای د افهام او تفهیم له لاری حل شوی وی نو نه خو به افغانستان تباه شوی وی او نه به د افغان مجاهدینو بین المللی شهرت او مقام ته صدمه

رسیدلی وای، اوس خو ټوله نړی دا ناری وهی چه افغان ولس جنګیالی دی او بس، نه د حکومت په کار پوهیږی او نه د مسایلو په حل.

جهادی رهبرانو باید د خپل کفایت او صلاحیت مثال نړی ته وړاندی کړی وای او دا ثبوت یی ورکړی وای چه مونږ د جګړی او جهاد په ډګر کی زړور مجاهدین او د شهادت د لوړ مقام لومړنی غوښتونکی یو، خو د مسایلو د حل او د حکومت د چارو د پرمخ بیولو لپاره ځانګړی صلاحیتونه او یو بل ته د زغم او صبر نه ختمیدونکی ذخیره هم لرو. نن زمونږ له بی اتفاقئ څخه کمونستانو او د پخوانی رژیم ملیشه قواؤ د ځان په ګټه ډیره ښه استفاده وکړه. زمونږ د بی اتفاقئ په وجه په دغو غیر اسلامی ډلو کی د نوی ژوند روح پیدا شو خپل موجودیت او قوت یی ثابت کړ او نړی ته یی په خپلو هغو دعوو د ثبوت مهرونه ولګول چه ویل به یی مجاهدین جاه طلب او اقتدار طلب دی.

نن دجهادی قوتونو له بی اتفاقئ څخه نه یوازی کمونستانو او پخوانو ملیشه قواؤ ګټه واخسته بلکه د شیعه ګانو په شمول داسی نویو ډولګیو هم د خپل قوت مظاهره وکړه چه خلکو په هیڅ کی شمیرل، خو نن یی پردی ټوپک او راکټ په اوږه ایښی او په کابل کی د خپل اقتدار لپاره د هیچا په سر او مال صرفه نه کوی. یو خوا د ایران له خوا شیعه ګانو ته نظامی مرسته ورکول کیږی او بل خوا د پخوانی رژیم ملیشه قواوی د منځنی آسیا له خوا اکمال کیږی او په دی ډول په غیږدلو سترګو ګورو چه په هیواد کی داسلامی انقلاب او مقدس جهاد د بریالیتوب په خلاف له هری خوا دسیسی او توطیی جوړیږی او نه پریږدی چه د افغانستان ولس د خپل مقدس جهاد میوه وڅکی او د اسلامی نظام په سیوری کی ژوند وکړی. که د جهاد رهبران ددغو دسیسو د شنډولو لپاره له دی نه وروسته دغفلت مرتکب شی او بیا هم هر یو دخپل خپل اقتدار په خیالی نیلی سپاره وګرځی، نو لیری نه ده چه دښمنان به کامیاب او اصلی مجاهدین به الله مه کړه رسوا او شرمنده وی.

پوښتنه: د رشید دوستم د ملیشه قواؤ په باب ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا هم د جهادی رهبرانو د بی اتفاقئ وجه ده چه د دوستم، جبار، مؤمن او نادری په شان خاینو کسانو ته یی شخصیت وربخښلی.

زما په نظر که جهادی رهبرانو د پیښور د معاهدی له مخی په حکومت کی برخه اخستی وای او خپل مسایل یی د خبرو اترو او شرعی اصولو له مخی فیصله کړی وای، ولی به د ملیشه او کمونیستانو قوت په کابل کی پاتی کیدی. دوی به ټول له یوی مخی له کابل نه شړل شوی وای، په کابل کی به امنیت وای او د چارو واګی به یوازی د مجاهدینو په لاس وای نه به د دوستم ملیشه وای او نه به د جبار او مؤمن او نادری ملیشه.

پوښتنه: د راتلونکی شورا په باب چه غالباً په راتلونکی لنډ وخت کی به جوړه شی ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دهیواد د راتلونکی مشرتابه د ټاکلو لپاره به یوه شورئ جوړه شی چه اسلامی نوم یی د اهل حل وعقد شورا ده. په دغه غونډه کی به د هیواد د ټولو سیمو نومیالی علماء، جهادی قوماندانان، قومی مشران او سپین ږیری او د تنظیمونو نمایندګان برخه واخلی او د هیواد لپاره به داسی یو مشر وټاکی چه ټولو ته به د منلو وړ وی په دی ډول به په هیواد کی د جګړی او وینو تویولو امکانات له منځه لاړ شی او هیواد به د یو مرکزی حکومت له خوا اداره شی.

مونږ د اوسنی حکومت څخه هم په ټینګه غوښتنه کوو چه ددغی شورا د رابللو لپاره ژر تر ژره اقدام وکړی او د هیواد اوسنی مشکلات د قرآن او سنت له لاری حل و فصل کړی.

پوښتنه: که له ملیشهٔ سره په مخلوط حکومت کی د برخی اخستو دعوت در کړی شی آیا و به ئی منئ؟

ځواب: مونږ له کمونستانو سره د مخلوط حکومت د جوړولو مخالف یو، دغه کمونستان که د دوستم ملیشی په بڼه وی او که خلقیان وی، که پرچمیان وی او که د جبار ملیشه وی مونږ به ورسره په حکومت کی برخه وانخلو اومخالفت به ئی وکړو. ځکه د کمونستانو او دهریانو سره جهاد زمونږ د جماعت له اساسی اصولو او اهدافو څخه شمیرل کیږی.

دمحاربو او مسالمو کفارو سره اسلامي رویه او سلوك

له هغو کافرانو سره چه د مسلمانانو سره جګړه نه کوی او یا هغوی په هجرت کولو نه مجبوروی یا دا چه د خپل عداوت عملی اظهار یی نه دی کړی، قرآن پاك داسی هدایت فرمائی:

«**لا ینهکم الله عن الذین لم یقاتلوکم فی الدین ولم یخرجو کم من دیارکم آن تبروهم وتقسطوآ إلیهم إن الله یحب المقسطین. إنما ینهکم الله عن الذین قتلوکم فی الدین واخرجوکم من دیارکم وظهروا علی إخراجکم ان تولوهم ومن یتولهم فاولیك هم الظلمون ٥**

(الممتحنة -٧-٨)

ترجمه: تاسی الله تعالی له دی کارنه نه منع کوی چه د هغو خلکو سره نیکی او انصاف وکړئ چه هغوی د دین په معاملاتو کی ستاسی سره جنګ نه دی کړی او تاسی یی ستاسی له کورونونه نه یاست ویستلی، الله تعالی انصاف کوونکی خوښوی. هغه (الله) چه تاسی له کومی خبری نه منع کوی هغه دا ده چه تاسی د هغو خلکو سره دوستی وکړئ چه هغوی د دین په معامله کی ستاسی سره جنګ کړی دی او تاسی یی ستاسی له کورونونه ویستلی یاست او ستاسی په ویستلو کی یی له نورو سره مرسته کړی ده. د دغه ډول خلکو سره چه څوك دوستی کوی نو هغوی ظالمان دی.»

له دی حکم نه باید د چا ېسره دا شبه او شك پیدا نه شی چه دمسالمو یعنی دشمنی نه کوونکو کافرانو سره بنه او نیك چال چلن خو ثابت دی مګر آیا انصاف او عدالت کول هم یوائې د کافرانو د دغی ډلی سره مخصوص دی؟

اوګویا دمعاندو او محاربو کافرانو سره باید بی انصافی او بی عدالتی وشی. خبره داسی نه ده مقصددا دی چه په اصل کی انصاف دلته په یوه خاص مفهوم استعمال شوی دی او مطلب یی دادی چه کوم څوك چه ستاسی سره عداوت او دشمنی نه کوی نو د انصاف تقاضاء دا ده چه تاسی ورسره هم عداوت او دشمنی ونه کړئ، یعنی د دشمن او غیر دشمن سره یو شان چال چلن او رویه کول انصاف نه دی. تاسی ته له هغو خلکو سره د سخت چال چلن دروئي کولو حق دی

چه هغوی ستاسی د ایمان او مسلمانئ په وجه په تاسی ظلم کوی له وطنه اوهیواده مو په هجرت او بې کورېه مجبور وی تر هجرت وروسته لا بیا هم ستاسی په تعقیب او زیان در پسی شوی دی.خوکوم خلك او کوم هیوادونه یا قامونه چه په دغه ظلم اصرار نه کوی او مخالف اقدام نه کوی نو انصاف دا دی او دعدالت تقاضاء داده چه تاسی له هغوی سره انصاف او ښه سلوك وکړئ.

د قرأت شوو آیاتونو تر مخه په تیرو آیاتونو کی قرآن له کفارو سره د ترك تعلق هدایت کړی ؤ نو ددی متعلق له چا سره ددی غلط فهمی یا سوء تفاهم امکان ؤ چه گوندی د قرآن د حکم د ترك تعلق وجه دکفارو د کفر وجه ده. ځکه نو الله تعالی په دی آیاتونو کی خبره څرگنده کړه او د حکم تشریح یی وفرمایله چه د دغه ترك تعلق وجه د هغوی کفر نه دی بلکه د اسلام او مسلمانانو سره د هغوی عداوت او ظالمانه چال چلن دی.

نومسلمانان باید د معاند کافر او مسالم کافر یعنی دشمن کافر او غیر دشمن کافر تر منځ فرق وکړی او د کومو کافرانو سره چه د قرآنی احکامو له مخی د احسان اونیکی چال چلن او ښه رویه پکار وی د هغوی سره بد سلوك او ناوړه رویه ونکړی.

د دی احکامو په سلسله کی قرآن عظیم الشان زیاته تشریح هم را کوی او فرمائی.

وقاتلوا فی سبیل الله الذین یقاتلونکم ولا تعتدوا إن الله لا یحب المعتدین. وقتلوهم حیث ثقفتموهم و اخرجوهم من حیث اخرجوکم والفتنة اشد من القتل ولا تقتلوهم عند المسجد الحرام حتی یقتلوکم فیه فان قتلوکم فاقتلوهم کذلك جزآء الکفرین. فان انتهوا فان الله غفور رحیم. وقتلوهم حتی لا تکون فتنة ویکون الدین لله فان انتهوا فلا عدوان إلا علی الظلمین.

(البقرة- ۱۹۰-۱۹۳)

ترجمه: او تاسی د الله په لار کی دهغو خلکو په خلاف جهاد(جنگ) وکړئ چه ستاسی سره جنگ کوی،خو زیاتی مه کوئ. ځکه چه الله جل جلاله زیاتی کوونکی نه خوښوی. په هرځای کی چه د دوی سره ستاسی مقابله راشی نو ورسره وجنگیږئ او له هغو ځایونو نه یی وباسئ چه تاسی یی تری ویستلی وئ که څه هم قتل او وژل بدکار دی خو فتنه تر هغه زیاته بده ده تر څو چه مسجد حرام ته نژدی ستاسی سره جگړه ونکړی نو تاسی هم ورسره هلته جگړه مه کوئ،خو چه هغوی د جگړی نه هلته هم لاس نه اخلی نو هلته ورسره تاسی هم په بی تکلفئ سره جگړه وکړئ (او وئی وژنئ) د دغه شان کافرانو همدغه سزاء ده بیا چه هغوی له دغه کار (جگړی) نه لاس واخلی نو الله تعالی معاف کونکی او رحم کونکی دی. تاسی د هغوی سره تر هغه وخته وجنگیږئ چه فتنه پاتی نه شی او دین د الله د پاره (خاص) شی. خو که چیری هغوی له جگړی نه لاس واخلی نو (پوه شی چه) لاس اچول او تعدی بی له ظالمانو نه په بل چا روا او جایزه نه ده.

په دی آیت کی ارشاد شویدی چه تاسی د کافرانو سره د هغه وخته پوری جنگ وکړئ چه فتنه پاتی نشی

او دین د الله تعالی د پاره خاص شی.

اوهم ددی آیت نه په وړاندینی مضمون کی هدایت شوی دی چه د مؤمنانو جنگ باید د انتقام د تندی د لیری کولو لپاره نه وی، د مؤمن صفت باید دا وی چه د یو سخت مجرم، گناه هم معاف کړی خو په دی شرط چه دغه مجرم دخپل باغیانه عمل او ناوړه چال چلن نه راوگرځی. او رسول الله صلی الله علیه وسلم په دی لړکی هدایت فرمائی چه:«تخلقوا باخلاق الله» یعنی خپل اخلاق د الله له اخلاقو سره سم کړئ ځکه چه د الله تعالی صفت عفو او مغفرت دی.

د وروستی آیت د بیان د اسلوب او طریقی نه ځرگنده ده چه دلته د فتنی له عبارت نه مقصد هغه حالت دی چه په هغه حالت کی «دین» د الله په ځای دبل چا د پاره وی او د جگړی کولو مقصد او هدف د فتنی لیری کول وی.

چه دین د الله د پاره خاص شی. د «دین»دعبارت له څیرنی نه معلومیږی چه په عربی ژبه کی د دین معنی «اطاعت» دی او اصطلاحی معنی یی د ژوند هغه نظام دی چه څوك اوچت وگڼل شی او بیا د هغه د حکمونو او جوړو شویو قوانینو پیروی کوی. نو د دین د تشریح نه معلومیږی چه د انسانی معاشری او ټولنی هغه حالت چه په هغه کی انسان په انسان باندی د خدایی الوهیت حمکرانی کوی او ددغه انسان د خپل فکر او خپل نظر د جوړشوی قانون په اطاعت انسانان مجبور کړی او د الله د قانون سره سم ژوند کول ممکن نه وی نو دغه حالت د «فتنی حالت» وی او اسلامی مقدس جهاد ددغه حالت دلیری کولو او محوه کولو د پاره دی او دا چه د دغی فتنی په ځای داسی حالت منځ ته راشی چه بنده صرف او یوازی د الله تعالی د قانون تابع وی.

د آیت په پای کی د «فان انتهوا» نه مطلب دا نه دی چه کافران د خپل کفر او شرك نه را وگرځی بلکه د هغوی د راگرځیدونه مقصد دفتنی نه لاس اخستل او بیرته راگرځیدل دی. په اسلامی نظام کی کافر ته دا حق شته چه په خپله عقیده ژوند وکړی. په اسلامی نظام کی به دغه کافر له گمراهی نه دنصیحت او وعظ او تبلیغ په ذریعه را ویستل کیږی او جنگ به ورسره نه کیږی. خو په اسلامی نظام کی اوسیدونکی کافر ته یا په دنیا کی بل چا ته هیځکله دا حق نشته چه د الله په ځمکه باندی د الله د قانون په ځای څه بل باطل قانون جاری کول وغواړی او د الله تعالی بندگان د بل چا بندگی ته اړ باسی. دغه حالت ته قرآن «فتنه» وائی او د دغی فتنی د مخنیوی د پاره به مؤمنان د تبلیغ او وسلی دواړو وسیلو په ذریعه جهاد کوی او مؤمنان به تر هغه وخته په آرام نه کښینی چه څوئی کفار د فتنی نه راگرځیدو ته مجبور کړی نه وی او چه راوگرځی نو دوی به هم تری په آرام شی.

او بیا فرمائی چه کوم وخت چه هغوی د خپل دغه ناوړه کار یعنی «فتنی»نه راوگرځی نو بیا «بی له ظالمانو په بل چا باندی د لاس پورته کولو اجازت نشته»

د میلاد النبي محافلو ته یوه کتنه

د اسلامی هجری کال لومړی میاشت محرم الحرام ده چه له بده مرغه له ډیر ی زمانی را پدیخوا د نویو نویو بدعاتو ښکار شوی ده، همدغه شان د ربیع الاول مبارکه او مقدسه میاشت هم د اسلام د ناپوهو دوستانو او د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د محبت او عقیدت د درواغجنو مدعیانو او د شرك او بدعت د رضاخانی انحرافاتو په وجه د خپل اصلی مقام او حیثیت نه لیری، د داسی اعمالو او افعالو د میاشتی په حیث اعلان شوی چه له قرآن اوحدیث سره یی د ذری په اندازه هم اړیکی نشته.

څومره چه دصفرالمظفر دمیاشتی وروستی ورځی پای ته رسیږی، د ربیع الاول میاشت د خپل تاریخی مقام او ارزښت سره د بشریت د لارښود د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره د عقیدت، محبت او معرفت د تجدید له پیغام سره، د غفلت په خوب ویده اسلامی امت ته د پیغمبر په سیرت او تعلیم د پوره عمل کولو دعوت وړاندی کوی خو ساده لوح مسلمانان دی چه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په هدایاتو او تعلیماتو باندی د عمل کولو په ځای داسی مراسم او دودونه او اعمال سرته رسوی چه د قیامت په ورځ د اسلامی امت لپاره د تباهی باعث کیږی.

د مثال په توګه د ربیع الاول په لومړیو شپو ورځو کی د پیغمبر د ذکر او اذکارو د غونډو جوړول، د کافوری شمعو د قندیلونو روښانه کول، د مجلسونو لپاره د ګلونو غنچی جوړول او خلکو ته دا تلقین ورکول چه پیغمبر اسلام پخپله په دی غونډه کی دګډون لپاره تشریف راوړی، د دود دستور او بدعت هغه کارنامی دی چه په اسلامی امت کی یی رواج موندلی دی او ظلم خو لا دا دی چه د خپلو دغو بدعتی کارنامو د تائید او تصدیق لپاره

درواغجن او له حقیقت څخه لیری روایات او د بی سوادو او ناپوهو خلکو ذهن ته په اسانئ سره پریوتونکی خود ساخته قیصی وړاندی کوی چه ثبوت یی نه د نبوی نیکمرغه عصر نه وروسته په دریو پیړیو کی لیدل کیږی او نه له هغه نه وروسته کوم امام او فقیه،محدث اومحقق وړاندی شخصی نظریه ورکړی ده.

د میلادالنبی تاریخ :-

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم دمبارك میلاد دتاریخ په باب شدید اختلاف موجوددی، دځینو څیړونکو په عقیده د میلاد تاریخ ۱۲ د ربیع الاول دی خو نور زیات شمیر محققین په دی عقیده دی چه دنیکمرغه میلاد تاریخ (۹) د ربیع الاول دی لکه څنګه چه دعلامه ابن تیمیه، ابن قیم، حافظ ابن حجر او ابن کثیر رحمهم الله نه علاوه د هند مشهوردینی علماء لکه قاضی سلیمان منصور پوری، مولانا ابوالکلام آزاد او ستر معاصر محقق مولانا صفی الرحمن مبارکپوری هم د میلاد النبی لپاره(۹)د ربیع الاول نیټه لیکلی او تائید کړی ده.

د سیرت النبی لیکونکی علامه شبلی نعمانی لیکلی دی چه:

دمصرمشهور ریاضی پوه محمود پاشا فلکی د ریاضی د دلایلو په اساس همدغه تاریخ ثابت کړی دی.

په دی کی هم شك نشته چه۱۲د ربیع الاول د پیغمبر علیه السلام د وفات تاریخ هم دی چه ددغه تاریخ په ټاکلو کی غالباً هیڅ اختلاف نشته.

اوس د لومړی نظر له مخی څنګه چه ۱۲د ربیع الاول د وفات او میلاد ورځ ده نو په دغه ورځ یوازی د جشنونو جوړول به څنګه توجیه کیږی، دا خو د عقل خبره نه ده چه د غم او ماتم ورځ دی په جشنونو ونمانځل شی. تقاضاء خو دا ده چه د میلادالنبی مبتدعین په دغه میاشت یا په دغه ورځ د خوښئ د محفلونو سره سره د غم او تاثر اظهار هم وکړی خو دلته کار بلکل برعکس دی. دغه مفهوم مولانا آزاد په خپلو لیکنو کی داسی بیان کړی دی:«که ددی میاشتی راتګ ستاسو لپاره د جشن او خوښئ پیغام دی ځکه چه په دی میاشت کی هغه شخصیت نړئ ته راغی چه مونږ ته یی هر څه راکړل، نو زما لپاره د دی نه زیاته بله بدمرغه او غمجنه میاشت نشته ځکه هغه شخصیت چه په دی میاشت کی نړی ته راغلی ؤ او مونږ ته یی هر څه راکړی وو، مونږ ټول له لاسه ورکړل.

په دی وجه که دا میاشت له یوی خوا د پیغمبر یاد تازه کوی نو بل خوا پکار دا ده چه مونږ هغه تعلیمات او لارښوونی هم را په زړهٔ کړو چه د اسلام پیغمبر مونږ ته را بخښلی وی او مونږ ورڅخه غفلت وکړ او له لاسه موورکړی. »

عجیبه خو دا ده چه ددین سطحی مطالعه کوونکی او د غربی جذباتو د تاثیر لاندی راغلی مسلمانان له یوی خوا دحسین رضی الله عنه د شهادت په غم کی د ویر او ماتم داسی آسمان په سر را پری باسی چه د محرم الحرام ټوله میاشت

د تکلیف او درد، غم او مصیبت او ویر او ماتم د میاشتی په نوم و بولی او داسی وانگیری چه گوندی همدا لار د فوز او فلاح، کامیابۍ او کامرانۍ او دجنت د حصول سبب کیږی نو بل خواته دغه ساده لوح مسلمانان د ځینو ناپوهو علماؤ په سرکردګۍ د اسلام د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د میلاد په مناسبت ټوله میاشت چراغان او جشنونه جوړوی چه ته به وائی همدغه میاشت او همدغه اعمال د نبوی شفاعت د حصول سبب ده او بس.

نه یوازی دا چه د میلاد په مناسبت د جشنونو جوړولو ثبوت د نبوت دعصر نه وروسته په دریو لومړنیو پیړیو کی چه نیکمرغی پیړۍ ګڼل کیږی نه لیدل کیږی او نه یی مثال د خلفای راشدین او صحابه ؤ کرامو په عصر کی شته. بلکه ددغو غیر شرعی مراسمو موجد او بنسټ اینبودونکی داسی شخص دی چه نه فقیه نه محدث او نه کوم بل دینی لوړ رتبه شخصیت دی بلکه دغه سړی دموصل یوسینګار کوونکی او ځان جوړوونکی شاه مظفرالدین کوکبور بن اربل ؤ چه په ٦٢٠هـ کال مړ دی.

هغه ساده لوح کسان او نه پوهیدونکی علماء چه د میلادالنبی په مناسبت د جشن او چراغان په جوړولو اصرار کوی خلکو ته دا تلقین ورکوی چه دغه جشن او چراغان له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د محبت او عقیدت ښرګندوی دی او په دی ډول دخپل یو کال هغه مسؤلیتونه او ذمه وارۍ چه د رسول الله صلی الله علیه وسلم د تعلیماتو او هدایاتو په وړاندی یی لری غواړی په یوه ورځ (عیدمیلادالنبی) کی یی سرته ورسوی په داسی حال کی چه له پیغمبرصلی الله علیه وسلم سره رښتونی محبت او عقیدت خو دا دی چه د هغه هر قول او فعل د خپل ژوند د لاری مشال کړو او له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دمینی او اخلاص او عقیدت او احترام د لرلو لپاره باید د اصحاب کرامو روش او سلوك خپل کړی شی، هغه اصحاب چه خپل ټول ژوند او محبت ئی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وقف کړی ؤ.له پیغمبر سره دمحبت او عشق معنی خو داده چه باید مؤمن شخص په هر وخت او هر حال کی دخپلو قربانیو سره د پیغمبر اسلام د احکامو او هدایاتو تطبیق ته ملاتړلی ولاړ وی. له پیغمبر سره محبت خو هغه ؤ چه د احد په میدان کی د بشریت د لاربنود د حفاظت لپاره د هغه سربښندونکو اصحابو ښرګند کړ. له پیغمبر سره مهبت خو هغه ؤ چه پاکو اصحابو او سلفو صالحینو به د هغه په یوه اشاره د قربانۍ ډګر ته ځان وړاندی کاوه او د اسلام د مقدس دین د اعتلاء لپاره به د هر کفری طاقت مقابلی ته لکه د فولادی غر په شان ولاړ وو.

د کونړ ونود اسلامي امارت له نائب امیر محترم مولوي صاحب عبدالرحمن سره مرکه

پوښتنه: محترم مولوی صاحب! مهرباني وکړئ د کونړ د اوسنۍ وضعې په باب معلومات راکړئ؟

ځواب: بسم الله الرحمن الرحیم.

د کونړ د ولایت وضعه الحمدلله نن سبا ډیره ښه ده او حالات د اسلامي امارت د مجاهدینو په پوره کنترول کی دی.

په یوه اسلامي معاشره کی مهم کار د الله تعالی د حکم تطبیق او بیا په سیمه کی د امنیت راوستل دی چه الحمدلله دا دواړه اهداف د کونړ په ولایت کی په ښه شان سرته رسیدلی دی.

برسیره پردی له سیمی نه د غلو، ډاکوانو، اجرتی قاتلانو او ورانکارو لاسونه لنډ کړای شوی او د سیمی خلك په یوه آزاده اسلامي فضاء کی ژوند تیروی. د دی تر څنگ اسلامي امارت پدی نژدی ورځو کی وکولای شول چه یوشمیر قاتلان او تخریبکاران اسلامي محکمی ته وړاندی کړی چه دوی ته به له شرعی فیصلی سره سم سزا ورکول کیږی. په لنډ ډول ویلی شو چه د افغانستان په روانو حالاتو کی کونړ یواځنی ولایت دی چه پوره امن او شرع الله پکی عملاً تنفیذ دی او د جهاد او بی شمیره قربانیو ثمره او حاصل دی چه د کونړ اوسیدونکی تری الله تعالی بهرمند کړی دی.

مونږ د بیا آبادولو په سلسله کی د دغه ولایت دبریښنا د انرژۍ سیستم چه دبعضو تخریب کارانوله خوا ویجاړ کړی شوی ؤ دوباره فعال کړی او زیاتو سیمو ته مو بریښنا رسولی ده.

تر اوسه ددغه برقی سیستم صرف یو ماشین فعال کړای شوی دی، البته که ددغه ماشین دوهم جنراتور فعال کړای شی انشاءالله د کونړ د ولایت زیاتره برخی به د بریښنا له انرژۍ نه برخه منی شی.

همدا شان د لارو د جوړولو اود پلونو دبیاآبادولو کارونه هم په ډیره چټکۍ سره پر مخ روان دی چه تر ډیره حده دولایت لوئی لاری او پلونه دوباره ترمیم کړی شوی دی.

خیریه مؤسساتو ته د کار کولو ټول وسایل او امکانات د اداری لخوا برابر شوی دی او دوی د اسلامي امارت له برکته د امنیت په فضاء کی د منطقی په جوړولو بوخت دی. د یادونی وړ ده چه کنړ د لشکرکشئ نه وړاندی ښه جوړ شوی ؤ او توجه هم ورته ډیره وه مگر د لشکرکشۍ نه وروسته د تخریب شوو پروژو دوباره آبادول شروع شوی دی.

پوښتنه: په کونړ ولایت پوری د مربوطو مهاجرینو د بیرته ستنیدلو لپاره مو څه تدابیر نیولی دی؟

ځواب: د کونړ د ولایت د مربوطو مهاجرینو لپاره مو د مهاجرینو د بیرته ستنیدو په نوم فورمی چاپ کړی دی، کوم کسان چه خپل ولایت ته راستنیږی دغه فورمی به ډکوی او مونږ به ورسره د خپل توان په اندازه لاس امداد کوؤ، البته لویه مسئله د

دغو مهاجرینو د بیاآبادولو ده، چه دغه کار د اسلامی امارت له توان نه پورته کاردی، ځکه هلته کورونه او کلی ویجاړ شوی، فصلونه تباه شوی او په اکثرو سیمو کی د کمونستانو له خوا ماینونه شیندل شوی، چه دغه کار د بین المللی کمیټو او اسلامی هیوادو د مرستی او همکاریٔ ایجاب کوی.

پوښتنه:: د بیا آبادولو خیریه مؤسسات وائی چه په کنړ کی شل ملیونه ډالره مصرف شوی دی ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا د هغه وخت خبره ده چه شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) ژوندی ؤ شهید مشر پدی لړ کی د خیریه مؤسسو سره خبری کړی وی او له خیریه مؤسسو نه یی خواهش کړی ؤ چه کوم مصارف چه د کونړ د ولایت په نوم راځی باید دامارت اسلامی سره تماس ونیول شی او وروسته بیا مصرف شی خو متأسفانه دخیریه مؤسسو اکثر کارونه د بعضو یاغی قومندانانو په رابطه کیدل.

کیدای شی چه یوه اندازه رقم مصرف شوی وی او څه یی هم غبن شوی وی، په لنډ ډول ویلی شو چه د مذکوره رقم دمصارفو آثار کم په نظر راځی.

پوښتنه: اسلامی امارت د کونړ د ولایت د ځنګلاتو د تحفظ په هکله څه اقدامات کړی دی؟

ځواب: د کونړ ولایت په کومو ساحو کی چه د امارت اسلامی کنټرول دی هلته هیچا ته اجازه نه ورکول کیږی چه ځنګلاتو ته څه زیان ورسوی ځکه ځنګلونه د افغانستان لویه طبیعی سرمایه ده، البته په کومو سیمو کی چه د امارت اسلامی له کنټرول څخه بهردی،ځنګلاتو ته زیات زیان رسیدلی دی او زیاتره زمونږ ګاوندی هیواد پاکستان ته انتقال کیږی. خو بیا هم مونږ پدی کوښښ کی یو چه د هیواد ددغی لوئی ذخیری د تباهی مخه ونیسو.

پوښتنه: په پاکستان کی د کونړ د ولایت داسی مهاجرین موجود دی چه د امارت اسلامی سره یی څه تعلق نشته که دغه مهاجرین واپس خپل کور کلی ته راشی د امارت اسلامی برخورد به له دغو مهاجرینو سره څه ډول وی؟

ځواب: امارت اسلامی د کوم خاص تنظیم او حزب په نوم نه دی او نه هر سړی په دی مکلف دی چه خامخا به له امارت سره بیعت کوی، د حضرت عثمان رضی الله عنه په دور کی صرف شپږو کسانو له هغه سره بیعت کړی ؤ ، دا ضروری نه ده چه د کونړ هر سړی به له اسلامی امارت سره بیعت کوی، مونږ ټولو ورونو ته د قدر په سترګو ګورو، هغوی زمونږ ورونه دی او اسلامی امارت د هغوی په مقابل کی مسؤلیت احساسوی. اسلامی امارت د ټولو لپاره د خیر ځای دی او مونږ غواړو چه دغه امارت د ټولو د خیر سبب وګرځی. اسلامی امارت پدی مؤظف دی چه د هر چا د امنیت، د ځان، مال او عزت ساتنه وکړی او دوی ته سوکاله ژوند مهیا کړی. البته کوم ورونه چه کنړ ته واپس کیږی باید چه هلته د اداری نظام مراعات وکړی، امنیت خراب نه کړی او د اسلامی ورورګلوی په فضاء کی ژوند تیر کړی.

پوښتنه: په کابل او جلال آباد کی د کنړ یو شمیر خلك اوسیږی او غواړی چه کنړ ته راشی ستاسو موقف پدی هکله څه دی؟

ځواب: اسلامی امارت ټول امور د شرعی تعلیماتو په رڼا کی حل کوی دا مسئله هم د اسلامی امارت قضاء

ته تللی او څه شرایط یی طرح کړی دی، په دی کی یو شمیر داسی افراد دی چه خلکو ته یی درد او تکلیف رسولی دی او یو شمیر عادی خلك دی امارت کوشش کوی چه هر چاته امنیت اوتحفظ ورکړی عام ذهنیتونه ددی خلکو په وړاندی ښه نه دی.

پوښتنه: ویل کیږی چه بی شمیره وسلی دکنړ او جلال آباد له لاری پاکستان ته د قاچاق په ډول رانقل کیږی، آیا د احقیقت دی، که حقیقت وی .تاسو یی د مخنیوی لپاره کوم اقدامات کړی؟

ځواب: دوسلو انتقال مونږ په قانونی توگه منع کړی دی او خپلو قومندانانو ته مو هم پدی هکله خبر ورکړی دی، تر نن وخته پوری کومه وسله په قانونی توگه پاکستان ته نده نقل کړی شوی، البته کیدای شی چه قاچاقبران د هغو لارو څخه استفاده کوی چه هلته د امارت اسلامی کنترول نه وی.

پوښتنه: آیا د کونړ د ولایت له معدنی ذخایرو لکه بیروج، مرمر او داسی نورو څخه امارت اسلامی ته څه فائده رسیدلی که نه؟

ځواب: دکونړ د ولایت له معدنیاتو نه امارت اسلامی ته تر اوسه کومه فائده نه ده رسیدلی، البته عامو خلکو ته یی څه ناڅه فایده رسیدلی ده، اسلامی امارت پدی حقله د حالاتو د ناسموالی په بنیاد کوم اقدام نه کوی. کوم معدنیات چه د کوم گروپ یا قوم سره دی هماغوی تری گټه اخلی.او بیت المال ته یی گټه نه رسیږی.

پوښتنه: یو کال تر مخه د کونړ د ولایت په مرکز (اسعدآباد) کی یوه چاودنه شوی وه ددی حقیقت څرنگه وه؟

ځواب: واقعه څه داسی وه چه پدغه ورځ زه او حاجی روزی خان په توپچی کی ناست ووا و په څه مسایلو مو بحث کولو چه دا واقعه وشوه، پدغه وخت کی خلکو مختلفی خبری کولی، چا ویل چه مونږ د جلال آباد له لوری یوه لمبه ولیده چه د اسدآباد په بازار ولگیده، چا یو څه ویل او چا بل څه ویل، مونږ هم د خلکو د وینا مطابق اعلان وکړ چه دا چاودنه دکمونستانو له خوا دسکډ ویشتلو په سبب وشوه.

او دا خبر په رغیت سره نشر شو پدی کی اداری ته د تحقیق کولو فرصت حاصل نشو ځکه په اسدآباد کی ورکوتی قیامت برپا شوی وه، بازار اکثره تخریب شوی وه. هری خوا د انسانانو غوښی خوری وی او بی شمیره زخمیان وو، مونږ د مړو او زخمیانو په غم کی وو او ددی موقع نه وه چه دحادثی پوره پلټنه وکړو وروسته بیا څرگنده شوه چه دا سکډ نه بلکه یو قوی تخریب ؤ چه د اسلامی امارت د مخالفینو لخوا شوی ؤ او پدی حقله څه ثبوتونه هم پلاس راغلی دی او شواهد هم موجود دی.

او بله مسئله دا ده چه په دغه سیمه کی د پخوا نه څه اندازه باروت په ذیرخانو کی پراته وو چه د زیاتی تباهی سبب شول دا موضوع به پخپل وخت سره عواموته وړاندی شی انشاءالله.

پوښتنه: نو بیا مو ولی دغه کسان ندی نیولی؟

ځواب: هغوی له دی جنایت وروسته وتښتیدل چه د اسلامی محکمی د کنترول څخه خارج دی.

پوښتنه: تیر کال دا وخت د کنړ د ولایت په اسلامی امارت باندی د اجانبو لخوا لشکرکشی وشوه مهربانی وکړئ د دغی لشکرکشی پحقله معلومات وفرمائی؟

ځواب: د تیر کال د حوادثو او په کونړ ولایت باندی د لشکرکشی او په دغه ولایت کی دلوټ مار، ورانکاریٔ، اودبی گناه خلکو دوژ لو له داستانونو نه نن سبا اسلامی امت دافغانستان، مسلمان ملت او په تیره بیا د کونړ د ولایت اوسیدونکی په ښه ډول خبر دی او حقائق هر چاته ښکاره شوی دی زما په نظر د دی واقعاتو د بحث تکرار ته به څه ضرورت نه وی.

پوښتنه: محترم مولوی صاحب! تاسو د کمونستو عناصرو د سرنوشت په باب څه فکر کویٔ؟

ځواب: کله چه یو واقعی اسلامی نظام په افغانستان کی برسر اقتدار شی او امنیت قایم شی دغه اسلامی حکومت چه بیا د کمونستانو سره څه فیصله وکړه، دوی به پکی شامل وی.

پوښتنه: د افغانستان په سطحه خو ټولو کمونستانو ته د گلم جم ملیشو په شمول عامه معافی شوی ده نو تاسو یی ولی نه معاف کویٔ؟

ځواب: د معاف کیدو طریقه خو دا نه ده لکه تاسو یی چه گوریٔ.د معاف کیدو طریقه خو دا وی چه یو امیر وی، شریعت وی او هغه خلکو ته معافی ورکړی، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دور کی به خلکو ته معافی ورکړی کیده خو صرف کفارو ته، نه مرتدینو ته،مرتدین به د معافیٔ قابل نه ووځکه هغوی دین پریښی ؤ، د رسو ل الله صلی الله علیه وسلم په دور کی چه کله مکه فتح شوه د هغه وخت مرتدین ټول قتل کړی شول او هغو کفارو ته چه اسلام ئی قبول کړو معافی ورکړی شوه، کوم خلك چه د معافی وړ وی هغوی ته به د قرآن او سنت په رڼا کی معافی ورکول کیږی.

پوښتنه: آیا د امارت اسلامی په سطحه تاسو دکابل له عبوری حکومت سره رسمی تماس نیولی؟

ځواب: دا چه د کابل وضعه ډیره زیاته خرابه ده او د تنظیمونو تر منځ خپل منځی جگړی روانی دی، په دغه وجه د کابل د اوسنی حکومت سره مونږ کوم رسمی تماس نه دی نیولی.

پوښتنه: د کابل حالات نن سبا ډیر زیات کړکیچن دی، ستاسو له نظره دا حالات به تر کومه دوام ولری او دحل لاره یی څه ده؟

ځواب:د کابل حالات زمونږ اعمال وو چه په مونږه مسلط دی تر څو چه مونږ الله تعالی ته په اخلاص رجوع ونه کړو، نیتونه مو صاف نه شی او اعمال او عقاید مو اصلاح نه شی دغه وضع به جریان ولری،دجهاد شهید امام شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله)د داسی وضع پیشگوئی کوله، هغه به تل جهادی مشرانو ته توصیه کوله چه صرف د الله تعالی رضاء په نظر کی ونیسیٔ، یوصف شی،اختلاف پریږدیٔ.

د مجاهدینو د عقایدو په تصحیح او د اعمالو په اصلاح کی کوشش وکړیٔ، هغه (رحمه الله) نیمایی ژوند د دوی په یوالی کی صرف کړ. له ډول ډول لارو به ئی هڅه کوله چه دا پراگنده صفونه یو کړی مگر کله هم دوی په اخلاص سره متحد شوی نه دی چه بالآخره هغه مأیوس شو او خپل پخوانی د انبیاؤ دعوت یی بیا را ژوندی کړ، مگر هغه یی هم خپل دعوت ته په آرام پرینښود او تل به یی ورته مشکلات ایجادول، دهغه په ژوند او د هغه تر شهادت وروسته جماعةالدعوة الی القرآن والسنة هم دا هڅه کړی او کوی ئی چه له ټولو مجاهدینو سره دی تفاهم صورت ومومی،د اخوت او ورورگلوی په فضاء کی دی یو د بل سره ژوند وکړی، مگر آخر هم په اسلامی امارت لشکرکشی وشوه او ددغه ډول جنایاتو

مرتکب شول.

پوښتنه: د پیښور معاهده ستاسو له نظره څرنګه وه؟

ځواب: په حقیقت کی دا د الهی شریعت شکل نه ؤ. په اسلام کی دا نشته چه نن فلانی امیر او سبا فلانی امیر وی، شرعاً باید یو امیر وی او اسلامی امت وربباندی راټول شی تر څو چه شرعی موانع نه وی، له هغه سره باید بیعت وشی، له غیر اسلامی لارو څخه کله هم د افغانستان معضله نه شی حل کیدای، بلکه دا چه د پیښور معاهده هم مکمله نه وه او خلاوی وریکی وی. اوه تنظیمونه پخپلو کی پدغه معاهده راضی شول جماعة الدعوة او څه نوروورونو سره مشوره پدی حقله نه ده شوی. زمونږه مشرانو ته پراخ نظر پکار دی.د افغانستان د مسلمان ملت د سرنوشت په جوړولو کی د ټولو جهادی قوتونو حق دی.

پوښتنه: دکابل روان حالات څرنګه تحلیلوئ؟

ځواب: د کابل روان حالات یو وحشت دی. بی ګناه خلك د مدرنو راکټونو هدف ګرځول، ملی شتمنی تباه کول، عامه وژنه .... ددی لپاره هیڅ شرعی عذر وجود نلری او په کلکه یی محکموو د دی په نتیجه کی اسلامی حکومت نه راځی بلکه زمینه غیراسلامی حکومت ته برابریږی دجهاد روح په نړئ کی ماتیږی اسلامی تحریك بدنامیږی، او علمانی قوتونو ته لاره هواریږی، زه نه پوهیږم چه ددی جنګ څخه هدف څه دی؟

زمونږ له نظره ټول کمونستان مردود دی دا که خلقیان وی او که پرچمیان وی، مونږ د ټولو اطرافو څخه په کلکه غوښتنه کوو چه دالله تعالی څخه وویریږئ اسلام او جهاد ته د نقصان رسولو څخه پرهیز وکړئ. او دا جنګ ختم کړئ، کومه معاهده چه دوی په پیښور کی کړی وه، په هغی باندی دی عمل وکړی او وسعت دی پکی راولی.

پوښتنه: ویل کیږی چه د جماعة الدعوةالی القرآن والسنة په دعوتی کارونو کی کمزوری راغلی ده دا واقعیت څرنګه دی؟

ځواب: په کابل کی د قدرت د انتقال نه وروسته بیرونی کومکونه چه د جهاد په نوم راتلل، ختم شوی دی. او بله وجه دا هم ده چه اوسنی جنګ اسلامی نړئ له ناامیدی سره مخامخ کړی ده، نو تبرعات کم شوی دی او له دی څخه ټول تنظیمونه متاثره شوی دی. جماعة الدعوة هم متاثره شوی دی، البته دعوت جریان لری او ددی جماعت افرادو ددی تعهد کړی دی چه پخپلو وسایلو به د انبیاء کرامو او سلفوصالحینو لاره ژوندی وساتی، کوم دریځ چه امام الجهاد والدعوة الشیخ جمیل الرحمن(رحمه الله) خپل کړی ؤ هماغه دریځ به ساتی، او کله به هم پدی لاره کی ستومانی نه حس کوو، دا د عقیدی جماعت دی کوم سیاسی اغراض نلری او نه د حالاتو او شرایطو په اساس منځته راغلی دی نو کله هم کمزوری کیدای نه شی.د اسلام او دعوت دشمنانو ډیر کوششونه وکړل چه دا جماعت نابود کړی حتی چه ددی جماعت محبوب مشر یی هم په شهادت ورسیده مګر دشمن خپل مطلوب حاصل نه کړو بلکه د شهیدانو آرمان تر سره دی چه دا جماعت نور هم فعال اومنظم دی، مالی مشکلات که رامنځته کیږی انشاءالله د متبادلو طریقو کوشش به کوو او پخپلو سرښندنو او قربانیو به دا مشن او منهج جاری ساتو.

(ومن الله توفیق)

د جهاد مرحلې

ابن قیم رحمة الله علیه په زاد المعاد کی یو باب لیکلی چه عنوان یی دی «له بعثت څخه تر وصال پوری د کفارو او منافقانو سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم رویه او تگ لاره څنگه وه؟»

په دغه باب کی نوموړی عالم په حقیقت کی د جهاد فی سبیل الله د تحریك او نهضت داسی لندیز بیان کړی دی.

«ترهر څه دمخه چه الله تعالی خپل رسول صلی الله علیه وسلم ته کومه وحی نازله کړه هغه دا وه چه «إقرأ باسم ربك الذی خلق...» یعنی دغه الفاظ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د الله تعالی له خوا درسالت دسپیڅلی او درندی وظیفی د ورسپارلو او دنبوت دآغاز او پیل حکم ؤ.

الله تبارك وتعالی هغه ته حکم وکړ چه دغه وحی په خپل زړهٔ کی لوله. نورو خلکو ته یی ددغی وحی د تبلیغ حکم لا تر اوسه ورنکړ.

بیا یی ورته حکم ورکړ چه «یایها المدثر قم فانذر» نو معلومه شوه چه الله تعالی په تدریج سره لومړی خپل پیغمبرحضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته د«اقرأ» په وحی کی د نبوت سپیڅلی او لوړمنصب وسپارهٔ او د «یایها المدثر» په ارشاد سره یی هغه ته د رسالت سپیڅلی او درنده وظیفه وسپارله. وروسته یی ورته حکم وفرمایه چه خپل نزدی خپلوان او د کورنۍ افراد دي د الله تعالی په الوهیت او وحدانیت باندی خبر کړه او هغوی وویروه او حذر ورکړه چه د الله له وحدانیت نه انکار ونکړی چه د عذاب او د دغه کار د بدو او ناوړو عواقبو سره مخامخ نه شی.

نو ځکه یی ارشاد وفرمایه چه «وأنذر عشیرتك الأقربین» همدغه وجه وه چه رسول الله صلی الله علیه وسلم اول خپل خپلوان او خپل قام د پاك او احداو یگانه بی مثاله پروردگار په الوهیت او خدایی باندی خبر کړل بیا یی د خپل تبلیغ او ابلاغ لمن د مکی دشاوخوا عربو ته وغزوله او بیا یی ټولو عربو ته د الله تعالی احکام ورسول او هغوی یی د کفر او شرك له بدو نتائجو او عواقبو نه او دغالب او توانا پروردگار له عذابه وویرول. او بیا یی دغه الهی احکام او بشارتونه او انذار ټولو نړیوالو ته ورسول او نړیوال یی د پاك الله ﷻ په وحدانیت او ټولو عالی او شایان شان صفاتو باندی خبر کړل او د پاك پروردگار د قهر او عذابه یی و ویرول.

رسول الله صلى الله عليه وسلم تر خپل بعثت وروسته تر ديارلسو کلونو پورې يوازې د دعوت او تبليغ په ذريعه خلك له الله تعالىٰ وويرول او د الله پاك جل على شانه د ذات او صفاتو سره د شرك او له هغه نه د نافرمانئ د عواقبو او سخت عقاب او عذاب نه خبر کړل په دغه موده او دوران کې هغه نه جګړه او جهاد وکړ او نه يې جزيه واخسته. بلکه دا حکم ورته ورکړی شو چه لاس ونيسئ او صبر کوئ، عفو او تيريدل خپل شعار وګرځوئ.

بيا وروسته الله پاك جل جلاله خپل ګران او محبوب پيغمبر ته د هجرت اووطن پرېښودلو هدايت ورکړ، او تر هجرت وروسته يې اجازه ورکړه چه څوك ورسره جګړه کوي نو تاسي هم ورسره جګړه وکړئ او په جګړه کې زياتي او تعدي مه کوئ خو پام کوئ چه په هغه چا باندې لاس پورته نه کړئ چه ستاسي سره جنګ نه کوي او ځانته درڅخه غلي او په آرام ناست وي.بيا وروسته الله تعالى حکم ورکړ چه دمشرکانو سره جنګ وکړئ تر هغه چه دين پوره پوره د الله تعالى شي.

د جهاد دحکم تر صادريدو وروسته کفار په دريو طبقو يا دريو ډلو باندې وويشل شول. يوه ډله «اهل صلح»؛ بله «اهل حرب» او دريمه ډله يې «اهل ذمه» وو. د کومو کفارو سره چه د جګړې نه کولو تړونونه شوي وو حکم وشو چه د هغوی سره په معاهدو باندې وفا وکړئ او د سولې تړونونو ته د پخوا په شان ادامه ورکړئ چه څو د معاهدو وختونه پوره شوي نه وي نو پام کوئ چه جګړه ورسره و نه کړئ او تر څو چه دوی تړون نه وي مات کړی مسلمانان به ورسره په تړون باندې وفا کوي او ټينګ به ورسره په تړون باندې ولاړ وي که چيرې له کفاروڅخه د تړون ماتولو او خيانت تشويش وي نو بيا يې معاهدې ورته په ډاګه ور وغورزوي او تر هغه وخته پورې د هغوی په خلاف د جګړې توري ته مه لاس کوئ چه ترڅو ورته خبر وزکړئ چه دمسلمانانو او ستاسو تر منځ د جګړې نه کولو دتړون وخت پوره شويدی يا دا چه ستاسي د هغه هغه فلانی فلانی خيانت په وجه تړون مات او فسخ شو. او دتړون ماتوونکو سره چه لازمه شوه نو جګړه وکړئ.

هغه وخت چه«سورة التوبه» نازل شو نو په هغه کې درېواړه احکام بيان شول او دا خبره څرګنده کړې شوه چه د اهل کتابو له ډلې څخه چه څوك د الله تعالى دشمني غواړي د هغوی په خلاف جګړه وکړئ تر هغه وخته پورې چه دوی خوار او سپك کړې شي او په خپل لاس جزيه ورکړي يا اسلام ومني او په اسلام کې داخل شي. د کفارو او منافقانو په باره کې وويل شول چه دهغوی په خلاف جهاد وکړئ او سختي ورسره وکړئ.

نو ځکه رسول الله صلى الله عليه وسلم د کفارو سره دتورې او وسلې په ذريعه جهاد وکړ او د منافقانو سره يې د دليل او خبرو په وسيله په جهاد لاس پورې کړ.

په دغه سورة کې له هغو کفارو څخه چه عهد شکني يې کړې ده د بيزارۍ اعلان وشو دوی چه پخپلو

ترونو باندی وفا نه ده کړی نو د هغوی په خلاف جنگ وشو او مسلمانان ورباندی بریالی شول.

د معاهدو دری ډوله وټاکل شول.

یو دا چه کومو کفارو چه په خپلو معاهدو باندی وفا ونکړه د هغوی سره جگړه وشوه. دوهم ډول هغه کفاروو چه د هغوی سره لا د معاهدو موده پاتی ده او هغوی په خپلو معاهدو باندی وفا ته ادامه ورکوله او د نور څه مخالفت یی هم نه کاؤ نو د هغوی په خلاف د جگړی نه کولو حکم وشو چه تر څو د هغوی د ترون میعاد پوره شی.

او دریم ډول هغه کافران وو چه دهغوی اومؤمنانو ترمنځ څه تعهد یا ترون نه ؤ او نه یی د مؤمنانو سره د جگړی تیاری کوله او نه یی جگړه کوله یا داسی وو چه د هغوی او رسول الله صلی الله علیه وسلم تر منځ د یوی نا معلومی مودی او نا ټاکلی نیتی پوری د سولی معاهده او ترون ؤ نو د هغوی د پاره ربانی ارشاد داسی ؤ چه دوی ته دی دڅلورو میاشتو مهلت ورکړی شی او چه ددغه مهلت موده پای ته ورسی نو بیا دی ورسره جگړه وشی.

لنډه دا چه د ترون ماتوونکو سره جگړه وشوه.چه ترون ورسره نه ؤ شوی یا ورسره د نامعلومی مودی پوری ترون شوی ؤ هغوی ته دڅلورو میاشتو مهلت ورکړی شو او هغو کفارو چه په معاهدو باندی یی وفا کوله نو د معاهدی د مودی د پوره کیدو حکم ورکړی شو. په دی ډول ټول خلك اسلام ته راغلل او په اهل ذمه باندی جزیه کیښودل شوه.

یعنی دسورة التوبه یا براة د نزول نه وروسته درسول الله صلی الله علیه وسلم سلوك او تگ لاره د کفارو سره په دری ډوله شوه: محاربین، اهل ذمه او اهل عهد،اهل عهد هم بالاخره اسلام ته ورننوتل اومؤمنان شول، پاتی دوه ډلی یعنی محاربین او اهل ذمه وومحاربین مسلمانانو څخه ویریدل اوسنو حالات داسی شول چه یو خوانه مسلمانان وو چه درسول الله صلی الله علیه وسلم په هدایاتو او لارښوونو باندی یی ایمان لارۀ. بل خوا ته سوله غوښتونکی کافران وو هغوی ته د پیغمبر صلی الله علیه وسلم له خوا آمان ورکړی شو او دریمه ډله خایفین وو چه داسلام سره په جگړه وو.

پاتی شول منافقان، د هغوی سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم رویه دا وه چه د پاك اللّٰه د حکم سره سم د هغوی ظاهری احوال قبول کړی شول او باطنی حالات یی الله تعالی ته پریښودل شول او د علم او دلیل له لیاری ورسره جهاد ته دوام ورکړی شو. د توری او وسلی وال جهاد نه بچ پاتی شول.مسلمانان دهغوی له جنازی کولو څخه منع کړی شول او د مغفرت غوښتنی له دعا څخه هم محروم کړی شول.

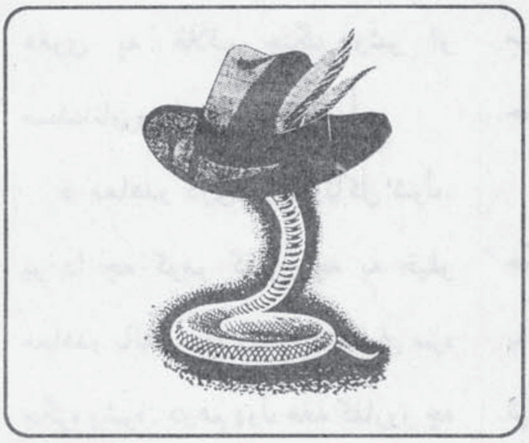

نوی نړیوال نظام
NEW WORLD ORDER

دعابد ژباړه

نن سبا په نړۍ کې دنوي نړیوال نظام خبره دهر چا په خوله ده اوغير له دې چه په اهدافو او مقاصدو ئې څوك پوه شي له هرې خوا او هرې خولې وړاندې بحثونه او خبرې کيږي. په دغه موضوع کې د«نوی NEW» له کلمې څخه خلکو ته دا فکر پيدا کيږي چه ګوندې دا کومه نوې مسأله ده او لکه چه په افغانستان کې دروس د شکست او تيښتې او د شوروي اتحاد دداخلي ويجاړتوب او ټوټې ټوټې کيدو او دخليج دجګړې نه وروسته په نړۍ کې د يواځينۍ زبرځواك په حيث دامريکې د راڅرګنديدو څخه را پيدا شويده، خو حقيقت دا دی چه دا يو ډير پخوانۍ خوب دی چه يهودي سردمدارانو له نن څخه کم نه کم دوه سوه کاله وړاندې ليدلی ؤ او د تکميل او رښتينې تعبير د پيدا کولو لپاره ئې پراخ پلانونه ورته جوړ کړي وو.

د امريکې حال په خپله دا دی چه دغه هيواد د اسرائيلو او نړيوال صهيونيزم حامی او سر پرست نه بلکه د هغه تابع او غلام دی، دامريکې په مرۍ کې د يهودو د غلامۍ غړوندی پروت دی او يهودي او نړيوال صهيونيزم څنګه چه غواړي هماغه شان خپل امريکائي نانځکې نڅولی او په خپلو اشارو ئې چورلولی شي.

په اسرائيلو او ټوله نړۍ کې د پرتو يهوديانو د ناوړو نيتونو او پلانونو په باب زيات شمير کتابونه ليکل شوي چه زيات شميرئې په امريکا کې چاپ شويدي. يو له دغو کتابو نو څخه چه د يهودو له ناوړو عزايمو څخه ئې پرده پورته کړې په ۱۹۵۸ کال کې چاپ شوی د«و ليم ګائي کار» Willium guy carr په قلم ليکل شوی د (Pawnsin the gam) د(شطرنج مهرې) په نوم کتاب دی چه زيات شهرت يې موندلی دی. په دغه کتاب کې ليکل شوي چه په ۱۹۷۳ کال کې دجرمنې د فرانکفورت ښاردېرش کلن ښاروال راشچايلد Roshchild د هغه وخت د

یهودی نړۍ یو سل او دولس تنه ستر ستر سرمایه داران او با رسوخه شخصیتونه راغونډ او دهغه په وړاندی یی د پرله پسی لکچرونو او وروسته یی د لیکلو مضامینو او اسنادو په ترڅ کی د«نړیوال یهودی حکومت» پلان وړاندی کړ او دغه پړاو ته د رسیدو لپاره ئی مفصل تجاویز وړاندی کړل. وروسته دغو پټو اسنادو ته د Protocols of the Elders of zion نوم ورکړی شو. zion په بیت المقدس کی د یوی غونډی نوم دی. له دغه مناسبت څخه دا خبره ډیره ښه روښانه کیږی چه نن نه دوه سوه کاله وړاندی یهودو په بیت المقدس باندی د خپلی استعماری قبضی د ټینګولو لپاره څنګه پلان جوړکړی ؤ او وروسته ددغه استعماری پلان د پراخولو او تطبیقولو او د وسلی د استعمال په قوت په عامه ذهنیت باندی د نړیوال صهیونستی حکومت د نقشی ټاپه څنګه ووهل شوه.

د اسرائیلی حکومت دتاسیس منظم پلان د استریا یهودی مشرهرتزل Hertzel په ۱۶۹۵ کی وړاندی کړ او ددغه هدف د پاره، هغه د سویټزرلینډ په باسل ښار کی د یهودو لومړنی نړیوال کنفرانس جوړ کړ. د دغه کنفرانس په ترڅ کی نه یوازی دا چه د اسرائیلو د حکومت پلان جوړ شو بلکه د دغه حکومت په واسطه په نړۍ باندی د یهودو د تسلط او بر لاسی ناوړه تابیا هم وشوه او عملی پلان هم جوړ شو.کوم پټ اسناد چه ددغی غونډی په ګډون کوونکو باندی وویشل شول ټول په عبرانی ژبه لیکل شوی وو او ټوله شمیره یی څلویښت وه. دا په حقیقت کی د راشچایلډ له خوا د تهیه شوُیو اسنادو زیاته مفصله او د نوی سره کتل شوی بڼه وه.

تر۱۹۰۳کال پوری د یهودو د دغی پټی دسیسی په هکله هیڅوا ته معلومات نه وو تر ټولو لومړی د سرجی ای نایلس په نوم یوه تن عیسائی پادری له دغه پټ راز څخه پرده پورته کړه، په مسکو کی د دغو پټو اسنادو روسی ترجمه د هغه په لاس پریوته چه فوراً په انګریزی ژبه ترجمه او په ۱۹۰٦ کال کی د برتانیی د موزیم کتابخانی ته وړاندی کړی شوه. وروسته دغه اسناد جرمنی او شمالی امریکا ته ورسیدل. څنګه چه په دغو اسنادو کی تر ټولو لومړی د غرب په عیسائی نړۍ او وروسته په تدریجی ډول په اسلامی هیوادونو او بیا په ټوله نړۍ د یهودی سلطی د ټینګولو پلان جوړ شوی ؤ نو ځکه خوبی د اروپائیانو جذبات راوپارول. هغه وخت چه هټلر په جرمنی کی د روشچایلډ بانك له یوی زیرزمینۍ څخه سپك مګر د مهر شوی بندبکس څخه دغه اسناد را واخستل له ډیری غصی څخه لړمی شو او د یهودو په خلاف ئی تصفیوی عملیات پیل کړل. اوس له دی راز څخه هم په ښه شان پرده پورته شوی ده چه په روس کی د بالشویکانو انقلاب د یهودو له خوا رهبری شوی ؤ. آیا دا د یادولو وړ خبره نه ده چه د کمونیست تحریك مؤسسین یهودیان وو.کارل مارکس یهودی ؤ، تراتسکی او لینن یهودیان وو، دستالین اولینن ماندینی یهودیانی

وی.په روس کی د بالشویك انقلاب نه وړاندی یهودیانو زیات فعالیت کاوه، د لومړی نړیوال جنگ نه وړاندی لینن د هغه د دووسوو ملگرو سره په یو مخصوص بند اورگاډی کی روس ته ورسول شو له دغی ډلی نه د ١٦٥ تنو نومونه ښکاره شویدی چه یوسل او اته ویشت تنه پکی یهودیان وو. روس ته د لینن له رسیدو وروسته تراتسکی هم د دری سوو تنو یهودیانو په ملگرتیا له امریکا څخه د روس خاوری ته داخل شو چه وروسته دغو خلکو په روس کی د بالشویك انقلاب د بریالیتوب مرحلی ته ورساوه.

د انقلاب نه وروسته یهودیانو په مهمو دولتی څوکیو باندی قبضه ولگوله. د٥٥٦ مهمو دولتی پوستونو له جملی څخه ٤٥٧ څوکی د یهودو له خوا اشغال شوی.

د پاکستان مشهورلیکوال او محقق مصباح الاسلام فاروقی په خپل مشهور اثر

Jewesh conspiracy and the Muslim world

کی له دغی یهودی دسیسی او په اسلامی نړئ کی د یهودو له پټو دسیسو څخه پرده پورته کړه، دغه کتاب اوس نایاب دی او د یهودو په خلاف هرلیکلی او چاپ شوی کتاب ډیر زر پټیږی خو اوس دغه مواد د ځینو تفصیلاتو سره په نوی اردو ژبی کتاب(تسخیرعالم کایهودی منصوبه) کی بیا دعامه خبرتیا لپاره د ښاغلی ابوالحسنْ په قلم راټول شوی او چاپ شوی دی.

د دغه کتاب په لومړی برخه کی د مستندو غربی منابعو څخه د اخستل شویو معلوماتو له مخی د میکس نوردو Max Nordau په نوم یهودی د ١٩٠٣ کال په اگست کی په باسل کی صهیونی کانگرس ته په خپله ویناکی دحیرانتیا وړ پیشگوئی وکړه چه:«ماته ددی خبری د کولو اجازه راکړی تر څو تاسو ته هغه پوړئ در وښایم چه پاتکی یی یوازی پورته پلو روان دی، د هرتزل Hertzel له خوا رابلل شوی کانگرس جوړ شوْ، اوس به دبرتانوی یوگندا تجویز وړاندی شی،بیا به لویه جگړه ونښلی، وروسته به د سولی کانفرانس جوړ شی چه په هغه کی به د انگلستان په مرسته د فلسطین په نوم دیو آزاد یهودی هیواد د جوړیدو اعلان وشی.»

یهودی بانکدار والتریتنو چه د جرمنی د قیصر حامی ؤ په ٢٤ د ستمبر ١٩١٢ کی په خپل بیان کی چه په جرمنی جریده Weiner Frei Presse کی چاپ شو وویل:«یوازی دری سوه داسی کسان چه له یو بل سره ډیر ښه پیژنی د اروپا د قسمت فیصله کوی او هغوی خپل جانشینان له خپلو ملگرو څخه ټاکی.»

دریتنو د دغی خبری تصدیق شل کاله وروسته په ١٩٣١ کال هغه وخت وشو چه د اسرائیلی اتحاد مهم غړی ژان ازولی په خپل کتاب «پاریس د مذهبونو پایتخت» کی ولیکل.

دتیری پیړئ د تاریخ ماحصلْ دادی چه دری سوه یهودی پانگه اچونکی په ټوله نړی حکومت کوی.

(نور بیا)

غوره ويناوي

چاچه کوښښ وکړ، پس هغه حاصل کړ.
(حضرت محمد صلی الله علیه وسلم)

د مور او پلار خوشحالول په دنیا کی د دولت او په آخرت کی د خلاصون سبب دی.
(حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه)

د ژبی لغزش د پښو د لغزش نه زیات خطرناک دی.
(حضرت عثمان رضی الله عنه)

کوم شخص چه خپل راز پټ ساتی، گویا خپله سلامتی پخپله قبضه کی لری.
(حضرت علی رضی الله عنه)

قرآن کریم بهترین علاج دی. د قرآن کریم په ختمیدو د لوستونکی دعا قبلیږی.
(ترمذی)

په نړۍ کی د انسان ژوند د هغی شمعی په څیر دی، کوم چه په هوا کی ایښودل شوی وی.
(بطلیموس)

چاچه تکبر وکړ، الله تعالی هغه ذلیل کوی.
(کتاب فردوس)

څوک چه لمونځ، زکاة، روژه او صدقه د نیا ته د ښودلو لپاره وکړی، هغه مشرک شو.
(بیهقی)

امام الجهاد شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله)

د علماؤ کرامو او مجاهدینو په نظر کې:

برادر محترم مولوی صاحب حمیدالله «بدخشانی»

زمانیکه جهاد اسلامی در کشور عزیزما افغانستان آغازگردید نخستین قهرمانی علمی و دانشمند سیا سی شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) بود که از ولایت کنر جهاد مقدس را بمقابل کمونستها و ملحدین آغاز نمود و از آنجا بسائر ولایات سرایت نمود جزاه الله خیرالخبرآء. آشنای وارتباط من از همان زمان است و از همان وقت من با شیخ موصوف آشنای و ارتباط داشتم.

تعلق سیاسی اینجانب با امام شهید بطور عموم بحیث عضو شورای مرکزی جماعة الدعوة الی القرآن والسنة و بطور خصوصی بحیث مدیر مدرسه جامعة القرآن والسنة برای طلبه بدخشان و صفحات شمال بود.

مهم ترین کارنامه شیخ مزبور (رحمه الله) پس از فراغت از تحصیل اشاعت و توحید و احیاء سنت سرور کائنات علیه السلام و الصلوات بوده و درهمین سلسله با حکومت وقت برخورد وسنت یوسف علیه السلام را جامه عمل پوشانید، کارنامه دیگرش اینست که در زمان حکومت ظاهرشاه حینکه حزب کمونست در افغانستان تاسیس گردید و رفته رفته سبب زوال حکومت ظاهرشاه وتشکیل حکومت کمونستی در افغانستان گردید، همان وقت جهاد اسلامی بکوشش علماء و دانشمندان وطن آغاز گردیده نخستین دانشمندیکه سلاح برکف گرفته و سینه خود را سپرتیر دشمن و ملحدین گردانیده شیخ جمیل الرحمن شهید است.

شیخ (رحمه الله) مفکوره سیا سی داشت وقتی رهبران قیادی مجاهدین در پشاور تنظیم ها ساخته و دست به تأسیس مدارس ومکاتب زاد.

شیخ شهید(رحمه الله) نیز تنظیم ساخت بنام جماعة الدعوة الی القرآن والسنة و مدارس تأسیس نمود با نهج جدید و تعلیم جدید مطابق بعنوان جماعة الدعوة و مجاهدین تشکیل نمود به نقش سلف صالحین.

تعلیم وتعلم قرآن و حدیث مدارس باوج خود رسید.

میخواست که بعدازفتح افغانستان قانون اساسی آن سرزمین کتاب وسنت بوده باشد، نه قوانین وضعیه و فکر بش، یعنی میخواست که حکومت افغانستان نه دیموکراسی باشد و نه سوسیالیستی ونه جمهوری بلکه امارت اسلامی واقعی پیرو کتاب وسنت بطور سلف صالحین رضوان الله علیهم اجمعین.ازین رو بعد از فتح ولایت کنر اقدام به تأسیس امارت اسلامی نمود تا مقدمه باشد برای امارت اسلامی درکابل و سایر ولایات افغانستان.

وربمردیم عذر ما بپذیر
ای بسا آرزو که خاک شد

رفتارحکیمانه وکردارعالمانه داشت بقاعده العالم قوم العالم.

چون امام شهید دارای عقیده سلف صالحین بوداعتراضات وشکایات مردم

را با جبین کشاده می پذیرفت و با هر کس به قدر توانش مساعدت می نمود.

امارت شیخ مرحوم به انتخاب اهل حل وعقد بلکه انتخاب عامه مردم صورت گرفت نه بطریقه ظلم و استبدادطوریکه شیوه سلاطین ظلم است.

من به همه ورثه و دوستان و کارکنان جماعة توصیه می کنم که برای همیش شیخ شهید را به دعا خیریاد نمایند.

و تا پای جان در پیشرفت دعوة الی القرآن والسنة بذل مساعی نمایند.

اللهم اغفره وارحمه واحشره مع الصالحین

والسلام

محترم ورور الشیخ عبدالسلام

شیخ جمیل الرحمن شهید له ماسره په درس قرآن د پنج پیر کی هم سبق پاتی شوی ؤ او ددغه نسبت په بنا هر کله چه شیخ شهید افغانستان ته مهاجر شو نو د جهاد د تحریك شروع یی زمونږ د جامعی له طلباؤ نه وکړله. د کنړ د منطقی ډیر طلباء هغه وخت له ده سره زمونږ له جامعی نه شریك شول.

او د توحید او سنت د وجی نه ځما له هغه سره تعلق تر آخره پوری بنه ؤ.

ددعوت مجله شیخ شهید د یو کلك موحد، متبع سنت، عالم، باعمل مجاهد او شهید په صفت ښودلی شی د شیخ شهید ژوند (لکه څنګه چه ما ته په تواتر سره ثابته شوی ده) په ملك کی د حق دین او توحید او سنت په نشرو اشاعت او د باطلو قوتونو په مقابله کی تیر شویدی.د باطل قوت د سلطی د وجی نه شیخ شهید ته په ملك کی د حق پرستی په وجه ډیر مصائب او تکالیف رسولی شویدی حتی که د وطن عزیز نه هجرت کولو ته مجبور کړی شو او بیا یی د دعوت د ستر مسؤلیت په بنا پس د هجرت نه پوره عملی میدان تیارکړی و ، بی شماره جوامع او مدارس او مرکزونه د دعوت الی القرآن والسنة د هغه دمحنت نتیجه ده او د حق پرستو سره ئی هر قسم تعاون کاوه، د هغه ښائسته خلق ؤ ددی وجی نه له هغه سره زما زیات تعلق وو.

کله کله د هغه مجالسو کی ماته د شرکت موقع ملاؤ شوی وه، ما لیدل چه د عامو خلکو سره همدردی او د هغوی ضروریاتو او حاجاتو ته نظر کول دهغه خاص شیوه وه، د عامو خلکو د عریضو جوابونه یی په احسن طریقه ورکول.

د شیخ شهید وارثانو او دوستانو او د جماعة الدعوة کارمندانو ته د هغه د جنازی نه بعد هم په بیان کی ما ویلی وو او اوس هم وایم چه د هغه اخلاقو او تعلیماتو باندی عمل وکړئ او د هغه تحریك د دعوت د هر قسم سیاسی وغیره امورو نه مقدم وګڼی او په آزاد شویو منطقو کی د اسلامی امارت د قایم کولو کوشش دی وکړی او په دعوت باندی دی هر قسم مالی او جانی قربانئ وکړی او د توحید وسنت له مخالفو اومقابله کوونکو سره دی مقاطعه اوبیا دی جهاد وکړی.

هذاماعندی ولاازکی علی الله احدا.

محترم وروړ مولوی صاحب فضل جلال

له شهیدشیخ جمیل الرحمن (رحمه الله)سره زمونږ د پیژندګلوی علاقه له نوموړی سره دهغه علمی او دعوتی، او جهادی شهرت وو او شاید دا د هیچا نه مخفی نه وی.

شهید شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله) زما استاذ پاتی شویدی او له کال ۱۳٤۸ څخه زمونږ تعلقات پیل شوی چه شرح جامع، مختصرالمعانی، شرح التهذیب کتابونه می تری لوستلی دی.

نوموړی له زمانی د طفولیت څخه داسلامی علومو طالب او ډیر هوښیار او نهایت ذکی ؤ او خپلو ټولو استاذانو ته د دیانت او ذکاوت او ښکلی سیرت په وجه ډیر محبوب ؤ اوکله چه نوموړی دفراغت سند ترلاسه کړو او لوړ رتبه فاضل او عالم شو بیا

یې دعلمي درسونو دتدریس له مشغلې سره سره دطاغوتي حکومتونو پرخلاف آوازهم اوچت کړ او همدارنګه د صفاتو په باره کې یې د متکلمینو (لکه اشاعره او ماتوریدیه) پر خلاف خپل شاګردان تفهیمول او دغیر شرعي حکومتونو اطاعت یې ګناه او شرك باله چه دا دنومووړي یوازني شعارؤ.

نومووړی چه د خپل وخت یو بې مثله عالم ؤ مجاهد مطلق او ددعوت په لار کې بې خوفه او د «لایخافون لومة لایم» مصداق ؤ په دې اساس یې زمونږ توجه ځان ته جلب کړې وه.

شیخ(رحمه الله) د کوم ځانګړې نظر خاوند نه ؤ بلکه د توحید او سنت غوښتونکی ؤ او ټول ژوند یې د قرآن اوآحادیثو په رڼا کې تیراوه او دشرك، بدعت او شخصي تقلید پر خلاف ؤ.

څرنګه چه دکنړ په ولایت کې اولني جهاد دده د هلو ځلو په وجه شروع شوی ؤ او الله پاك په خپل فضل سره اول همدا ولایت آزاد کړ نو نومووړي شهید(رحمه الله) په۱۴۱۰ه ق کې له اسلامي هدایاتو سره سم اسلامي امارت اعلان کړو. دا چه اسلامي امارت د اسلامي جهاد ثمره او نتیجه ده پدې اساس ویلای شو چه دغه امارت چواکونو، او قطاع الطریق قاتلانو او ظالمانو د مخنیوي پخاطر جوړ شو خلاصه دا چه شهید(رحمه

الله)خپل ټول فکرد جهاد عمومي پاڅون او دیو اسلامي حکومت جوړولو ته اړولی ؤ آخر په کې د یو ربښتیني اسلامي حکومت ددښمنانو د لاسه د شهادت لوړ مقام ته ورسیده، روح دې ورته ښاد او لار دې ورته له لارویو ډکه لرې.

د نومووړي شهید(رحمه الله) دوستي او دښمني دواړه د الله تعالی درضاء لپاره وه یعنې د اسلام عام دښمنان دده دښمنان او داسلام دوستان دده دوستان وو، بل هیڅ قسم قومي، منطقوي، لساني او دنیوي دښمنان او دوستان یې نه درلودل.

والسلام

محترم وروراسدالله «متین»

مولوی جمیل الرحمن صاحب (شهید) د الله په قرآن لکه د اصحابو په شان محکم او د توحید په اشاعت په کامل استقامت او متانت ولاړؤ او د الله تعالی د طاقت په مقابل کې یې نور طاقتونه هیڅ ګڼل او دغه وه د وارث الانبیاؤ فریضه او وظیفه.

مولو ی جمیل الرحمن صاحب پدې صدۍ کې د اسلام د دین او د قرآن د اشاعت اوخدای ته دیوانسان د رسیدلو او دخپل خالق د پیژندلو په لار کې یو روښانه چراغ او مشعل راه ؤ.

دشهید شیخ (رحمه الله)وفات اگر چه پداسې نازك وخت کې زمونږ د پاره یوه لویه ضایعه او تاوان ؤ خو زما په خیال هغه خپله وظیفه سرته رسولې وه او هغه پخپل مشن کې کامیاب ؤ، پاتې شوه دمرګ او وفات خبره دا یوه لازمي او یو خاص وخت پورې تعلق لري چه د هغې نه وړاندې کیدلی یا وروسته کیدلی نشي.

له شیخ جمیل الرحمن(رحمه االله) سره زما د اسلامي اخوت او عقیدې له مخې ډیر نژدې تعلقات وو، د هغه داخلاقو او روش په باب به زه پدې ځواب کفایت وکړم چه شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله)شیخ القرآن ؤ او د قرآن او سنت په هدایت یې عمل کړی ؤ، د قرآن په مستقیم لار روان ؤ او د قرآن او سنت نبوي اخلاق د هغه اخلاق وو.

په کنړ کې د اسلامي امارت په اوله دوره کې زه د شهید شیخ(رحمه الله) د ملاقات لپاره لاړم دغه وخت د سهار نه بجې وې چه زه توپچي ته ورسیدم دملاقات د پاره مې خپل کارت ورکړو نو فوري یې وغوښتلم، څنګه چه زه ورغلم ګورم چه عام او خاص خلك په کټونو کې ناست، څوك څلورتنه په یوکټ کې، او څوك پنځه پنځه تنه په یو کټ کې دی مخامخ مولوي عبدالبصیر صاحب ناست دی ما ددې یو طرف د خلکو سره لاس ورکړه خو

بیازه دمولوی عبدالبصیرصاحب خواته ورغلم اوکښیناستم دامی غرض ؤ چه دا نور خلك کښینی نو زه به د عاموخلکو له سلام نه وروسته د شهید شیخ(رحمه الله) خواته ورشم پدی کی ماته مولو ی عبدالبصیر صاحب وویل چه مشر مولوی صاحب ولاړ دی، لکه چه تا ونه لید چه ما وکتل نو مشر مولوی صاحب زما طرف ته را روان او په خنداشو وئی ویل لکه چه په نظرکی دی فرق راغلی، ما ورته په خواب کی وویل چه دحضرت عمر صاحب ملاقات له چه د رومیانو یو وفد راغلی ؤ نو تپوس یی وکړ چه ستاسو امیرالمؤمنین کوم ځای دی؟ نو چا ورته وویل چه په هغه ځای کی چه په ځمکه یو سړی پروت دی دغه زمونږ امیر المؤمنین دی هغوی حیران شول او په دغه وجه په ایمان مشرف شول، ستا آمریت هم دمؤمنانو امارت دی، ټول بلا امتیازه ژوند دی او اسلامی امارت هم دغه شان وی، بیا چه کله د ډوډۍ وخت شو نوهمدغه شان ټول امیر او فقیر یو شان ډوډۍ ته کښیناستل د کونړ د فاجعی نه وروسته زه بیا دهغه د وراړهٔ د فاتحه خوانۍ لپاره خار باجوړ ته لاړم.د مولوی صاحب(رحمه الله) سره په دغه وخت کی مولوی غلام الله صاحب هم ناست ؤ مونږ ته خو د کونړ په فاجعه باندی ډیر غم او درد رارسیدلی ؤ او زما دا خیال ؤ چه د مشر مولوی صاحب په حوصله به هم خامخاتاثیر شوی وی، ما اول یو څو آیاتونه تلاوت کړل او بیا مو د مولوی صاحب د شهید وراړهٔ او نورو شهیدانو په حق کی دعا وکړه، شیخ القرآن د احد د جنگ یو آیت ولوست او وئی ویل چه دا د الله تعالی آزمایښ ؤ چه ستاسو حوصلی خرابی نه کړی او خفه نشی.

بیا ما درخواست وکړو چه زه ستا سره یو څو خبری کوم نو هغه ماته وویل چه نژدی راشه او مولوی غلام الله صاحب راته وویل چه خبری لری په زوره ورته کوه، ما د موجوده وخت او د آینده د پاره د خپل فکر مطابق یو څو تجویزونه د هغه حضور ته پیش کړل،نو هغه ډیر په غور سره واوریدل. د هغی نه پس هغه ماته مخاطب شو او راته یی وویل چه ستا ددی خبرو صلاح که ما وړاندی له چا سره کړی وی نو زما به ضرور دا گمان وی چه دی هم ددینه خبر دی خو اوس ما ته ډیره عجیبه ښکاره شوه چه زما او ستا نظریه او مفکوره یو شان برابر ده. دغه تجاویز ما ټول عملی کړی او ټول می کړی خو زه په کی ناکام شوی یم او بعضی خلکو زماسره غداری وکړه او د قرآن په قسم کولو هم ونه دریدل خو که دغلته ته هر څه کار روائی چه کولی شی زما درته اجازت دی او ستا خبره او ژبه به عیناً زما خبره وی دا ؤ پخپلو دوستانو د شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله)اعتماد او یقین، په دغه ورځ یی زما سره دا وعده وکړه چه د جمعی نه بعد به زه ستا ځای ته درځم ځکه چه ما په سوات کی سبق ویلی او سوات می خوښ دی خو دغه ورځ د ده دشهادت ورځ وه.

په کنړ کی چه اسلامی امارت قایم شو دغه واقعی یو اسلامی امارت او د شریعت محمدی په بنسټ یو ولاړ حکومت ؤ او په افغانستان کی د اسلامی دولت یوه نمونه او بنیاد ؤ فیصلی به د شریعت او د مسلمانانو د شوری په رأیه او نظریه کیدی. دکونړ مهاجرین اکثر واپس خپلو ټاټوبو او کورونو ته لاړل د خپلو ځمکو په آبادۍ او د وطن په اعمار مصروف شو خو له بده مرغه د اسلامی دولت او قیام بعضی برای نام مسلمانانو او داسلام په جامه کی منافقانو برداشت نکړی شوه دا ئی فیصله وکړه چه دغه لزه غوندی رڼا چه نن د افغانستان په یو اړخ کی را پیدا شوی ممکن مړه کړی، دوی خپلی ټولی دسیسی او مکرونه په کار واچول او بالآخره د کونړ افسوسناکه واقعه او فاجعه منځ ته راغله او یو څوورځی د دغه ولایت حالات خراب اومسلمانانو او مهاجرینو

او مجاهدینو ته ناقراری پیدا شوه او هغه امن وامان په خونریزۍ او کشت وخون بدل شو.

خو د اسلام د دشمنانو یواځې په دغه تسلی ونشوه او زړهٔ یی یخ نشو **لیطفؤانورالله بافواههم.**

نو بالآخره یی دا فیصله وکړه چه د ټمانچې په گولو دغه رڼا ترآبده مړه او ختمه کړی او پدغه سلسله کی د شیخ القرآن عظیم مجاهد جمیل الرحمن (رحمه الله) په ناحقه قتل واقع شو په دی حقله وضاحت اوصراحت ته ضرورت نشته هرڅوك پری ښه پوهیږی چه دا چا او دچا لاس ددغه عظیم مجاهد په وینو سرهٔ دی خو ددی ظالمانو دغه خیال او خوب بالکل غلط ثابت شو او غلطه نتیجه یی ورکړه ځکه چه الله پاك وعده کړی چه د قرآن حفاظت زما په ذمه دی که داسی نه وی نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات او د ابوبکرصدیق رضی الله عنه او د حضرت عمرفاروق رضی الله عنه له وفات سره به قرآن له منځه تللی وی خو دا زمونږ عقیده ده چه دا قرآن دخدای یو مبارك کتاب دی او دا به تر ورځې د قیامت پوری دغه شان جریان لری او که یو تن لاړ شی نو د هغه په ځای به الله پاك بل را پیداکړی او دا سلسله به دغه شان جاری او د توحید دعوت به ورځ په ورځ مخ په وړاندی روان وی اوس بیا د کونړ حالت د پخوا نه هم ډیر ښه او هغه اسلامی دولت بیا قایم شوی.

که شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله) د دنیا نه لاړ خو هغه د خدای یو بنده، د قرآن خدمتگار، د توحید علمبردار ؤ او د الله پاك په قرآن باندی قربان شو، د هغه رڼا مړه نشوه او لاپسی نوره هم زیاته شوه، انشاءالله چه دا رڼائی به د افغانستان گوټ گوټ ته لا څه چه د روس تیرو ته هم ورسی.

«هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق
ثبت است بر جریده عالم دوام ما»

د شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله) د ملگرو، پیروانو او دتوحید د عقیدی خاوندانو ته دا درخواست دی چه هغوی د خپل پیشوا د رهبرۍ او رهنمائی لار تعقیب کړی او د خدای د دین او قرآن دغه شان خدمت وکړی لکه څنگه چه د هغه آرمان ؤ او پدغه لار کی هر قسم قربانی ته تیار او هر قسم تکالیف برداشت کړی فتح او نصرت د الله په قدرت کی دی او یقین لرو چه فتح او کامیابی به آخر زمونږ په نصیب شی او د خدای د دشمنانو او منافقینو د پاره به په دنیا کی عذاب مهین او په آخرت کی عذاب الیم نصیب شی.

والسلام

محترم ورور عبدالحمید«شورش»

له شهیدشیخ (رحمه الله) سره زما د پیژندگلوی بنیادی وجه داسلامی دعوت، جهاد اومبارزی گډ سنگر اوپه دی هکله واحده هدفمندی وه او دلمړی ځل لپاره زمونږ دا پیژندگلوی د ۱۳۵۱هـ ش کال دثور دمیاشتی دیو ولسمی نیټی دکارگردورځی دمظاهری په لړ کی پیل شوه. ددی ورځی په مظاهره کی دشهید شیخ (رحمه الله) کردار محوری حیثیت درلوده او دا مظاهره د لمړی ځل لپاره دکنړونو د ولایت په مرکز اسد آباد کی دوخت د فاسد حکومت او دهغه په غیږ کی دروزل شوو غیر اسلامی ډلو ټپلو پر ضد په پوره کامیابۍ سره دعامو خلکو په نه هیر یدونکی ملاتړ اوپیوستون سره ترسره شوه. په دی مظاهره کی شهید میرانگل خان اوشهید ډاکتر عبدالشکور چه دلغمان اوسید ونکی ؤ هم برخه درلوده، له شهید شیخ(رحمه الله) سره دپیژندگلوی څخه وروسته زما تعلقات له هغه سره په لاندینیو درجوکی باید په نظر کی ونیول شی:

لکه د یوه مشراوکشر وروروترمنځ تعلقات.

لکه دیوه مهربان استاد او مطیع شاگرد ترمنځ تعلقات.

لکه د جهاد دقوماندان او د هغه دعسکر ترمنځ تعلقات.

لکه دیوه روحانی مشر او دهغه دپیرو ترمنځ تعلقات.

لکه دیوه لارښود او لارورکی ترمنځ تعلقات.

د شهید شیخ (رحمه الله) لاندینی اوصاف زما دزیاتی توجه وړ ګرځیدلی وو:

الف- دشهید شیخ(رحمه الله) سره دنژدی ملاقات په هیله کی هیچاته څه مشکل نه ؤ، دهری طبقی افرادو کولی شو چه له هغه سره هر وخت چه به ئی وغوښتل ملاقات وکړی.

ب- دامنیتی دلایلو باوجود شهید شیخ (رحمه الله) دهیڅ ډول خطر پروانه ساتله.

ج- له خپلو ټولو میلمنو سره به په یوه دستر خوان ناست ؤ.

ح- دمقابل لوری پیشنهاد به ئی په غور سره اوریده اوقناعت بخښه ځواب به ئی ورکاوه.

خ- په کونډو، یتیمانو، معیوبینو اوبی وزلو زیات مهربان ؤ او دهغوی په پالنه کی ئی خاصه توجه درلوده.

د- دخوراك او پوشاك وسایل ئی د عادی خلکو په څیرو، دتجمل اونمایش آثار پکی نه لیدل کیدل.

ذ-خپل دوستان به ئی هیمشه دعلومو زده کړی ته اوبالخصوص د قرآن اوسنت دعلومو زده کړی ته زیات تشویق کول اوپه علمی مسایلو کی به ئی له هغوی سره د بحث اومناقشی زمینه برابروله.

ر- دهیڅ ډول خارجی فشارونو په وړاندی له خپل دریځ څخه تیریدونکی نه ؤ.

ز- شهید (رحمه الله) له هرچاسره دهغه دشخصیت اوحیثیت مناسب چار چلند درلوده.

د حق دلاری دستر دعوت د مسئولیت دسرته رسولو په غرض د شهیدشیخ (رحمه الله) عملی پروګرام په لاندی ډول ؤ:

الف- ددینی مدارسو تأسیس، چه په هر کمپ، هر کلی او هره ناحیه کی عملاً تطبیق وو.

ب- دقرآن اوحدیث دتدریس حلقی جوړول.

ت- داسلامی دعوت اوتبلیغاتو په منظور دعلماء کرامووفدونه مختلفو منطقو ته لیږل او دهغوی دسفر ټول اخراجات اداکول.

ث-ددینی اجتماعاتو، کنفرانسونو او تربیوی سیمنارونو دایرول.

ح-دعلمی مسایلو په هکله دخلکو دتشویق په غرض دعلمی مناظرو او مناقشو زمینه برابرول .

خ- د ذیعلاقه افرادو لپاره د کتابخانو په تاسیس سره دمطالعی زمینه مساعدول.

د- دعلماءکرامو لپاره دهغوی د ضرورت وړکتابونو په وړیا توګه برابرول.

ذ- د ضرورت وړکتابونه، رسالی او نشراتی مواد تهیه کول او توزیع کول.

له عامو خلکو سره د شهید شیخ (رحمه الله) چارچلند په لاندی ډول ؤ:

الف- دعامو خلکو په میلمستیا غم او ښادی کی په پوره پابندی سره برخه اخیستل.

ب- دعامو خلکو سره دمشکلاتو په حل وفصل کی مادی او معنوی مرسته کول.

ج- دعامو خلکو تعلیمی او جهادی ضرورتونه رفع کول.

ح- عام خلك او د هغوی اولادونه دقرآن اوسنت زده کړی ته تشویقول.

خ- دعامو خلکو دروزمره ژوندانه په عاداتو، کړو وړو او رواجونو کی دهغوی دمنفی اړخونو داصلاح کولو هڅه کول. او هغوی ته توصیه کول.

د افغانستان د جهادی اسلامی تنظیمونو اودنړی په نورو هیوادونو کی داسلامی تحریکونو سره د شهید شیخ(رحمه الله) چارچلند په لاندی ډول ؤ:

الف-دافغانستان دجهادی ګوندونو سره مادی اومعنوی مرسته کول.

ب- د اسلامی وحدت او اسلامی

جهاد لوری ته دهغوی تشویقول .

ج- دنړۍ دنورو هیوادونو داسلامی تحریکونو ملاتړ او دهغوی له حقوقو ځخه دفاع کول.

ح- د یوۀ بین المللی اسلامی وحدت لپاره هغوی ته توصیه کول او تشویقول.

دشهید شیخ (رحمه الله) مشهور اسلامی شخصیت او د هغی پورتنی چارچلند ددی سبب شوی وو چه اصیل جهادی قوتونه او اسلامی تحریکونه د شهید شیخ(رحمه الله) ملاتړ وکړی او له شیخ(رحمه الله) سره ئی په دی هکله له هیڅ ډول مادی او معنوی مرستو ځخه دریغ نه دی کړی.

د جماعة الدعوة دتنظیم اسباب او عوامل په لاندی ډول دی:

الف- د افغانستان دمجاهدینو داسلامی اتحاد دړنګیدلو په صورت کی ددعوت او جهاد په چاروکی د رامنځ ته شوو او رامنځ ته کیدونکو انحرافاتو او خود سریو مخنیوی کول.

ب- په ټولنیز ذهنیت باندی دسیاسی ذهنیت دمطلقی واکمنۍ پرځای ددینی ذهنیت واکمنۍ ته ترجیح او د اولیت حق ورکول.

ج-د اسلامی جهاد داهدافو لاسته راوړل او دهغه دنتایجو حفاظت.

ح-د ټولنیز ژوند په ټولو ابعادو کی دقرآن اوسنت حاکمیت.

د شهید شیخ(رحمه الله)دخپلو دوستانو او دشمنانو سره د سلوك یواځینی معیار دقرآن اوسنت واضح او ځرگند اصول وو چه ددغه اصولو په پوره رعایت او پام کی نیولو سره به ئی له دوست سره ددوست اوله دشمن سره د دشمن معامله کوله.

په دی رابطه دشهید شیخ(رحمه الله) په شخصیت کی د هیڅ ډول سازش، انعطاف، بزدلۍ او تطمیع آثارنه لیدل کیدل او نه ئی ځای درلود.

دافغانستان دکنړونو داسلامی امارت دتاسیس اسباب اوعوامل په لاندی ډول دی:

الف-دا چه دکنړونو ولایت د افغانستان دنورو ولایاتو په نسبت لمړی فتح او په مکمله توگه آزاد شوی ؤ او داسلامی جهاد په برکت او په الهی نصرت دځمکی یوه برخه دمسلمانانو په اختیار کی ورکړل شوی وه، نو دالهی مکرر حکم په اساس چه الله تعالی فرمائی:

ومن لم یحکم بماانزل الله فاولئك هم الکافرون.

ومن لم یحکم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون.

ومن لم یحکم بما انزل الله فاولئك هم الفاسقون.

ومن لم یحکم بما انزل الله فاولئك هم الخاسرون.

دمسلمانانو دینی فریضه وه چه دالهی عدل دقیام، دحدود الله انفاذ او دشرع الله دتطبیق په خاطر په دی منطقه کی اسلامی امارت قایم کړی او داسلامی امارت تاسیس یو شرعی او دینی ضرورت او داسلامی جهاد غایه او هدف ؤ.

ب- دا چه دولایت دفتحی ځخه وروسته دافغانستان نور ولایات د دهری حکومت ترسلطی لاندی وو.

نو داسلامی جهاد د پرمخ بیولو ځخه علاوه په دی آزاده شوی منطقه کی د دهری رژیم د بقایاؤ، نبنو او آثارو د له منځه وړلو،د خلکو د سر،مال او ناموس دحفاظت، دعمومی امینت د ټینگښت او ددی منطقی د اوسیدونکو ټولو جهادی قوتونو او بیلابیلو قومونو او قبیلو د آزادۍ ارادی د تمثیل لپاره د اسلامی امارت تأسیس یو ځرگندسیاسی ضرورت ؤ.

ج- دا چه دکنړونو په ولایت کی اسلامی جهاد په مسلسله اولاینقطع توگه ددهری حکومت په مقابل کی ددی ولایت دفتحی تروخته پوری دوام درلود، د جهاد په دوران کی ددی منطقی پخوانی سمسورتیا او آبادی د روسانو دلاسه په کنډوالو بدله شوی وه او د خلکو روزمره ژوندله زیاتو مشکلاتو سره لاس په گریوان ؤ، نوددی ولایت دبیاآبادولو دپروسی د

پرمخ بیولو په غرض داسلامی امارت تأسیس یو ښکاره اقتصادی ضرورت ؤ.

د- په ځانګړی او ټولنیز ژوند کی دموجودو اخلاقی فسادونو داصلاح کولو او دپیښیدونکو اخلاقی فسادونو دمخنیوی په غرض داسلامی امارت تأسیس یو اخلاقی ضرورت ؤ.

د اسلامی امارت دامیر په صفت د شهید(رحمه الله) دټاکل کیدلویواځینی باعث داسلام دمبارك دین هغه څرګند اصول وو چه دیوه اسلامی حکومت دشرعی امیر په ټاکلو کی په نظر کی نیول کیږی. دشهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) په سیرت او صورت کی ټولوهغو اوصافو اوشرایطو تحقق موندلی ؤ چه دده په موجودیت کی ددی دروند شرعی مسئولیت دسرته رسولو لپاره بل څوك اهل او ورنه لیدل کیده.

او دا هغه حقیقت دی چه دشهید شیخ(رحمه الله) دوست اودشمن تری انکارنه شی کولی. داسلامی امارت دامیر په صفت دشهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) څرګندی عملی کارنامی په لاندی ډول دی:

الف- داسلامی امارت دمربوطه اموراتو دپر مختګ په غرض د(١٤)څورلسو ریاستونو د تشکیلاتو په چوکاټ کی مرکزی او اطرافی اداری تأسیس کول اودخلکو دروزمره ژوند د ټولو اموراتو وارسی کول.

ب- دشرعی فیصلو له مخی ئی په شجاعانه توګه اسلامی حدود عملاً جاری او نافذ کړی دی:

ج-دخیوی په محاذ کی د دهری حکومت په خلاف داسلامی جهاد دسنګرونو تقویه کول او په پالنه کی ئی خاصه توجه کول.

د- د ملی شتمنیو حفاظت او د هغوی ترمیم کول.

ذ- دکنړونو په ولایت کی د مخدره اونشه ئی موادو په کشت وکر، تجارت او استعمال او دسمګلرانو په هرډول فعالیتونو بندیز لګول.

ر- داسدآباد په ښارکی سرعام د(٧٢٠٠٠)دوه اویازرو کلدارو په قیمت دنشه ئی موادو سوځول او د آینده لپاره د عبرت په توګه دهغی تجارانو ته معاوضه ورکول.

د شهید شیخ(رحمه الله) د قتل یوازنی عامل هغه غوڅ او نه بدلیدونکی دریځ ؤ چه په افغانستان کی ئی د یوه واقعی اسلامی حکومت د قیام په هیله نړیوالوته وړاندی او اعلام کړی ؤ او دکنړونو د اسلامی امارت تاسیس د شهید شیخ(رحمه الله) ددغه دریځ یوه څرګندونکی عملی نمونه وه.دشهید شیخ جمیل الرحمن(رحمه الله)دقتل په ګډ سازش کی یو ښکاره ملوث جنایتکار عبدالله (رومی) نومی دمصر اوسیدونکی ؤ. چه دشهید شیخ (رحمه الله) دمیلمه پالنی له ښکاره خصوصیت څخه ئی په استفادی کولو دغه لوی جنایت تر سره کړ اوداسلام دصحیح عقیدی (قرآن اوسنت)دیوه ربښتینی داعی دژوند چراغ ئی په یوه حساس وخت کی خاموش کړ او په دی سازش کی دپردی ترشاټول هغه غناصر ملوث دی چه داسلام د صحیح عقیدی ددعوت په مخکی خنډ او ددی حق دعوت د پرمختګ له ویری پری آرام حرام شوی ؤ.

که د افغانستان په اوسنیو سیاسی جریاناتو کی چه داسلامی حکومت د اعلام څخه وروسته په هیوادکی رامنځ ته شوی دی،که شهید شیخ (رحمه الله) ژوندی وای نو په غوڅه توګه به ئی په لاندینو مواردو کی خپل څرګند رول لوبولی وی.

الف- د یوه خیرخواه اومعلم په توګه به ئی دټولو جهادی ګوندونو ترمنځ دداخلی ګډوډیو دمخ نیوی په غرض خپل ټول مادی اومعنوی قوت پکار اچولی وی.

ب- د یوه واقعی اسلامی حکومت د استحکام په مخ کی دپرتو ټولو موانعو اوخنډونو پرضد به ئی دمبارزی دریځ څرګند او دحق اوباطل ترمنځ په

کشمش کی به لکه دپخوا په شان دحق او باطل په تشخیص بریالی اودحق په دفاع کی به دغرهٔ په څیر دباطل مقابلی ته ودریدلی وای.

ددعوت په سلسله کی دشهید شیخ (رحمه الله) شخصی ابتکارات داوو چه په ملی او بین المللی سویه ئی دمخالفینو اودشمنانو دشدید مخالفت اومزاحمت باوجود د خپل دعوت لمن دافغانستان او پاکستان څخه علاوه دنړی نورو هیوادونو ته پراخه کړی وه . او همدغه وجه وه چه په خارجی سطحه ټولو اصیلو اسلامی قوتونو په ځان او مال سره دشهید شیخ(رحمه الله) ملاتړ کاوه او له هغه سره ئی ډیره مینه ساتله او په دی لاره کی شهید شیخ (رحمه الله) مشکلات او کړاوونه وګالل چه د بل چاله وسی او توان څخه پوره نه وو او نه ددغو مشکلاتو ګالل اوس د چاله وس او توان څخه پوره دی.

دجهاد په سلسله کی دشهید شیخ (رحمه الله) شخصی ابتکارات داوو:

الف- په پرلپسی توګه ئی په افغانستان کی د ملحدو رژیمونو په مقابل کی بدون له کوم سازش او ویری څخه داسلامی جهاد اعلام وکړ او په بین المللی سطحه ئی دافغانستان داسلامی جهاد دشرعی حیثیت په ساتنه کی پراخی هلی ځلی وکړی.

ب- دنورو اسلامی هیوادونو اصیل اسلامی قوتونه ئی دجهاد په روحیه وروزل.

چه وکولی شی په خپلو هیوادونو کی دواقعی اسلامی حکومتونو دقیام لپاره شرایط مساعد کړی.

ج-شهیدشیخ(رحمه الله) مستقیمًا دجهاد دسنګر دقوماندان په صفت د جهادی عملیاتو رهبری کوله، خانه نشین، ګوشه نشین، دفتر نشین او پیښورنشین نه ؤ.

د- شهید شیخ رحمه لله داسلامی جهاد په دوران کی دټولو هغو عواملو پرضد جدی مبارزه کوله چه داسلامی جهاد دبی لاری کیدلو سبب ګرځیدل. غافل او بی تفاوته نه ؤ، دشهید شیخ (رحمه الله)وارثانو، دوستانو او د جماعة الدعوة متعهدینو ته خپل پیغام په لاندنیو څو مختصرو موادو کی خلاصه کوم:

متوجه شئ اووګورئ چه کوم د پام وړکارونه مو کړی دی. او اوس په کومو کارونو کی مصروف یاستئ. چه د شهید(رحمه الله)روح پری خوشحاله شوی وی. د خپلو دغو ډول کارونو یولنډ راپور به ددعوت دمجلی دفتر ته راواستوئ چه درنو لوستونکو ته ئی دقضاوت لپاره نشر کړی، او ستاسی په قدر دانئ کی دګلونو ګیډی در واستول شی.

ب- دشهید شیخ (رحمه الله) هغه مشن اونصب العین چه مونږ ئی دژوندی ساتلو دعوه کوو،راځئ چه وګورو ترکومه حده په خپله دغه وینا کی صادق یاستو اوعمل مو په څه ګواهی ورکوی،دوی باید په هغو لارو چارو حرکت وکړی چه دهغه (رحمه الله) دروح دخو شحالئ سبب شی. او دقیامت په ورځ دهغه لاس زمونږ په ګریوان کی نه وی.

د- په دی کی شك نشته چه مونږ به د خپلی هدفمندی په بنا له پخوا څخه لازیات له ازمیښتونو او مشکلاتو سره غاړی وهو ، مخ به تری نه ګرځوو او په پوره تدبیر ، صبر اوزغم سره به دحالاتومقابله کوو اودشهید شیخ (رحمه الله) دشهادت دپت په خپلولو سره به داسلامی دعوت اغزنه لاره طی کوو، تذبذب، سازش اوبزدلی به زمونږ دتباهئ اسباب وی.

و- ورونو! دزمان او مکان په دی حساسو شرایطوکی باید په بنه نیت په ګډه کاروکړو، خپلی نیمګړتیاوې اصلاح او دراتلونکی لپاره پرمختللی قدمونه پورته کړو او هغه ټولنه چه دیوه خاص فکر او عقید ی په بنا ئی درهبرئ مسؤ لیت په غاړه لرو باید په خپله اینده مطمئن کړو.او دهغی دقوت او پیاوړتیا لپاره اغیزمنی لاری چاری

ولټوو.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

محترم ورور فضل ربي «كشاف»

شهيدشيخ(رحمه الله)د ډيرو نيكو او صافو خاوند او ډير زيات متواضع او حليم شخصيت ؤ او دقرآن كريم اونبوي آحاديثو متبع او خادم ؤ. او د دين داشاعت لپاره يې خپل ټول ژوند وقف كړى ؤ، په فروعي مسائلو كې زيات اعتدال پسند او هميشه ئې دحق طرفته ترجيح وركوله او د تعصب نه يې ځان ليرى ساتۀ او د هميش لپاره يې د علماؤ او طلباؤ په مجالسو كې علمي بحثونه كول او له طالبانو څخه به يې تپوسونه هم كول. د ياودنى وړ دى چه دهميش لپاره يې دحق تائيد او دباطل ترديد خوښ ؤ يعني په سياسي او مذهبي مسأيلو كې ئې سازش نه كولو اگر كه ددوى پكې شخصي تاوان او نقصان ؤ.د شيخ (رحمه الله) د نيكو اوصافو نه يو دا هم ؤ چه هيچيرته به يې په چا باندې بدگماني نه كوله د حسن ظن صفت په كې ډير زيات ؤ په هر مسلمان باندې به يې نيك اعتماد كولو حتى چه په اعتماد او حسن ظن كې ئې د شهادت جام نوش كړو.

كله چه د تنظيم اساس كيخودى شو نو د شورى له ملگرو نه يې د دعوة يوه حلقه جوړه كړه، ددغې دعوتي حلقې نه چه په هغې كې د شورى غړي شامل وو په هره جمعه كې يو نفر منتخب كيدلو او دمهاجرينو يو كيمپ ته به تللو، د جمعې خطبه او لمونځ به يې اداء كولو او د كيمپ اوسيدونكې مهاجرين به يې توحيد او سنت طرف ته دعوت كول،مرحوم شيخ(رحمه الله) به هم هره جمعه مختلفو كيمپونو ته تللو، ددعوت په ارتباط به يې د مهاجرينو له مشرانو سره ملاقاتونه كول. د شيخ (رحمه الله)دعوت دومره توسيع پيدا كړه چه په هر يو كيمپ كې ئې د دعوت د بقاء او ساتلو لپاره د كيمپونو له مشرانو نه شوراگانې جوړې كړې او ورسره يې امير او نائب د امير هم معين كړل. امير به نظامي كارونه د جهاد په رابطه الجاموول او نائب امير به په داخل د كيمپ كې د نماينده په صفت د مهاجرينو د خدمت په ارتباط كار كولو. د دعوت په لار كې هيڅ قسم مشكل داعيونو ته نه پيداكيدو. د دعوت په توسيع كې مرحوم شيخ(رحمه الله) په هر يو كيمپ كې دوه مدرسې جوړې كړې وې، يوه د ذكورو لپاره او بله د اناثو په نامه حتى بعضې ليرو كيمپونو كې ئې د ذكورو لپاره درې اوڅلور مدرسې تاسيس كړې وې، پدې مدارسو كې طلباؤ ته پنځه كاله د قرآن كريم او احاديثو،نحوي، صرف او تجويد منظم او عصري علوم تدريس كيدل.

كوم وخت به چه طلباء د كيمپونو له مدارسو نه فارغ شول بيا به يې مركزي جامعاتو او معهدونو ته راوستل او خپل درسونه به يې پدې مراكزو كې سرته رسول.

له عامو خلكو سره د شيخ (رحمه الله) تعلق او چال چلند ډير ښه ؤ،له ټولو سره يې اسلامي اخوت او عدالت او موالات او عاطفه ساتله، هميش به يې د ټولو مسلمانانو خيرخواهي كوله او مصالح او فوائد عامه او د ترقۍ اسباب ئې په كار اچول او د عامو مسلمانانو غمونه، رنځونه، تكليفونه يې خپل گڼل او د عامو شهداؤ وارثانو ته يې تعزيت، تسلي، پيغامات او مساعدات وركول، د كونډو، يتميانو كفالت، تپوسونه، او پالنه ئې كوله او دعامو مسلمانانو د مساجدو په تعمير او ترميم كې ئې پوره همكاري كوله.

شيخ به د تل لپاره خپلو قوماندانانو ته توصيه كوله چه د نورو جهادي قوماندانانو سره په داخلي برخوردونو كې حصه وانخلۍ، خپل قومندانان به يې په صبر او استقامت تحريكول،له منطقوي،قومي، تنظيمي، لساني جگړونه يې خپل مجاهدين منع كول، همدارنگي د اكثرو جهادي تنظيمونو له قومندانانو سره يې مالي

مرستی کولی، دجهادی رهبرانو او قومندانانو سره یی تعلقات ډیر ښه وو د دینه علاوه د نړئ په نورو هیوادونو کی ئی داسلامی تنظیمونو سره روابط او ښه تعلقات ساتل د مثال په ډول د امریکی د مسلمانانو مشر د توحید او سنت دعقیدی خاوند عبدالرحمن احد څو کرتی په پیښور کی د مسلمانانو د استقلال او حریت لپاره له شیخ(رحمه الله)سره ملاقاتونه کړی وو،همدارنگی د چین دمسلمانانو د حالاتو لپاره یی یو وفد د خپل جماعة الدعوة نه ولیږځ چه د هغه ملك له مسلمانانو سره د دعوت په فکرصلاح مشوری وکړی، په دغه وفد کی شیخ ابوصهیب او شیخ عبدالله محمدی او مولنا عبدالقادر صاحب شامل وو،د چین مسلمانان یی منظم کړل او تسلی ئی ورته ورکړه چه له تکالیفو سره راحت او اسانی وی، په همدی ډول د مصر د مسلمانانو د جماعة الجهاد دمشرشیخ عبدالرحمن صاحب ئی دوه ځلی دعوت کړی ؤ او په معهد شرعی کی ئی ورته محفلونه جوړکړی وو اودمسلمانانو په مشکلاتو باندی ئی رڼا اچولی وه،همدا راز د سعودی او کویت او د عربی اماراتو د تحریکونو سره یی پوره د اسلامی اخوت روابط لرل.د نړئ د اسلامی تحریکونو روابط له شیخ(رحمه الله) سره ډیر ښه وو، ټول دده د نیکو اخلاقو او اوصافو او صحیح عقیدی څخه متاثر وو او د یو ممتاز داعی او قائد په صفت یی پیژندلو.

شیخ(رحمه الله) داسی اخلاق، حسن سیرت او صورت لرلو چه په موجوده دور کی یی مثال څوك نشی تمثیلولی، له خپلو دوستانو سره ئی تعلق او روابط داسی وو لکه داعیانی ورونو په شان، ددوی حاجات او مشکلات به یی مقدم گڼل او ځان به ئی د دغه آیة مصداق گرځولی ؤ **«ویؤثرون علی انفسهم ولو کان بسهم خصاصة الایة»**.

له دوستانونه علاوه د عامو مسلمانانو مشاکل یی خپل گڼل او د خپل توان په اندازه یی ورسره مرستی کولی او له دشمنانو سره ئی تعلق او روابط داسی وو لکه یومعلم چه دخپلو شاگردانو د اصلاح، رشد، فلاح، او ترقئ اسباب او عوامل لټوی همدا وجه وه چه اکثر مخالفین او دشمنان یی دوستان او پلویان وگرځیدل، د هغوی د نیکو اوصافو او اخلاقو نه یی تاثر اخیست او دشیخ(رحمه الله) تر څنگه ودریدل.

شهید شیخ (رحمه الله) د خپل اسلامی دعوت او جهاد په دوران کی چه کوم شخصی ابتکارات کړی دی هغه د چانه پټ نه دی شیخ (رحمه الله) دعلماؤ منسجمول اود محصلینو تربیه کول او په داخل اوخارج کی مدارس جوړول او په کیمپونو کی دعواموله‌پاره دینی حلقات برابرول او د اسلامی امارت تاسیسول او دشرعی احکامو تنفیذول هغه کارنامی وی چه په زرینو کرښو کی باید ثبت شی.

(واسلام علی من اتبع الهدی)

محترم ورور شیر عالم

که چیرته صفات اودینداری، تقوی او شجاعت دامام الجهاد، مفکر اسلام شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) ولیکم نو په بیان ئی کتابونه ډکیږی خو په لنډ ډول لیکم چه زمونږ پیژندگلوی او تعارف د هموطنئ او اسلامی نقطی نظره پیل شوی او هم د تحریك اسلامی دوجی نه چه په مقابل دکمونستانو اودهریانو کی ئی صورت و مونده شروع شوه.

زمونږ او دشیخ رحمه الله تعلقات په لاره ددعوت اواسلامی تحریك کی په زیاته پیمانه ووچه پوره تفصیل ته ئی مجبوره یم.

له شیخ(رحمه الله) سره زمونږ پیژندگلوی اومعرفت څه پټه خبره نده ځکه چه دجهاد په اوله مرحله کی هم دا شخصیت ؤ چه دکنړ دولایت په مربوطاتو کی ئی ددهریانو اوملحدینو سره سخت مقاومت شروع کړاو ورو ورو ئی د کنړ له ولایت نه ټول

افغانستان ته پیش قدمی وکړه .

شهید شیخ (رحمه الله) خپل ټول عمر جهاد ته وقف کړی ؤ چه بالاخره یوساعت بیکاره نه ؤ، د اسلامی مبارزی په اساس ئی د ملحدینو او کمونستانو دحکومت یوه غټه قوه د کنړ په ولایت کی له پښو نه وغورزوله او په شا ئی وټمبوله.

تعلقات د عامو خلکو له شیخ (رحمه الله) سره په دی نسبت وو چه دی یو اسلامی شخصیت، عالم، شجاع تقویٰ دار او د غټی صله رحمی خاوند ؤ په دی سبب د عامو خلکو ورسره شفقت اومینه اوعلاقه زیاته وه.د جهاد د مسئولیت په دوره کی شهید(رحمه الله) د دهریانو مقابلی ته مجاهدین مسلح کول او د کمونستانو مقابلی ته به ئی استول.

له عامو خلکو سره د شهید(رحمه الله) دسلوك طرز د اسلامیت له نګاه ؤ او ترهغی اندازی پوری ؤ چه بیان ته ئی زه او ځما قلم عاجزه دی، چال چلندئی له جهادی تنظیمونو او خارجی اسلامی ملکونو سره داسلامیت دنګا ښخه ډیر ښه ؤ اودجهادی تنظیمونو عکس العمل دهر چاسره دخپل وجدان په اندازه ؤ .دجماعة الدعوة الی القرآن والسنة دتنظیم اصلی بنیاد په قرآن او سنت ولاړؤ او دهرډول ناروا رسوماتو، شرك او بدعت پرضد مبارزه خپله وظیفه ګنی، ګذاره او طرزسلوك د شهید(رحمه الله)له خپلو دوستانو سره دوستانه له مینی ډك ؤ خو داسلام له دښمنانو سره ئی جهاد اعلان کړی ؤ دجهاد له قوماندانانو او مجاهدینو سره ئی اسلامی ترحم او مینه درلوده او ډیر زیات کومکونه ئی ورسره خاص دالله درضاء لپاره کول نقدی اوجنسی اوحربی کومکونه ئی له مهاجرینو او انصارو ورونو سره هم کړی دی چه دشهید مفکراسلام د لاس لیکل شوی احکام أوس هم موجوددی.د اسلام تقاضا داوه چه کومه خاوره دکفر دپنجو نه خلاصه شی باید په هغه ځمکه باندی دالله تعالی حکم نافذشی او یو اسلامی امیر وټاکل شی نو ځرنګه چه شیخ جمیل الرحمن د امارت په اوصافو او شرایطو باندی پوره سمبال ؤ نو دجهادی تنظیمونو دتصدیق اوتائید په اساس شهید(رحمه الله) داسلامی امارت دامیر په صفت وټاکل شو.دجهاد په دوران او د امارت اسلامی په درشل کی ئی شرعی فیصلی صادری کړی وی چه عبارت له رجم او قصاص څخه دی او جزئیات ئی دکنړ دولایت هر فرد ته پوره معلوم دی.شهیدشیخ (رحمه الله) د اسلام ددشمنانولخوا په شهادت ورسیدۀ چه د یو نفرمصری عرب پلاس شهید شو دده په شهادت کی ټول اسلام دښمن لاسونه شامل دی چه دامنیت او حدود الله دشمنان دی بالفرض که شیخ(رحمه الله) په دی وقت او زمان کی ژوندی وی نو په تمام افغانستان کی به ئی په خاص طرز او سلوك سره د قرآن او سنت نافذیدل غوښتل.

ومن الله التوفیق

محترم ورور قاري صاحب دین محمد

له شهید شیخ (رحمه الله) سره زمونږ تعلقات یواځی د دعوت الی الله په وجه پیداشوی او په ۱۳۳۵هـ ش کال کی دا چی مونږ دتعلیم په دور کی وو، مونږ ته به یی د دعوت په هکله توصیه او لارښوونه کوله!

مظلوم شهید دتوحید یو ستوری ؤ چه په شرق کی پیدأ او وړانګو یی غرب متاثره کړی ؤ چی بالآخره د ده د شهادت باعث وګرځیدی.

دمظلوم شهیدشیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) د مبارزی څلور مرحلی:

۱- د قرآن او سنت دتعلیم لپاره مبارزه وه چه په ډیرو سختو شرایطو کی، کلی په کلی وګرځید او علم یی حاصل کړ.

۲- د علم له تحصیل څخه وروسته ئی دعوت الی الله شروع کړ. د وخت ظالم حاکمان او مبتدعین

علماء او ناپوه عوام دده د مبارزي په مخ کي خند واقع شول خو دده په حوصله کي کوم فرق رانغلو وروسته ئي په ادارو کي تبليغ او په مسجدونو کي تعليم، په کلو او کوڅو کي ئي دعوت اوخپلي مبارزي ته ادامه ورکړه چي د دعوت په يوه مرحله کي زه خپله ورسره وم او يو داسي ځاي ته ورغلو چي هلته ډيره يخني وه او زمونږ لباس داسي خيرن شو او خزنده پکي پيدا شول چي د وينځلو چاره يي نه وه شيخ شهيد (رحمه الله)له خپل لباس څخه خزنده په لاس وغورځول، وروسته يي لباس په اور باندي ونيوه چه څه ناڅه ميکروب يي په اور باندي مړه شي، مونږ ټولو داسي وکړل داؤ په کلو او کوڅو کي د هغه د دعوت چلولو يو نمونه چه البته د حکومت د زندانونو ځاي يي د چانه پټ ندي چه د هغه دا مبارزه دظاهرشاه نه نيولي د داؤدخان تر دوري پوري جاري وه چه د مبارزي دوهمه مرحله يي تشکيلوي او بالآخره په عملي جهاد تبديله شوه.

٣- دشهيد شيخ دمبارزي .دريمه مرحله عملي جهاد ؤ چه د افغانستان دکنړ په ولايت کي دده په قومانده اولني عملي جهاد شروع شو او د روسانو لمړي ټغر هم له کنړ څخه ټول شو. پدي دوران کي کله چه د ببرک په وخت روسانو هجوم وکړ، د پيچ د دري د بارکنډۍ په کلي کي شيخ دخپلو مجاهدينو سره عملاً د روسانو مقابلي ته راغي په نوموړي جګړه کي اتيانفره مجاهدين شهيدان او څلورسوه روسان مردار شول، دغه ورځ دروسانو هوائي او زميني قواوي ټولي له ماتي سره مخامخ شوي.

دشهيدشيخ(رحمه الله) د مبارزي څلورمه مرحله:

دامارت اسلامي جوړول په کنړ کي: دا چه دجهاد مقصد او غايه د اسلامي نظام جوړول دي نو شهيد شيخ(رحمه الله)په پوره جرئت سره دي ميدان ته راووت. څرنګه چي د امارت اسلامي قيام يي خپله ديني فريضه ګڼله تر څو قوم د قبايلي ژوند يعني (جهالت)څخه راوباسي، نو امارت اسلامي ئي جوړ کړو او په خپل ژوند يي دالله تعالی قانون نافذ او حددود الله يي قايم کړل او يو اسلامي حکومت يي جوړ کړ چه بالاخره ورته د خپلو پاکو وينو په قيمت تمام شو. پدي اساس به د شهيد شيخ(رحمه الله) ټول عمر په څلورو برخو وويشو.

١- دقرآن او سنت په تعليم او تعلم کي.

٢- د قرآن او سنت په عملي کولو کي.

٣- د حدود الله په نافذولو کي.

٤- شهادت هغه افتخار ؤ چي د ژوند آخري کاميابي ئي حسابيږي.

د مظلوم شهيد يو صفت دا ؤ چه خپل يوه لحظه وقت به يي له تعليم او تعلم څخه بي ځايه نه مصرف کاوه او اکثراً به يي د مدارسو له طلابو سره د يو مهربان استاد او حساس شاګرد په شکل بحث او مباحثه کوله.

شهيد شيخ(رحمه الله) لرونکی د دی صفت ؤ اذلة علی المومنين و اعزة علی الکافرين او له غريبانانو سره به يی ځان شريك ګڼلواو د جبائره حکماؤ څخه به بی پروا او مستغنی ؤ.

په کشرانو مهربان او د مشرانو به ورسره عزت ؤ، اوله درجه دصله رحمي صفت ورسره ؤ.

د افغانستان د جهادی تنظيمونو سره شيخ(رحمه الله) پدی منظور چه د بی اتفاقی مخه ونيول شی تقريباً اته کاله يو ځای تير کړل چه پدی دوره کی شيخ(رحمه الله) هميشه د دوی په مشوره کی ځان شريك ګاڼه.له دوی سره يواځی د توحيد دعقيدی تشخيص به يی ساته کله چی شيخ (رحمه الله)له دوئ څخه نااميده شو نو بيا ئی د «**تعاونوعلی البر والتقوی ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان**» سياست غوره کړ او ځان يی ورڅخه جدا کړ.

همدارنګه ټول تنظيمونه د شيخ (رحمه الله) په علميت، جرأت او امانتداری باندی قايل وو .

او دنړۍ ټولو اسلامي عقیدوي تحریکونو به له شیخ څخه فتوی اخستلی او هغه یی داسلامی انقلاب رهبر او رهنما ګاڼه.

د جماعة الدعوة دتاسیس اسباب واضح دی چه شیخ په اته کلونو کی پدی موفق نشو چه د تنظیمونو تفرقه ختمه کړی نو فکر یی وکړ چه تر څو تنظیمونه متحد نشی د دوی په منځ کی به حتماً برخورد او جګړی راځی، دا چی سبا ورځ له یو سره ملګری او له بل سره جنګیږم نو ښه دا ده چه یواځی دقرآن او سنت لپاره جنګ وکړم او د دوی له منځ څخه ووځم، البته په نیکو کاروکی به ورسره ملګری یم او په بدو کارونو کی به ورڅخه ځان ساتم نو دجماعة الدعوة تنظیم یی تاسیس کړ چه مقصد یی امر کول په نیکو کارونو او منع یی کوله له بدو کارونو څخه چه دا د اسلامی امت یوه اهمه فریضه ده چه باید په اسلامی امت کی یوه داسی ډله موجوده وی.

شیخ (رحمه الله) به همیشه له خپلو دوستانو سره دوستی پالله، او له دشمنانو سره یی سلوك داؤ چه هیڅکله یی له دشمن نه دبدل اخستلوسلوك نه درلوده بلکه د دشمن مقابله به یی په احسان سره کوله.

داسلامی امارت دتأسیس عوامل داوو چه په کنړکی لدی څخه دمخه دوی اداری وی چه په هغو کی حدودالله نه نافذ کیدل، پدی وجه ټول تنظیمونه راغونډ شول او د شریکی اداری فیصله یی وکړه چی نوم ئی ورله امارت اسلامی کیښود او شهید شیخ(رحمه الله) یی په سر کی راغی او حدودالله نافذ شول چه دا کاریی له اسلامی امیر څخه نشی کیدای.

د امیر په صفت د نوموړی د ټاکل کیدو باعث، په شیخ کی د هغو شرعی اوصافو موجودیت ؤ کوم چه شریعت مقررکړی.چه هغه عبارت دی له علم، جرائت دبدبه او هم د ټولو خلکو اتفاق ؤ.داسلامی امارت په دوره کی شیخ(رحمه الله) په کنړکی په شپږ نفرو حدودالله نافذ کړل، چه له هغی جملی څخه دوه نفره په مرکز اسعدآباد کی قصاص او دوه زناکاران په وټه پور کی رجم او هم دوه نفره په خیوه کی قصاص شول او د اسلامی امارت سیاسی قانون یی قرآن او سنت وټاکل.

دشهید(رحمه الله)دقتل له عواملو څخه یو دا دی چی د شهید (رحمه الله)د شخصیت او اسلامی امارت برداشت هیڅ تنظیم نشو کولای کله چه اسلامی امارت جوړ شو، د افغانستان مسلمانانو ته دا اطمینان پیدا شو او هم د نوری دنیا دمسلمانانو توجه یی جلب کړه، تنظیمونو ددی اداری د مقابلی لاره ونه لیده د شیخ د شهادت اقدام یی وکړ.

که شیخ (رحمه الله) ژوندی وای پدی اساس چه اسلامی امارت یواځینی مرکز د امنیت ؤ فعلاً به ئی په ټول افغانستان د اسلامی امارت حاکمیت حاصل کړی وی، ځکه چه دامارت اسلامی نه غیر دا تنظیمونه امنیت نشی راوستلای .

د شیخ(رحمه الله) ابتکارات د عملی جهاد شروع،د اسلامی امارت قیام او د قرآن اوسنت ټاکل د اساسی قانون په توګه.

د شهید شیخ(رحمه الله) وارثانو او دوستانو ته زمونږ پیغام دادی چه د شهید شیخ (رحمه الله) خط مشی تعقیب کړی او شهیدشیخ (رحمه الله) چه کومه مادی او معنوی سرمایه دقرآن او سنت په نامه کمایی کړیده هغه دی د دعوة په لاره کی مصرف کړی او بی اتفاقی دي نه کوی دوهم له خبری اداری څخه دا خواهش دی چه یوه ورځ پاڼه په لاندی نومونو نشر کړی:

١- باب الجهاد «کنړ» چه د کنړ داخلی حالات نشر کوی.

٢- باب الفتح «کنړ».

٣- د توحید جاله«کنړ»

٤-امام الجهاد (شیخ)

٥- کنړ .

والسلام

محترم ورور مولنا گوهر رحمن صاحب

دحضرت شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) سره زما لمړنی ملاقات د جهاد د شروع کیدو په وختونو کی شوی ؤ، چه هغه یوازی او یوازی د یو عالم دین په حیث د هغه پیژندنه وه.

علماء کرام خو دالله تعالی فضل دی ډیر دی او د ټولو قدر په کار دی، لیکن شهیدشیخ(رحمه الله)یو صحیح العقیده عالم ؤ. چه د یو عالم عقیده د توحید او سنت برابر وی او د توحید او سنت مطابق کار کوی که له هغه سره په کومه فرعی مسئله کی اختلاف وی، خو چه عقیده یی د توحید او سنت په بنیاد وی نو هغه حق پرست وی. دده په با ب دا تأثر له پخوا نه ؤ چه نوموړی یو حق پرست عالم ؤ.

د جهاد په دوران کی نوموړی یوه لویه کارنامه وکړه چه د نورو مسلمانانو سره سره د جهاد آغاز یی وکړ. او همدارنگه د کنړ د ولایت په آزادۍ کی د نوموړی دخل ؤ نو لدی وجی نه ورسره زما محبت زیات ؤ. په نوموړی کی بله دا خبره وه چه د هغه له علماء کرامو او طلباؤ سره محبت ؤ، هغه به ټولو دینی مدارسو ته تللو او همدارنگه دلته د تفهیم القرآن مدرسی ته یی هم څو څو ځله تشریف راوړی دی او د ټولو علماؤ او طلباؤ سره به یی ملاقاتونه کول هسی په کار خو دا وه چه مونږ د هغه د ملاقات لپاره تللی وای، خو هغه د خپل محبت له امله چه لرلو یی، دلته به راتللو الله تعالی دی د هغه شهادت پخپل دربار کی قبول کړی!

څومره چه زه معلومات لرم، د کنړ په ولایت کی د لمړی ځل لپاره د کمونستانو خلاف آواز شهید شیخ (رحمه الله) پورته کړی ؤ او په مسلح جهاد یی لاس پوری کړی ؤ، د الله تعالی په فضل کله چه د کنړ ولایت د کمونستو خلکو له قدم څخه پاك شو، نوموړی چه د قرآن او سنت د علومو د اشاعت لپاره کوم بنیادی کار کړی دی هغه له هیچا څخه پټ ندی.

زمونږ پیغام دجماعة الدعوة علماؤ او ټولو مسلمانانو ته دادی چه په قرآن او سنت باندې اتحاد او اتفاق په کار دی، ځکه رسول الله صلی الله علیه وسلم چه مونږ ته کوم میراث پریښی دی هغه قرآن او سنت دی.

«د مؤمنانو اتحاد او اتفاق په یو فقهی او فرعی مسلك باندی منځته نشی راتلای بلکه د اتحاد او اتفاق منځته راتگ یوازی او یوازی په قرآن او سنت باندی راتلای شی.» بله خبره چه زه ډیره ضروری گڼم هغه د قرآن او سنت اجماعی احکام چه په هغه باندی ټول امت متفق دی او د هغو په تشریح،تفسیر اوتعبیر کی څه اختلاف نه شته نو په هغو کی د اختلاف څه سوال نه پیدا کیږی، که څوك دا نه منی هغه خو مسلمان نه دی. لیکن دوهم هغه احکام دی چه د قرآن او سنت په تعبیر، استنباط او تشریح کی اختلاف وی که هغه خطا هم وی خو چه نیت یی د قرآن او سنت برابر وی، الله تعالی ورته اجر ورکوی او که صحیح وی نو الله تعالی دوه اجرونه ورکوی، که ددی مسایلو اختلافات هر هغه څوك پیدا کوی، د فرقه ورایت او گروه بندۍ ذریعه ده.د یو آیت او یو حدیث په صحت کی چیری هم د مسلمانانو اختلاف نشته.

زما اخری خبره دا ده چه حضرت مولنا چه کوم دینی مدارس قائم کړی وو او د هغه مدعا په مسلمانانو کی د قرآن او سنت روحیه بیدارول وو، د جهاد بیدارول وو، په مسلمانانو کی د اتحاد او اتفاق بیدارول وو، د هغه دغه لاره او طریقه تعقیبول په کار دی.

(والسلام)

محترم مولانا محمد عنایت الرحمن

زما نه مطالبه شوی وه چه زه به د عظیم شخصیت، عالم، فاضل،مجاهد شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) په هکله څه لیکل وکړم چونکه زه

ادیب، لیکوال نه یم او مبالغه کونکی هم نه یم لهذا مختصراً به څه ولیکم:

زما له شهید مظلوم وړور شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) سره بنیادی سبب دتعلق عقیده دتوحید په تکوینی امورو کی او په تشریعی امورو کی د- غسی په اتباع د سنت په انفرادی او اجتماعی ژوند کی دی او دا تعلق تقریباً د پنځلس کاله څخه دی او په دی وجه ده د شهادت له خبر سره سم می په جنازه د مرحوم کی هم شرکت کړی او په وخت حاضر شوی وم.

د تعارف نه وروسته زمونږ تعلقات ډیر مظبوط وو په بار بار درګئ دارالعلوم کی حاضریده حتی چه د شهادت نه یوه هفته مخکی د هغوی په ځای د رهائش کی می ملاقات او د هغوی له طرفه په دعوت د چای باتکلف کی مو شرکت شویدی.

مظلوم شهید (رحمه الله) عالم، فاضل، مجاهد، امام شخصیت ؤ چه د دین د پاره یی دعوت او جهاد بالید او جهاد بالقلب والبدن بالمال والسان سرته رسولی دی.

دمظلوم شهید (رحمه الله) د دعوت د رسولو په سلسله کی هجرت، د دین دعوت او د علم دین خدمت، د مساجدو قیام، د مدارسو انتظام او د حق پرستو علماؤ حمایت او ربط تواضع، او بی تکلفی د هغه د ژوند ښکاره نخښنی دی.

له عامو خلکو سره د شیخ (رحمه الله) تعلق او چارچلند مخلصانه، برادرانه او شفیقانه وو حتی چه د مدارسو اسلامیه ؤ د طلبه و سره یی د یو مشفق استاد غوندی تعلق لرل.

دجماعت الدعوة الی القرآن والسنة افغانستان د تنظیم د تأسیس سبب زما د پوهی مطابق اصلاح د فکر ونظم ؤ، د هغوی خیال دا ؤ که چیری افغانستان د کمونیزم د جال نه آزاد شی او عقیده خرابه وی د حلال او حرام معیشت فرق نه وی، که د خدای د نظام پر ځای مارکسستی نظام یا امریکنی نظام یا سرمایه دارانه نظام قائم شی او عقیده خرابه وی د سنت او بدعت فرق نه وی د معروف او منکر فرق نه وی د قبر پرستئ نظام قائم وی د قرآنی احکامو په ځای جاهلانه نظام وی د معصوم پیغمبر صلی الله علیه وسلم په مقابله کی د غیر معصوم قول سند وی لکه چه په پاکستان کی پنځه څلویښت کاله اوشول تا حال سود ته په دربا ری مقاماتو کی د حلال وینا شروع ده د قرآن مجید احکامو ته د. بربریت وینا او اسلامی نظام ته د فرقه واریت نوم ورکول د سیکولیر یزم وینا ښه ګڼلی کیږی د اصول پرستی نه فرق کیدلی شی نو له داسی آزادی نه نه آزادی ښه ده او څه فرق نه راځی.

د مظلوم شهید (رحمه الله) تعلق له دوستانو سره ئی وفاداری د مبالغی تر حده پوری او له مخالفینو سره ئی د عفو صفیح تعلق ؤ البته له کافرانو سره تعلق ئی ددی آیت کریمه په رڼا کی وو:

اشداء علی الکفار رحماء بینهم.

که شهید (رحمه الله) ژوندی وای نو ظاهره ده چه د حق په مرسته او د باطل په خلاف به جنګیدو په لاس سره په خولی سره په زړه سره او حتی المقدور د اسلامی طاقتونو په منځ کی به ئی د مصالحت کوشش کاوه.

دشهید (رحمه الله) کارنامی تعمیر مساجد، تعمیرمدارس د یتیمانو او کونډو مدد ؤ، په حدیث شریف ئی عمل ؤ: **من ترك ما لاً فلورثة ومن كلاً وضياعاً فالينا.**

د شهید (رحمه الله) د ورثه ؤ د پاره ان لله ما اخذ وله ما اعطی وکل شی عنده باجل مسمی فلیصبروا ولیحسبوا (بتغیر ما فی الحدیث)

او دده ورثه و او متعهدینو د پاره هغه وینا چه ابوبکر الصدیق رضی الله عنه کړی وه په وخت د وفات د سردار عالم محمد صلی الله علیه وسلم کی **من كان يعبدو محمداً فان محمداً قدمات و(بادنی تغیر) من كان يعبد الشیخ جمیل الرحمن فان الشیخ قدمات ومن كان يعبدالله فان الله لايموت.**

ستاسو پوښتنې دقرآن او سنت په رڼا کې

له کوهاټ څخه محترم ورور محمد اکرم په خپل اوږد لیك کی لیکی: په گلگت، چترال او هونزا کی د آغاخان پیروان ډیر زیات دی، د آغاخان فاوندیشن په نوم تنظیم په دغو سیمو کی د پیسو په قوت زیات پرمختللی او اوس بی نورو سیمو ته هم سرایت کړی دی. دغه تنظیم نن سباپه پیښور، چارسده او کوهاټ کی په فعالیت بوخت دی او کوښښ کوی چه خلك جذب کړی، د پاکستان شمالی سیمو ته زیات شمیر تربیه شوی چالاکان او په درواغو او فریب کی ماهر کسان د خلکو د تیرویستلو لپاره په کار گومارل شوی، د مربوطه سیمو د بارسوخو اشخاصو په ملاتړ د لارو او پلونو د جوړولو او د سرکونو د تعمیر او ترمیم او نورو تعمیری کارونو په وسیله غواړی خپل اهداف وړاندی بوځی. که مهربانی وکړئ او زما دی پوښتنو ته مناسب ځوابونه تهیه کړئ:

۱- آیا آغاخانی فرقه د مسلمانانو کومه ډله ده که له اسلام نه بهر ده؟

۲- آیا له دغی ډلی سره.دوستی جایزه ده؟

۳- د دغی ډلی د سرپرستی لاندی تنظیمونو او مؤسساتو څخه مرسته غوښتل او یا ددغو تنظیمونو غړیتوب اخستل یا ورسره همکاری کول جایز دی که نه؟

مهربانی وکړئ دغو پورتنیو پوښتنو ته داسی ځوابونه ورکړئ چه د عامو خلکو ذهن ورباندی روښانه شی او په دغه برخه کی موجود شکوك او شبهات رفع شی.

اداره: دغو پوښتنو ته د ځواب ورکولو نه وړاندی ضروری خبره داده چه زمونږ گران لوستونکی باید د آغاخان د ډلی له عقایدو او نظریاتو سره پیژندگلوی پیدا کړی تر څو په آسانی سره په ځوابونو پوه شی او عام مسلمانان هم ددوی له عقایدو څخه خبر شی:

۱- اسماعیلیان عقیده لری چه د دوی هر یو امام عالم الغیب و الشهادة دی.

۲- قرآن مجید د الله تعالی کتاب نه دی بلکه د صحابهٔ او نورو کسانو تصنیف دی. (العیاذ بالله)

۳- عبدالمطلب اوابوطالب پیغمبران وو بلکه پیغمبر جوړوونکی وو هغوی محمدصلی الله علیه وسلم ته پیغمبری وربخښلې وه.

٤- علی د الله رسول ؤ.

٥- نبی کریم صلی الله علیه وسلم غیر معصوم ؤ مگر علی رضی الله عنه اونور امامان ټول معصومان وو او له نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه څلور درجې فضیلت لري.

٦- اووم امام(محمدبن اسماعیل) شریعت محمدی منسوخ کړیدی.

۷- په لااله الاالله کی له (الله) څخه مقصد امام الزمان دی.

۸- له پیغمبر څخه د امام درجه لوړه ده ځکه چه دامام وظیفه د پیغمبر له وظیفې څخه مهمه او درنه ده.

۹- علی رضی الله عنه رب الکاینات دی.

۱۰- قرآن مجید څلویښت پاري دی.

۱۱- حضرت علی رضی الله عنه کولی شي چه په خپل طاقت سره دچا گناه وبخښي او جنت ته یې واستوي.

۱۲- د امامانو فرمان له هر چا نه مقدم دی.

پورتنی دولس مواد په لاندینیو کتابونو کی پیدا کولی شئ:

۱- الشموس الزاهرة- حاتم بن ابراهیم صفحه ۱۰۰.

۲- سرایر النطقأ- اقتباس له «زمونږ اسماعیلي مذهب اودهغه نظام» صفحه ۱۰٤.

۳- ٤- سرایر النطقأ صفحه٦٥ د«اسماعیلی مذهب» د ۷۰ صفحی په حواله.

٥- سرایرالنطقاء صفحه ۲۸۲.

٦- سرایرالنطقاء د« اسماعیلی مذهب» د صفحه ۱۳۳ په حواله.

۷- تأویل الشریعة د اسماعیلی مذهب صفحه ۱۳٤ په حواله.

۸- مارگ درشیکا حمه اول صفحه ٦۸.

۹- د«مقدسو گناهونومجموعه» صفحه ۱۰۲.

۱۰- پورتنی کتاب صفحه ۹٥.

۱۱- کلام امام مبین جز اول صفحه ٥۷.

۱۲- کلام الهی صفحه ٦۲.

د آغاخانیانو د پورتنیو عقایدو په رڼاکی ستاسو پوښتنی ته داسی ځواب ورکوو:

۱-ددغو پورتنیوعقایدو لرونکی ډله(آغاخانیان)کافران دی او د هغوی په کفرکی هیڅ شك نشته.

۲- له هغوی سره دوستی او موالات ساتل جایزنه دی، په قرآن مجیدکی ډیر ځله مؤمنان له کافرانو سره له دوستۍ څخه منع کړی شویدی.

۳- که دغه ډله دخپلو تنظیمونو او کمیټو په وسیله د خپلو کفری نظریاتو او عقایدو د خپرولو کوښښ کوی نو د هغوی سره مرسته کول او یا ور څخه غوښتل، دهغوی په تنظیمونو کی غړیتوب حاصلول ناجایز او د اسلامی غیرت او شجاعت په خلاف عمل دی.

دلیکونو بهیر

دعــوت مجله
پوست بکس: ٦١٤ـ G.P.O ـ پشاور

محترمو د دعوت پښتو مجلې مدیر او نورو هم قدمو ملګرو!

ورونو: د باران له څاڅکو څخه زیات سلامونه ستاسو عالي مقام ته وړاندې کوم.

د دعوت مجله مو مطالعه کړه، له مطالعې څخه یې زیات مستفید شوم.

الله تعالی دې دا مجله نوره هم د قرآن او حدیث په زیات معلومات سره ښایسته او روښانه کړي.

د ١٤١٢هـ ش کال د شعبان او رمضان د میاشتو په ګڼه کې د لعل محمد «افسوس» صاحب یو داستان د (بوټان) تر عنوان لاندې نشر شوی ؤ که همداسې لنډ لنډ داستانونه چه له عبرت څخه ډک وي، په مجله کې همیشه نشر شي د مجلې ښکلا به نوره هم سیوا شي.

الله تعالی مو د دعوت په کار کې تل کامیاب او د ټولې نړۍ د هدایت ذریعه وګرځوه.

والسلام

نجیب الله «حقیار» د باجوړ ابجنسۍ د کرهالي له کیمپ څخه.

ددعوت مجلې کارکوونکو ورونو!

السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته

له سلامونو وروسته الله تعالی دې تاسو ته ددین په خپرولو کې نور هم توفیق درکړي!

ګرانو ورونو: مونږ د دعوت مجله ښه په غور او سوچ سره مطالعه کوو، ستاسو په زړه پورې مضامین مو ډیر خوښیږي.

مونږ یو تجویز درلیږو هیله ده چه غور پرې وکړئ او هغه دا چه په مجله کې په رفع الیدین، فاتحه خلف الامام، امین بالجهر، اته رکعته د تراویح لمونځ او داسې نورو مسایلو باندې که مفصل مضامین خپارهٔ شي نو د ډیرو لوستونکو لپاره به د فهم او عمل ذریعه

وگرځي.

والسلام

ستاسو ورور ابو حنيف الله محمد خطاب له حاجي زائي کيمپ څخه.

د اسعدالله شاهين لخوا د دعوت مجلې مدير او نورو کارکوونکو ته!

السلام عليکم ورحمت الله وبرکاته

له هر څه دمخه ددعوت مجلې کاميابي غواړم!

ورونو: ستاسو د دعوت مجلې مضامين دومره خوږ او دلچسپ دي چه زه يې د نورو مجلوله کتلو څخه عاجزه کړی يم او الله تعالی دې نور داسې برې در په برخه کړي چه د دعوت مجلې ښکلا او ښايست د لمر د وړانگو په څير روښانه او د کتونکو د مطالعې شوق او زوق کاملاً خپل کړي، تر څو ددعوت له مجلې څخه مستفيد شي.

والسلام

ستاسو کشر ورور اسعدالله"شاهين"

د کنړونو د اسلامي امارت د کنډك گارد څخه سيدرحمن ورور داسې ليکي:

د دعوت مجلې محترم مدير او نورو کارکوونکو!

السلام عليکم ورحمت الله وبرکاته

محترمو ورونو: ستاسې د هرې گڼې مجلې په لوستلو او کتلو سره زموږ علم او پوهه لاپسې زياتيږي. د شهيد شيخ جميل الرحمن (رحمه الله) قيمتي او ارزښتناکې ويناگانې په کې زموږ عقيدې مضبوطوی او همدارنگه په هر ډگر کې ثابت قدمي را بخښي که تاسې د شهيد شيخ دغه ويناگانې نورې هم نشر کړئ، ډيره به ښه وي.

والسلام

ستاسې ورور سيدرحمن

دجندول د معيارو له کيمپ څخه لايق الدين «افغاني» ورور ليکي:

محترم د دعوت د پښتو مجلې مدير او نورو کارکوونکو!

السلام عليکم ورحمت الله وبرکاته

له هر څه نه مخکې ستاسو د ټولو روغوالی او سلامتیا د لوی او متعال رب څخه په هر وخت کې غواړم! او وروسته لدی د شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله) او دافغانستان دجهاد ټولو شهداؤ ته د زړه له کومې دعا کوم!

زمونږ د لیك د درلیږلو مطلب دا دی چه د دعوت په مجله کې اسلامی، جهادی، اود نورو تاریخی واقعاتولیکنې ته دوام ورکړئ چه په ټوله نړۍ کې د عبرت نمونه وګرځی. فقط ستاسی د لازیاتی کامیابۍ په هیله.

والسلام

محترمو د دعوت د پښتو مجلې لوستونکو!

سلامونو ته مو په مینه او خلوص. وعلیکم السلام وایو. ستاسو د نیکو هیلو او احساساتو ډیره ډیره مننه!

ورونو: د دعوت مجله همیشه دا کوښښ کوی چه د لوستونکو د فایدی لپاره پخپلو مضامینو کې اضافه وکړی، مګر ستاسی غوندی د زیرکو زلمو هر اړخیزو وړاندیزونو ، نیوکو او لارښوونو ته ضرورت لری، که تاسی خپله قلمی همکاری وکړئ، انشاءالله چه د دعوت مجله به خپل معیاری نُور-نور هم پسی زیات کړی.

د محمد خطاب ورور په ځواب کی وایو چه که تاسی زمونږ د مجلی یو عنوان ته چه «ستاسو پوښتنې د قرآن او سنت په رڼا کې» لوستلی وی د همدی مسایلو د حل لپاره مونږ شروع کړی دی. مونږ ته دغه ډول مسایل دی عنوان ته راولیږئ مونږ به انشاءالله تر خپلی وسی ستاسو پوښتنی څومره چه ممکن وی حل کړو، همدارنګه د ټولو لوستونکو هر ډول وړاندیزونه مونږ په ډیر غور لولو او د امکان په صورت کی ورته د عمل جامه اغوندو، هیله ده چه تاسی به هم زمونږ لیکنه په غور سره مطالعه کړئ. ستاسی د لازیاتئ قلمی رابطی په هیله!

(اداره)

ارشاد نبوی

بسم الله الرحمن الرحيم

عن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلي الله عليه وسلم قال: «كل امتي يدخلون الجنة الامن أبي» قيل: ومن أبي يا رسول الله؟ قال: «من اطاعني دخل الجنة ومن عصاني فقد أبي»

(رواه البخاري)

ترجمه: از ابوهريره رضي الله عنه روايت است كه رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمود: همه امتم به بهشت داخل مي شوند مگر كسي كه سرباز زند. گفتند چه كسي سر باز مي زند يا رسول الله؟ فرمود آنكه ازمن پيروي كند داخل بهشت ميگردد وآنكه نا فرماني مي كند به تحقيق سر باز زده است

دحق دبڼ بلبل

شهید شیخ جمیل الرحمن (رحمه الله)

ته دحق دبڼ بلبل وی، ارمانونه درسره وو
دتوحید علمبرداره، مشالونه درسره وو

د بدعت اوشرك دشمن وی، عقیده دي وه راسخه
داسلام ددین داعی وی، پیغامونه درسره وو

تانیولی دحق لاروه، په دی لاره کی قربان شوی
دجهاد ستره سالاره، ته شهید په پاك قرآن شوی

لوی عالم وی باعمله ، مجتهد اوسیاستدان وی
داسلام ځلانده ستوری دنړی په هسك آسمان وی

د دنیا بت پرستان دی، له نامه نه په هیبت وو
پاك دعوت دی وظیفه وه، په رښتیا عظیم انسان وی

داستانوم به تل ژوندی وی، ترڅو ځمکه څو اسمان وي
ستادلاری پیروان به، ستا په پاکه لار روان وي

ته مالیار مودچمن وی، دی شاهد دکنړ غرونه
که واړهٔ دی که زاړهٔ دی، یادوی دی خدمتونه

ته مړنه یی ته ژوندی یی ، ترابده به ژوندی یی
ستا د وینو هریو څاڅکی ، غوړوی رنګین ګلونه

رسوو به خپل منزل ته، ستا د هیلو کاروانونه
دسرونو په بدل به، کړو پوره ستا آرمانونه